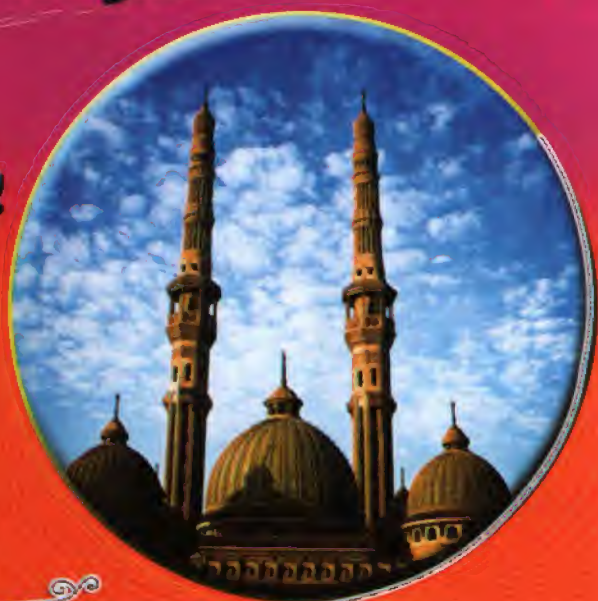

چىرۈك خارىكەرەكان

بۇ كچانى لاو

كۆمەلە چىرۈكىكى
واقى و
پەرۋەردەيى

وەرگىزلى
خوسىن مەحمۇد مەلەبجەپى

نووسىنى
ئەحمەد سالام يادويلا

سىيەم چاپ

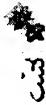
۲۰۱۳

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

چیرۆکە کاریگەرەکان
بۆ کجانی

لا ٩

ناسنامه

تاو، چروکه گاریکه رمان یو کهانی لاو
 بابه ت: چروکی راسته قینه
 نووسینی: نه حمده سالم بادویلان
 ویرکیزوانی حسین محمود هله بجهیی
 چاپخانه: روزه لات
 چاپ: سنه ۲۰۱۳ م
 تیراژ: ۱۰۰۰ دانده
 بهره م: ۱۰۸

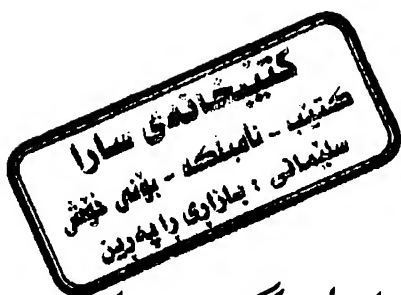
له بهر نومبرایمتی گشتی کتابخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۸۳۶) ی سالی (۲۰۱۰) ی پندراوه.

07504671394

07501181919

07504885903

hawler.chap@gmail.com

چیرؤ کہ کاریگرہ کان

پو
کچانی
لاو

ن / نہ حمہد سالم بادویلان.

و / حسین محمود ھہ نہ بجہیی

سینہم چاپ

ھہ ولیر ۲۰۱۲.

سَمَاءُ الدَّارِ الْخَيْرِ

هېښه کی

سوپاس یو خوی جیهانیان ، دروود و سلاوات یو سهر
پیغه مبهري نازیزمان محمد ﷺ و یو سهر یار و یاوه رانی و
نه وانه ی به چاکی شوینکه و ته ی نه وانن هه تا روژی دوايي.
پاشان: خوی گه وره ده فرمویت (لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى ...) واته (به راستی له
چېرۆک و به سهر هاته کانیاندا په ند و ناموژگاری تیدایه یو
هو شمندان، نه مانه قسه وباس نین هه لبه سترابن).

زور جار ده بیستین یان ده خوینینه وه که فلان نه دیب
نوسه ریکی واقعییه ... مبه سستیش له م نازناوه شاخداره
ته نها نه وه یه که نووسه ره که وینه ی شاز و نمونه ی دهره وه ی
نهریت و واقعی هیناوه و له نه ندیشه ی خویدا واقعیکی
یو ده سازینی که پیچه وانه ی راستیه کانه، نه و نووسه ره
واقع دادرپیژی له روانگه ی دیدی خویه وه، یان خوی چونی
ده ویت به ثاره زوو و حزی خوی دایده پریژیته.

ئیمه برا و خوشکی خوینهر، تهنه نین لهه جیهانه دا،
 له سه رووی ئیمه وه توانایه ک که له سه رووی توانای
 ئیمه وه یه و ناوی قه ده ره و ده سه لاتی ک حوکم ده کات ناوی
 داد گایه و ئهم دوو کاره به ده ست خوای گه وره وه یه، که
 نوسهری واقعی دوو ده که ویتسه وه له باسکردنی و
 دوورده که ویتسه وه له باسکردنی ده سه لات و حوکمیدا له
 روودانی واقعی کی روپوش.

نمونه ی ئه و جو ره نوسه رانه یاری ده که ن به روودا وه کان
 له گه ل پاله وانی چیرۆکه کاند و کۆتاییه کان به هه ردوو
 چاوی خو ی ده بینیت که ده رنا چیت له سنووری ئهم
 فه رمووده ی پیغه مبه ر عليه السلام که ده فه رمویت (کَمَا تُدِينُ
 تُدَان) واته (چی بچینیت ئه وه ئه دووریتسه وه) یان
 فه رمووده ی خوای گه وره که ده فه رمویت (...کُلُّ امْرِئٍ بِمَا
 کَسَبَ رَهِينَ) (الطور/ ۲۱) واته (هه رکه سه بارمته ی
 کردوه کانی خو یه تی).

له م کتیبه دا پشتمان به هه لباردن و پوخته کردن
 به ستوه، کۆمه لئ چیرۆکی واقعی مان ده ره ی ناوه به

که سایه تیه کان و رووداوه کان و کوتاییه خوش و ناخوشه کانیانه وه به بی یاری پیکردنی ئاره زوی نووسره که و به بی سۆزداری بوی و به بی زالکردنی خه یال به سهریدا، فزل ته نها ده گهریته وه بۆ خوا و ئه و به هره یه ی داویه تی به و پینووسه ی که ئه م واقعیه ی به ده ست پاکي و ئه مانه ته وه گواستوه ته وه.

تیمه ش ئه م چېړه کانه مان خستوه ته به رده ستی خوشکانی موسلمان تا ته ماشای ئه و واقعیه بکه ن و ناین و ژیان و ناسمان و زوی له یه کتر جیانا کاته وه تاوه کو خوشکی موسلمان ئه و راستیه لاره وه بووه ببینیّت و به هیچ خوشکیکی درۆینه فریو نه دریت که سهره نه نجامه که ی په شیمانی و له زه تیکه که ئاه و هه سهره ت دیت به دوایدا، با دیمه ن و رواله ته ناوېشه کان و دروشه وبریق و باقه کان راینه کیشیت و به بینایده ته ماشا بکات نه که به چاوی، ئه و کاته راستیه کان ئاشکرا ده بیني و نه نجامه کان په یوه ستدار ده کات به سهره تا کانیوه وه که له یه کیک له چېړه که کانداهاتوه (به ختیار ئه و که سه یه که په ند له که سی تره وه وه ربگریّت).

ده خوام له خوی گه وړه په ند و سود و نامزگاری لینه و ربگرین.

والله ولی التوفیق

چی بچیتیت نه وه ده دوریته وه

چه نده شه وی په رده خه ونی ثافره تانی هه رزه کار بیت،
نه ونده ش مده ست و تامانجی کورانه که هه ولده دهن بډ
به دیهینانی... به لکو هه ندی له کوران و کچان به هه موو
شیوازیك هه ولی بډ ده دهن، له سره بنه مای مده ست
به هانه یه بډ هوکار (الغایة تُبَرَّرُ الْوَسِيلَة)، ته نانه ت نه گهر
نه و هوکاره ش پیچه وانده ی نیسلام بیت، یان ده ست ده کات
به نه نجامدانی له زه تیکی هه رامکراو به وتووژی ته له فونی
و په یوه ندی سوزداری یان له ریگای نینته رنیته وه.

نه و ثافره ته داوینپاکه که به دریژایی ژیانی بیجگه
له مده ره مه کان پیوانی تری نه بینیه، باوه ر بکه
ثافره تیکه که ناتوانیت له م سهرده مه دا شوو بکات،
هه رچه نده دواکه تنی ته مهنی شوکردن له وانده یه رژییه ک
بیت و خوی گه وره پیاوکی صالحی بکات به توشه وه و
هه موو ژیانی به خته وهر بیت.

به لام پالنه وانی ئەم چیرۆکه، کچیکی موسڵمانی داوین پاک
و به ره وشته و روخساری داپۆشیوه و پابه‌نده به تاینه‌که‌ی
و به‌رزی ره‌وشتیه‌وه، خوی گه‌وره‌ش پیاویکی موسڵمانی
پی به‌خشیوه که باشه له گه‌لیدا و زۆری لی‌ناکات و
رووخساری و ده‌سته‌کانی و هه‌ندی له له‌شی ده‌رخات که
هه‌ندی له کچانی ئەم‌رۆ واده‌که‌ن به ناوی پیشکه‌وتنه‌وه و
به ده‌نگی به‌رز قسه ده‌که‌ن و له‌به‌رده‌م پیاواندا خه‌نده
ده‌که‌ن و پیده‌که‌نن به بی شه‌رمکردن و به‌خوداچوونه‌وه.

ساتی په‌رده هاته پیشه‌وه له‌سه‌ر شی‌وازیکی
تیسلامیانه‌ی ساده.. بۆک و زاوا چوونه مالی خویانه‌وه،
ژنه‌که نانی ئیواره‌ی پیشکه‌ش به می‌رده‌که‌ی کرد و پیکه‌وه
دانیشن له سه‌ر سفره.

له پر هه‌ردووکیان گوئیان له ته‌قه‌ی ده‌رگا بوو،
می‌رده‌که‌ی به تووره‌یی و بی‌زاریه‌وه وتی: ئەوه کییه له‌م
ساته‌وه‌خته‌دا هاتوه؟

ژنه که ش هه ستا دهرگا که بکاته وه، له پشت دهرگا که وه
وه ستا و پرسى کيښه؟ دهنګيکيش له وديو دهرگا که وه
وه لامى دايه وه: هه ژار و دامام هه ندی خوار دنم ده ویت.
ژنه که ش که پرايه وه بو لای ميړده کهى و... نه ویش لی
پرسى: کى بوو دای له دهرگا؟

ژنه که ش وتی: هه ژاريک بوو داواى خوار دنی ده کرد.
ميړده که شى تووړه بوو، وتی: ثایا نه وه هه ژاره دهيه ویت
نهم خوشيه مان لی تيکبدات، له کاتيکدا نیمه له يه کهم
شهوې هاوسه رگيريداین؟ پياوه که روشت بو هه ژاره که و
تيروپړی لیدا و پاشان زور به خراپى دهري کرد، پياوه
هه ژاره که ش روشت و دوور که وته وه که هیشتا برسیه تی و
برینداری زال بوو به سهر روحي و جهسته ی به ریزیدا.
پاشان ميړده که که پرايه وه بو لای ژنه کهى و زور بیتاقت
بوو به هوې نه و پياوه وه که خوشی دانیشتنه که یانی له
که ل ژنه کهى لی تيکدان.

له پر پياوه که تووشی حاله تيکی نائاسایى بوو، هه موو
دنیا له بهر چاويدا تهسک بوويه وه و به قپړه و هاوار له مال

دهرچوو، ژنه که ی به جیهیشت که له دیمه نی میړده که ی
توقیبوو، که له شهوی یه که می هاوسه رگیدا
به جیهیشت... به لām دیاره نه مه به ویستی خوی گه وره یه.
ژنه که نارامی گرت و به ته مای پاداشتی په روه ردگار
بوو، به و شیویه مایه وه تا بۆ ماوه ی پانزه سال.. دوی ئه و
ماوه یه که تیپه ری به سه ر ئه و رووداوه دا، پیاویکی
موسلمان هاته داوای نافرته که و نه میش رازی بوو پیی،
بوونه هاوسه ری یه کتر، له شهوی یه که می هاوسه رگریاندا،
ژن و میړده که له سه ر خوانی ئیواره کۆبوونه وه، له پر
هه ردوکیان گوییان له ته قه ی ده رگاوه بوو.

میړده که ی به ژنه که ی ووت: برۆ بزانه کییه له ده رگا
ده دات؟

ژنه که هه ستایه وه له م دیوی ده رگا که وه وه ستا و پرسی
کییه له ده رگا ده دات؟

ده نگیکیش له پشت ده رکا که وه وتی: هه ژارم و که میك
خواردنم ده ویت.

ژنه کەش گه رايه وه بۆ لای ميژده کەي و ئه ويش لى
پرسى: کييه له ده رگا ده دات؟

ژنه کەش وتى: هه ژاريکه و داواي هه نديک خواردن
ده کات...

ميژده کەشي سينيە کەي به رده مي به رز کرده وه و وتى به
ژنه کەي هه موو خواردنه کەي بۆ به و وازي ليبينه تا تير
ده خوات و پاشان چەندى لى مایه وه ئيمه ش ده بخوين.

ئينجا ژنه که روشت و خواردنه کەي خسته به رده م
پياوه که و به گريانه وه گه رايه وه و ميژده کەشي ليپرسى:
ئه وه چيته؟ چي روويداوه ئايا قسه ي پى وتيت؟

ژنه کەش به چاوي پر له فرميسکە وه وتى: نه خير

- نه ي لۆمه ي کرديت؟

+ نه خير

- نه ي نازاري دايت؟

+ نه خير

- نه ي بۆچي ده گريت؟

+ ئەو پیاوێی لە بەردەرگاکی تۆدا دانیشتوو و لە خواردنی تۆ دەخوات، پێش پانزە ساڵ لەمەو پێش میردی من بوو، لە شەوی یەكەمی هاوسەرگیردا هەژاریك لە دەرگاگەمانی دا و میردەكەم رۆشت بۆی و زۆری لێدا و پاشان دەریکرد، پاشان زۆر بە توورەیهوه گەرایهوه بۆ لای من، دوایی وام هەست دەکرد كە جنۆكە چووبیته لەشیهوه، بە هات و هاوار رایكردە دەرەوه و خۆشی نەیدەزانی بۆ كۆی دەروات، دواي ئەوه ئیتر نەمبینیهوه، ئیستا ئەو خەریکی سوال و دەرۆزه كردنە.

میردەكەشی دەستی كرد بە گریان..

ژنەكەش وتی: ئەي تۆ بۆچی دەگریت؟

- ئایا ئەزانی ئەو پیاوێ میردەكەت لێیدا كی بووه؟

+ كی بوو؟

- ئەوه من بووم!!

پاكو بێگەردی بۆ خواي بالا دەستی تۆلەسیین، كە تۆلەي بەندە هەژارەكەي كردهوه كە بەسەری نەویهوه لە خەلكی دەپارایهوه و بە هۆی برسیهتییهوه ئازاری دەچەشت،

میږدی نه و ژنهش نه و نه دهی تر تازاره که یو زیاد کرد و
وای لیکرد پروات و دلېشی له خه فته و داخ و حه سهرت
خه ریک بوو شه قی ده برد.

به لآم خوای گه وړه رازی نابیت به زولمکردن، بویه سزای
خوی دابه زاند بو سهر نه و که سدی سوکایه تی به مروثیک
ده کات و زولمی لی ده کات و دهروی کرده و له بنده یه کی
نارامگر... بویه دنیای بؤگورین و رۆزی به خشی به پیاه
هه ژاره که و ده و له مهندي کرد و به لایشی نارد بو پیاه
زالمه که و و عدقل و مالی خوی له ده ستدا و پاشان کردی
به سوالکهر.

پاک و بیگهردی بو نه و خوایه ی که رۆزی به خشی به
نافره تیکی نیماندار که نارامیگرت له سهر
تاقیکردنه و یه که بو ماهی پانزه سال ، خوای گه وړه ش به
میږدیک قهره بووی بو کرده و که له میږده که ی پیشووی
باشتربوو موسلمان بوونی کچیکی مه سیحی کاتی ناکاری
جوانی خوشکانی موسلمان ده بینیت وک هه ر نافره تیکی
تری مه سیحی میسری گه وړه بووم له سهر ده مارگیری بو

ئایینی مه سیحی، دایک و باو کم سووربوون له سه ر ئه وه ی
هه موو به یانیه کی رۆژانی یه ک شه مه له گه ل خویاندا
مبه ن بۆ که نیسه تا دهستی قه شه ماچ بکه م، له دوایه وه
وتاره کانی که نیسه بلیمه وه و گوئی لیبگرم، که قسه ی بۆ
خه لکان ده کرد و باسی عه قیده و کردن به سیان
(تثلیث)ی بۆ ده کردن و جه ختی ده کرده وه بۆیان به
لاوازترین ئیمان، ئه گه ر نا مه سیحیه کان هه رچه نده چاکه
ئه نجام بده ن ئه وه هه ر نه فره ت لیکراون له لایه ن خواوه
چونکه به پیتی ئه و بیباوه ر و کافرن.

من گویم له قسه کانی قه شه که ده گرت به بی ئه وه ی
وه ریان بگرم، منیش وه کو مندالانی تر، کاتیکیش له
که نیسه وه ده چوومه ده ره وه رامده کرد بۆ لای هاویری
موسلمانه که م تا یاری له گه لدا بکه م، چونکه له قوناغی
مندالیدا مروؤ ئاگای له رق و کینه نیه، که قه شه که
ده یچاند له دلی خه لکیدا...

که میك گه وره بووم، چوومه قوتابخانه وه، ده ستمکرد به
دروستکردنی هاویرییه تی له گه ل هاویریکانی قوتابخانه که دا

که له پارێزگای (سویس) بوو.. له قوتابخانه ورده ورده
چاوم خهريك بوو دهكرایهوه بهسه ر ئاكاره جوانه كاندا كه
رهنگی دهدايهوه له ههلسوكهوتی كچه موسلمانانه كانی
هاورپیدا، ئهوان وهكو خوشك ههلسوكهوتیان له گهڵ مندا
دهكرد و تهماشای جیاوازیی ئایینی من و خۆیانیان
نه دهكرد... پاشتر تیگه یستم كه قورئانی پیروژ داکۆکی
دهكات كه مامه له كردن له گهڵ بیباوه راندا (واته ئهوانه ی
كه ناجهنگن) ده بیته مامه له یه کی باش بیته، به ئومیدی
موسلمان کردنیان و رزگار کردنیان.

خوای گه و ره ده فره مویت [لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ
يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ] الممتحنة / ۸

واته: (خوا ریتان لیناگری له گهڵ ئهوانه دا كه جهنگیان
له گه لدا نه کردوون له سه ره ئه م دینه و دهریان نه کردوون له
جیگه و شوینه کانتان، كه چاکه یان له گه لدا بکهن و
دادیان له گه لدا بنوینن، به راستی خوا ی گه و ره داد گه رانی
خۆش دهویت).

یہ کیک له هاوزی موسلمانہ کان په یوه نډیه کی توندتول
دهیبه ستینه وه به یه که وه، من لیی جیا نه ده بوومه وه تهنه
له کاتی وانه کانی په روه دهی نایینی نه بیټ، چونکه من
به پیی سیسته می خویندن له گهل خوینکارانی قوتاخانه
مه سیحیه کان بنه مای نایینی مه سیحیم ده خویند، له سهر
دهستی ماموستایه کی نافرته می مه سیحی.

ده مه ویست له ماموستاکه م پیرسم چون ده بیټ به پیی
بوچوونی مه سیحیه کان موسلمانان بی باوه پرن، کاتیک که
خاوه نی نه وه موو ټاکار و رهو شته بهرز و رهفته
شیرینه؟ به لام نه مده ویرا پرسیاره که بکه م، له ترسی تووړه
بوونی ماموستاکه، تا روژیکیان غیره ت گرمی و پرسیارم
کرد، پرسیاره که م شتیکی کتوپر بوو بؤ ماموستاکه و
ویستی تووړه بوونی خوی بشاریته وه، خه نډیه کی زهردی
خسته سهر لیوانی و پیی وتم: (تو هیشتا مندالیت و
هیشتا له دنیا تیڼه گه یشتوویت مه یه له نه م رووکار و
رواله ته سادانه فریوت بدات له راسته قینه یی

موسلمانان کان، وهك نهو شيوهيهي كه ئيمه ي گه وړه كان
ده يانناسين)

منيش بډ خوم بيدنگ بووم، هه رچه نده متمانهم به
وه لامه كه ي نه بوو، كه ناباهه تي و ناژيرانه بوو... مائي
تازيزترين هاورپم باريانكرد بډ قاهره، نهو روژه به هو ي
دابړانمانه وه زور گريابين و چه ند ديار ي و ياد گاريه كمان
گورپه وه، هاورپي موسلمانان كه شم ديارپه كي شك نه برد كه
گوزارشت له قول ي و هيژي هاورپيه تي خوي بكات بوم
بيجگه له قورئانيكي پيرو ز كه له پاكه تيكي جواني
بچوكدا بوو، پيشكه شي كردم و و وتي " بيم له ديارپه كي
گرانبه ها كرده وه تا پيشكه شي تو ي بكهم، وهك
ياد گاريه كي هاورپيه تي و تهمه نيك كه پيكه وه ژياوين،
هيچم شك نه ده برد بيجگه له قورئانه نه بيت كه برتپه
له و ته ي خوي گه وړه)

دياري كچه موسلمانان كه م وهرگرت، هه ر كاتي بانگبيژ
بانگي بدايه و موسلماناني بانگ بكردايه بډ مزگه وت،
منيش ديار ي نهو هاورپيه م دهرده هينا و لاپه ره كانيم

هغه ددایه وه و ته ماشایه کی دهورو بهرم ده کرد نه وه که یه کی له نه ددایه خیزانکه مان بمینیت و کاریکم به سهر بیت که نه خوازو بیت، روژگار تیپه رین و شوومکرد له (شه ماس) که که نیسه می مریه می عه زایه له گه ل یادگاریه تایه تیه کاندایه هم دیاریه شم هه لگرت، که قورئانی پیروز بو، شاردمه وه تا دوور بیت له چاوی میړده که موه، که ژیانم به سهرده برد له گه لیدا، وه هر تافره تیکی شریف و به وفا و دلسوز سی مندالم لیلی بو.

له دیوانی گشتی پاریزگا دامه زرام، له وی ناشنا بووم به چند کچه هاورپیه که موسلمان و بالا پوښ بوون.. یادی هاورپی دیرینه که مم ده کرده وه، هر کاتی مزگه وته که ی بهرام بهرمان بانگی بدایه له ناخدا ههستی کی شاروه دلمی داده گرت و به بی نه وهی بزنام هوکاری چیه، چونکه من هیشتا موسلمان نه بوو بووم و شووم کرد بوو به که سی که پیشه که شی هر له که نیسه دا بو، له پاره ی نه وی خرجی خیزانی ددها.

به ټیپه ربوونی کات و به گفتوگوي هارپړ و دۆستانه ی
دۆسته موسلماننه کانم له سره ټاین و ټاکار بیرم له وه
ده کرده وه له راسته قینه یی ئیسلام و مه سیحیه ت و
به راوردم ده کرد له نیوان ته وهی که ده بیستم له که نیسه
سه باره ت به ئیسلام و موسلمانان و نیوان ته وهی که خوّم
ده بییم و ده رکی پیده که م، که به راستی زور پیچه وانه ی
قسه ی قه شه و ده مارگیری مه سیحیه کان بوو.

ورده ورده هه ولّمده دا ناشنا بېم به راسته قینه یی ئیسلام
و فرسه تی دیارنه بوونی میړده که مم ده قوزته وه تا گوی له
وتاری زانا موسلماننه کان بگرم له ریگای رادیو و
ته له فزیونه کانه وه... له ته نجامدا وه لامی پرسیاره کانی ناخم
بو درده که وت و ته و پرسیارانه ی سه راسیمه ی کرد بووم.

دهنگی (شیخ محمد ره فعت) سه رنجی راکیشام له گه ل
دهنگی (عبدالباسط عبدالصمد) و وام هه ست ده کرد کاتی
که گویم له دهنگیانه وه ده بوو له ریگای رادیو و
ته له فزیونه کانه وه که ته و شته ی ته وان ده یخویننه وه هه رگیز
وته ی مروژ نیه، به لکو نیگایه کی خوابیه.

روژئیکیان که میرده کهم له که نیسه بوو، به نه نقه ست
 دهستم برد بؤ دولا به کهم و به دهستی له رزؤ که وه گه نجینه
 به هاداره کهم ده رهینا، که قورئانی پیروز بوو، کرده مه وه و
 به شله ژاویه وه چاوم که وته سهر ئایه تی [إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ
 اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ] آل
 عمران/ ۵۹ واته: (به راستی وینهی دروست بوونی عیسا
 لای خوی گه وه وه وینهی ئادهم وایه، که دروستی کرد
 له گل، پاشان پیی ووت: به نه ویش بوو).

زیاتر دهستم له رزی و روخسارم عاره قی ده رکرد و
 موچره که یه که هات به هه موو له شمد و سه رسام بووم،
 چونکه پیشتر زۆر گویم گرتبوو بؤ قورئان له شه قام و
 ته له فزیۆن و رادیۆ لای هاوړی موسلمانان کانم، به لام
 ههستم به له رزین و موچرکه ی ئاوا نه کردبوو، کاتی
 ههستم پیی ده کرد له کاتی خویندنه وه بؤ قورئانی پیروز به
 راسته وخوایی.

ویستم به رده وام بم له سهر خویندنه وه که، به لام دهنگی
 کلپله کانی میرده کهم که ده رگای شوقه که ی ده کرده وه پیی
 به چریم و منیش به خیرایی قورئانه کهم شارده وه و خسته مه وه

شویئە ئەمێنە کە ی خۆی و رامکرد بۆ پیشوازی کردن لە
مێردە کەم.

بۆ روژی دوایی چووم بۆ سەر کارە کەم و لە مێشکەدا
هەزار پرسیاری بێ وەلام هەبوو، کە ئەو ئایەتە پیروزی
خوێندمەوه سنوویکی دانا سەبارەت بە سروشتی عیسا
ئایا کۆری خوا یە وەك قەشە کان بانگەشە ی بۆ دەکەن (پاک
و بێگەردی بۆ خوا) یان پیغەمبەریکی بەریزە وەك قورئان
باسی دەکات؟ ئەو ئایەتە هات تا گومانە کە بکات
بە راستی و ئاشکرای بکات، کە عیسا لە پشتی ئادەمە و
کەواتە کۆری خوا نیە... خۆی گەورە دەفرمویت: [لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ (٣) وَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (٤)] (الاخلاص)

واتە: (کەسی لێنەبو و لە کەسیش نەبوو و هەرگیز
هیچ کەس هاوشتو و هاوتای ئەو نیە).

سەبارەت بە چارەسەر لە خۆم پرسی و راستەقینەیی
هەمیشە ی بۆ دەرکەوت... راستەقینە ی ئەو ی کە (پەرستراو
نیە بێجگە لە خوا و (محمد) یش پیغەمبەری خوا یە) ئایا
ئەتوانم موسلمان بوونی خۆم رابگەینم؟ ئە ی ئەبێ
هەلویستی کە سوکارم چی بێت و بە لکو هەلویستی
هاوسەرە کەم و ئایندە ی منداڵە کام؟!

هه موو ئه و پرسيارانه و پرسيارى تر به مېشکدا دهات و دانيشتبووم له نووسينگه که دا و ده موويست کار بکه م، به لام نه مده توانى، بيرکردنه وه خه ريك بوو ده يکوشتم، چونکه پييم و ابوو هه نگانوانى يه که مم دوو چارى مه ترسيه کى زؤرم ده کات، که مترینيان کوشتنه له ريى که س و کارى ميږدم و که نيسه وه.

بؤ چند هه فته يه که له گهل دهر ووندا مامه وه و له نيو سه رسامى هاوړيکانم که هيچيان پي نه ده وتم، چونکه منيان به وه ناسيبو که کارمه نديکى چالاکم، به لام له و روژه وه نه م ته توانى کار يک ته نجام بدهم، تا زؤرم له خؤم نه کړدايه.

ئو روژه هاته پيشه وه که له هه موو ترس و شتي رزگارم بوو، له تاريخيه وه هه نگارم نا به ره و رووناکى تيمان، له و کاته دا که دانيشتبووم، بيرم ده کړده وه و مېشکم جه نجال بوو، بيرم له وه ده کړده که ده بيت سووريم له سه ري، دهنگى بانگ له مزگه و ته که ي نزیکمانه وه هاته بهر گويم، که بانگى موسلمانانى ده کړد که بيتن بؤ ديدارى خواى گه وره يان و نوږي نيوه رو ته نجام بدهن، دهنگى بانگيږه که تېکه ل به ناخم بوو، هه ستم به حه وانه وه يه کى دهر وونى

ده کرد که به دوايدا ده گه پام و ههستم به گه وره يی تاوانم
 ده کرد ته گهر به و شیوه يه له سهر بیباوهریه کهم بمینمه وه،
 له گهلّ تهو بانگه وازه ئیمانیه ی که به هه موو له شمد
 ده سوریتته وه..منیش هه ستامه وه سهر پی و به بی هیچ
 پی شه کیه ک تاوه کو به دهنگی بهرز له نیو سهر سامی
 هاوړیکانمدا هاوارم کرد: ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ
 مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)) - شایه تی ددهم که په رستراوی تر نیه
 بیجگه له خوا و شایه تی ددهم که محمد بهنده و
 پیغه مبهری خواجه.

هاوړیکانم هاتن بو لام و سهر سام بوون و به گریان و
 دلخوشیه و پیوژیایان لیده کردم، منیش له گه لیاندا
 دهستم کرد به گریان و له خوا ده پارامه وه که له رابردوی
 ژیانم خوش بیټ و ره زامه ند بیټ به ژیانی نویم.

سروشتی بوو که هه والی موسلمان بوونم به دیوانی
 پاریزگادا بلاوینته وه و بگاته گوپی هاوړیکانم و هاوړی
 مه سیحیه کانم، تهوانه ی (له نیوان ههستی رق و
 کینه یاندا) به خیرایی په یوه ندیان کرد به خیزانه که مان و
 میړده که مه وه و پییان و ابوو که له پشت ته م برپاره وه
 چه ندین هوکاری نادیار هه یه.

منیش گویم نه دایه قسه رقایه کانیان، چونکه کاره که
زور له و شته بچو و کانه گه وره تر بو: که موسلمان بوونی
خوم به ناشکرایي رابگه ینم، به لږ رو شتم بو
به پړیوه به رایه تی ناسایش له وی کاروباری پیویستم نه غامدا
بو راگه یاندنی موسلمان بوونم.

گه پرامه وه بو مال ه وه، بوم دهر که وت که میړده کهم هر
هه وال که ی بیستوه خزمه کانی بانگ گرد بوو، هه موو
جله کانی منی سوتاند بوو، وه هرچی زیړ و مال و
سامانی کم هه بوو دهستی به سهر دا گرتبوو... هیچ شتی
له وانه نازاری نه دام، به لام ته نها نه وه پي ناخوش بوو که
میړده کهم مندا له کانی برد بوو، تا بی کاته هو کار یکی
زور کردن له من که بگه پړیمه وه سهر تاریکایی و بیباوه پړی،
تاینده ی مندا له کانم نازاری ده دام و دهر تر سام له ناو چوار
دیواری که نیسه دا له سهر بیباوه پړی (تثلیث) په روه رده
بکړین و تاینده یان وه کو تاینده ی باوکیان بیت.

دهستی نزا و پارانه وهم به رز کرده وه تا خوی گه وره
مندا له کانم بو بگه پړینیته وه و په روه رده یان بکه م به ره فتاری
موسلمانانه، خوی گه وره ش وه لامی داواکاریه که ی دامه وه
و ژماره یه ک له خږه خشه موسلمانانه کان رینمایان کردم

که فه رمانی دادگا به دهست بیّنم بؤ به خیوکردنی
مندالّه کان، بهو پییهی که موسلمانن، منیش چووم بؤ
دادگا و بپروانامهی موسلمان بوونم پیّ بوو، دادگاش رازی
بوو له سهر ههق، بؤ میّرده کهشم دوو ریگام دانا: یان
موسلمان بوونی خوئی رابگه یه نیّت، یان جیابینه وه له
یه کتر، چونکه به هوئی موسلمان بوونمه وه دروست نیه
خیزانی که سیک بم که موسلمان نه بیّت، ئەویش نکولی کرد
و رازی نه بوو بیته ناو ئایینی راسته قینه و بۆیه داگا برپاری
جیابوونه وه مانیدا و برپاریدا که من مندالّه کان په روه رده
بکه م، بهو پییهی که موسلمانن، چونکه نه گه شت بوونه
ته مهنی هه رزه کاری و هه روه ها له دایک و باوکه وه موسلمانن.
وام گومان ده برد که کیّشم له م ئاسته دا ته واو بوو، به لام
له پر میّرده که م و کهس و کاره کهی ده ریانکردم و هه روه ها
دهنگۆ و ناواناتۆره یان بلاوده کرده وه به ئامانجی رووخاندنی وره و
دهروونم، ئەو خیزانه مه سیحیانهی ده مناسین په یوه ندیان
په چراند له گه لّما، له گه لّ ئەوه شدا ئەو خیزانانه دهنگۆی
ئەوه یان بلاوکرده وه به مه بهستی پیسکردنی که سایه تیم و
ترساندنی خیزانه موسلماننه کان له هاورپیه تیکردنم و په چرانی
په یوه ندیان له گه لّما.

له گهڵ ئەو هه موو تهنگ پێ هه لچنینه دا، به لام هه ر به هیز و خۆراگر بووم و له سه ر باوه ری خۆم و هه موو هه وه کانیانم ره ت ده کرده وه، که هه ولیانده دا پاشگه زم بکه نه وه له ئایینی راسته قینه .

میش دهستم به رز ده کرده وه و ده پارامه وه له خاوه نی تاسمان و زه وی تا هیزم پێ ببه خشی که بوهستم به رووی هه موو شتیك که شایعه ی پێ ده کریت له ده ور به رم و خوای گه وه ده رووم لیبکاته وه .

خوای گه وه وه لامی دو عاکه ی دامه وه و بیگومان زاتیکی نزیک و وه لامده وه یه و له ریگای بیوه ژنیکی موسلمان هه ده رووم لیکرایه وه و له مال و ساماندا هه ژاریو، به لام له ده رووندا ده وه مهنده بوو، چوار کچ و کورپکی هه تیوی هه بوو، که دوا ی وه فاتی میرده که ی به جیما بوون، نه م بیوه ژنه موسلمان هه کاریگه ر بوو بوو به و باوه ر و دۆخه ده روونی هه منی تیادا ده ژیا م و به رامبه ر به خۆراگری من سه رسام بوو، به کاریکی گه وه ری ته ماشا ده کرد... بۆیه پیشنیا زی بۆ کردم که بمخو ازیت بۆ کوره تاقانه که ی (محمد) تا خۆم و منداله کانم له گهڵ چوار کچه کهیدا بژین.. دوا ی بیر کردنه وه، زۆری نه خایاند رازی بووم و شوومکرد به (محمد) ی کورپی نه و بیوه ژنه موسلمان هه .

نیستا له گهڵ میرده ی موسلمانم (محمد) دا ده ژیم له گهڵ منداله کانم و کهس و کاری میرده کم به خوشحالی و شادی هه وه،

هه رچه نده گوزه رانی شمان ناره حه ته و هه روه ها رق و کینه ی
میږده که ی پیشووم و هه لسو که وت و مامه لای خیزانه که مان که
مه سیحین.

هه رچه نده من خیزانه که م ته و چه رمه سه ریه یان به سه ردا هی نام
به لام من به رده وام له خوی گه وره ده پاریمه وه که رینمایان بکات
بو نایینی هه ق و ره حه متی خوی بیانگری ته وه، وه ک چون رینمای
منی کرد و که وتمه به ر ره حه مت و به زه ییه وه، بیگومان ته و کاره
به لای خوی گه وره و بالاده سته وه ته سته م و ناره حه ت نیه.
(مُنْتَدِیَاتُ الْمُسَافِرِ)

نای که مالئاواییه کی جوان بوو.

خوشکه که م روخساری تیک چووبوو، لاوازیش بووبوو..
به لام وهک نه ریتی جارانی قورئانی پیروزی ده خویند، نه گهر
بگه رایتایه به دوایدا له نویژگه کهیدا ده تبینی به کرنوش
و سوجده بردنه وه و بهر زکړدنه وهی دهسته کانی بوئاسمان و
به بایانیان و ئیواران و له نیوه شه ودا بهو شیویه بوو،
سست و بیتاقهت نه ده بوو... منیش سوربووم له سهر
خویندنه وهی گوڅاره هونه ریه کان و نهو کتیبانه ی
مورکیکی چېړکیان پیوه بوو.

به بهرده وامی ته ماشای سه ته لایتم ده کرد و خورم
پیوه گرتبوو... ئای چه نده زورن نه وانه ی خوو به موه
ده گرن.. نه رکه کانم به ته وای جیبه جی نه ده کرد له
نویژه کانیشمدا ریک و پیک نه بووم... دواى نه وهی
سه ته لایه ته کم ده کوژانده وه ته ماشای فیلمی جوړبه جوړم
ده کرد بو ماوهی سی سه عات به بهرده وامی تا له
مزگه وته که ی بهرام بهرمانه وه دهنگی بانگ بهر زده بوویه وه
و منیش ده چورمه سهر جیگا که م و خوشکه که م له
نویژگه که یه وه بانگی ده کردم

- به لئی چیت دهویت نورا؟

به دهنگیکی توند پیی دهوتم: نه خهویت تا نویژی به یانی
نه کهیت

- ئوه... هیشتا سه عاتیکی ماوه بؤ نویژی به یانی، ئه وهی
من گویم لی بوو بانگی یه کهم بوو (له و لاتانه دا به
به یانیاندا دوو بانگ دهدریت و بانگی دووهم بانگی
به یانیه)

- به دهنگه سۆزداره کهی... ئا به و شیویه بوو، پیش ئه وهی
تووشی ئه و نه خوشیه شی بیت و له ناو جیگادا بکهویت.
بانگی کردم..

- (هه نا) وه ره له ته نیشتمه وه دانیشه .
هه رگیز نه مده توانی داواکاری رهت بکه مه وه .
هه ستت به پاکی و راستگوویه کهی ده کرد
بیگومان به ره مه می له خوا ترسانه کهی بوو

+ چیت دهویت؟

- دانیشه

+ ئه وه دانیشتم چیت دهویت

به دهنگیکی سازگار و خوشه وه وتی | کُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ [آل عمران/ ۱۸۵] وانه:

(هه موو د هروون و گیانیځ مردن ده چیژئ و به راستی و به
ته وای پاداشته کانتان پیډه دریت له روژی دوایدا)..
بیډه نگ بوو.. پاشان لئی پرسیم :

- نایا بروات به مردن نیه؟

+ بیځومان بروام پیښه تی!!

- نایا بروات نیه که له سهر بچوکتین و گه وره ترین شت
لیږسینه وه ده کریت؟

+ به لئ... به لام خوای گه وره لیږورده و میهره بانه و
ته مه نیش دریژه، خوشکی خوم.

- نایا ناترسیت مردن له پر په خهت پی بگریت؟ ته ماشای
(هیند) بکه له تو بچوکت بوو به رووداویکی ئوتومبیل
وه فاتیکرد... یان فلان و فیسار.. مردن ته مه نانا سیت و
هیچ پیښه ریکی نیه!!

به دهنگیکی ترسه وه (چونکه نویژگه که ی که میځ
تاریک بوو) وه لام دایه وه: به راستی من له تاریکی ده ترسم
و به هو ی باسکردنی مردنیشه وه ترسه که م زیادی کرد چون
نیستا بخه وم.

من وا گومانم ده برد که له م موله ته دا گه شت ده که یت له
که لمان، له پر دهنگی گورا و دلمی هیڼایه له رزین و وتی:

له وانه يه ئه مسال گه شتيكي دوور ئه نجام بدهم بۆ شوينيكي تر... له وانه يه (هنا) گيان... ته مه نه كان به دهستي خواي گه وره يه... دهستي كرد به گريان، بيرم له نه خوشيه مه تر سیداره که ي ده کرده و پزیشکه کان به نهيني به باوكميان وتبوو: ئه م نه خوشيه ي له وانه يه زۆر مۆله تي پينه دات، به لام کي ئه مه ي به ئه و ووت يان پيشبيني ئه وه ده کات

- ئه وه چيه بير ده که يته وه... ئه م جاره ش ده نگه به هيزه که ي هاته به رگويم... ئايا پيت وايه بۆيه من وا ده ليم چونکه نه خوشم نه خير؟ له وانيه ته مه نيشم له که سه ته ندروسته کان دريژتر بيت.. ئه ي تو تاکه ي ده ژيت... له وانه يه تا بيست سالي تر يان چل سالي تر پاشان چي؟ دهستي له تاريخيه که دا ئه دره وشايه وه و توند رايده وه شانده... که سمان جياوازي مان نيه، هه موومان ده رۆين و ئه م دونيا يه جيده هيلين يان بۆ به هه شت يان بۆ دۆزه خ، ئايا گويت له فدرمايشتي خواوه نه بووه که ده فدرموويت [قَمَنْ زُحْرَجَ عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ قَارَ...] آل عمران/ ۱۸۵ واته: (ئينجا هه ر که س دوور خريته وه له ئاگري دۆزه خ و بخريته به هه شته وه ئه وه به راستي ئه و که سه سه رکه وتوه)

+ به خوات ده سپیږم.

به خیرایی رامکرد و دهنگی له گویمدا ده زرنګایه وه

- خوا رینوایی کارت بیت نویژه که ت بیر نه چیت.

سه عات هه شتی به یانی بوو گویم له ته قه ی ده رګاکه وه

بوو، نه مه کاتی هه ستانی من نیه.. گریان و دهنگه

دهنگه.. خواجه گیان چی رویداده، ته ندروستی (نورا)

تیکچووبوو، باوکم به په له بردی بۆ نه خوشخانه... [إِنَّا لِلَّهِ

وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ] واته: (ئیمه مولکی خواین و هه ر بۆلا

خوی ده گه پیننه وه) نه م سال گه شت نیه... نه م سال له

چاره م نووسراوه له ماله وه بمیننه وه دوا ی چاوه پروانیه کی زۆر،

سه عات یه کی نیوه رۆ باوکم له نه خوشخانه وه ته له فونی بۆ

کردین، ئیستا ده توان سه ردانی بکه ن، ده ی خیراکه ن

دایکم هه والی پیدام که قسه کانی باوکم دلخۆشکه ر نین و

دهنگیشی گۆرا بوو، عاباکه م به دهسته وه بوو.. کوا

شۆفیږه که.. به په له سواری ئۆتۆمبیل بووین.. کوا نه و

رینگه یه ی له گه ل شۆفیږه که دا پیدایه تیڤه ر ده بووین..

کورت دیاربوو.. نه م رۆ بۆ نه ونده ی خایاند.. زۆر دوور

که وتوه ته وه، کوا نه و قه ره بالغیه ی که دلی خوش ده کردم و

به راست و چه پدا ته ماشام ده کرد، قه ره بالغیه کی بیزارکه ر

بوو، دايکم له تهنیستمه وه بوو، دوعای بؤ ده کرد... ئهو
کچيکی صالح و گوپرایه ل بوو.. هه رگیز نه مده بينی کاتی
خوی بفه وتینیت.. له ده رگای ده ره وهی نه خوشخانه وه
رؤشتینه وه ژوره وه... ئهو نه خوشيکه گیان ده دات و
ته وشیان تووشی رووداوی ئوتومبیل بوو و سییه میشیان
چاوه کانی به قولا چوون.

نازانی خه لکی هم دنیا یه ن یان خه لکی ئهو دنیا..
دیمه نیکی سه یر بوو، پیشت نه مبینی بوو... به خیرایی به
پلیکانه کانداهه رکه وتین، ئهو له ژوروی چاودیری وورد
بوو، په ره ستاره که وتی: ئیستا ده تان به م بؤ لای، ئهو باشه
و دایکمی دلنیا کرد که ئهو دواي ئه وهی که له هوش
خوی چووبوو، ئیستا باشته.. نه یانده هیشت له یه ک کهس
زیاتر برواته ژوره وه ئه وه، ئه وی ژوروی چاودیری ورد بوو،
له ناو قه ره بالغی پزیشکه کانداهه له ریگای په نجه ره
بچووه که کهی سه ر ژوره که وه چاوه کانی (نورای خوشکم
بینی، ته ماشام ده کرد و دایکیشم له تهنیستیه وه بوو،
دواي دوو خوله ک دایکم هاته ده ره وه، که نه یده توانی
ته سرینه کان بشارتته وه، و ریگاشیاندا به من بچمه لای و

بەلام قسەى زۆرى ئە گەلدا نەكەم و ووتيان: دوو خولەك
بەسە بۆ تۆ.

+ نورا گيان چۆنیت.. دوینى شەو زۆرباش بوویت.. چى
روویدا؟

دواى ئەوہى دەستى گوشىم ووتى:

- سوپاس بۆ خوا من ئیستا باشم

+ سوپاس بۆ خوا، بەلام دەستت ساردە.

من لە قەراغ قەرەوئلەكە یەوہ دانیشتبووم، دەستم لە قاچى
دەدا و دوورى خستەوہ لیم.

+ داواى لیبوردن دەكەم ئەگەر بیتاقەتم کردییت.

- نەخیر بەلام بیرم لە فەرمايشتیكى خواى گەورە دەکردەوہ

كە دەفەرمویت: [وَأَلْتَفْتُ السَّاقُ بِالسَّاقِ (۲۹) إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ
الْمَسَاقُ] القيامة / ۲۹ - ۳۰) واتە: (قاچ و لولاق بەیەكدا ئاللا،

راپیتچکردن لەو رۆژەدا بۆ لای پەرەدگار تە) هەنا گیان

داواكارم دوعام بۆ بكەیت... چونكە لەوانە یە بەم نزیکانە

پیشوازی لە یەكەم رۆژى (رۆژى دواىی) بكەم.

گه شته کهم دريژه و تويشووه کهم که مه .. دواي بيستني
 نه و وتانه ي گرياندمي .. فرميسک له چاوم که و ته خواره وه ...
 هوښ نه بوو من له کويم .. بهرده وام فرميسک به چاومدا
 دهاته خواره وه .

باوکم زياتر خه مي مني بوو تا نورا ، چونکه
 رانه هاتبون به و گريانه ي من و مانه وه من له ژوره که مدا ...
 له گهل نارابووني خوړي نه و روژه غه مباره دا
 بيده نغيه کي دريژ بالي به سهر مالمندا کيشابوو ... کچي
 خالم هاته ژوره وه ، پاشان کچي مامه کهم ... روودانيکي
 خيرا .. ميوانه کان زور بوون .. دهنگه کان تیکهل بوون ..
 تهنه يه که شتم دهزاني (نورا مرد) نه وانه ي که دههاتن
 جيام نه ده کرده وه له يه کتر و نه م نه زاني چيان دهوت ،
 خوايه گيان من له کويم و چي روو دههات ؟

ته نانه ت نه شم دهتواني بگريم ، پاشتر هه واليان پيدام که باوکم
 دهستی گرتووم که خواحافيزي يه کجاري له خوشکه کهم بکه م ،
 منيش ماچم کرد ... تهنه يه که شتم دههاته وه ياد ... کاتي
 ته ماشامکرد له سهر پيخه في مردن راکشابوو ، نه م و ته يه م
 هاته وه ياد (وَالْتَقْتُ السَّاقِيَّ بِالسَّاقِ) نه و راستيه م بۆ ده رکهوت که

(إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ) نه مزانی که نهو شهوه من گه راومه تدهو به
نوټر که که ی.

نهو کاته یادی نهوهم کردهوه که له ره حمی دایکیشمدا هاوشانم
بوو... چونکه دوانه (جک) بووین، هاتهوه یادم که کی هاوخمه...
هاتهوه یادم کی به درټزایی شهو نه سرین ده ریژی و باسی مردن و
روژی لیپرسینهوهم به ده کات... تنها خوی گه وړه کوډه که.

نهوه یه کهم شهوی بوو له گورپه کهیدا... خوییه گیان ره حمی پی
بکهیت و گورپه کهی به رووناک بکهیتدهوه و نهوهش قورثانه کهیتدی
و نهوهش به رماله کهی و نهوهش...

نهوهش عهزیزیه گولگولینه کهیتدی که پیسی دهوتم:
دهیشارمهوه به کاتی زه ماوه نده کهم... بیرم ده کردهوه و ده گریم...
بیرم له روژه فوتاوه کانم ده کردهوه... به بهردهوامی ده گریم.

له خوی گه وړه پارامده به زهیی پیامدا بیتدهوه و لیم خوش
بیت و بمبوریت.. له خوی گه وړه ده پارامده که دامه زراوی بکات
له نار گورپه کهیدا وک چون پیی خوشه وده یخوایت...

له پر له خوم پرسی: نهی نه گهر من له جیتی نهی نهو
بهردامایه؟ چاره نووسم چون ده بوو؟

له تار نه و ترسه زۆرهی که دایگرتم، نه گه پام به دواي
وه لایمه که دا، به کول دهستم کرد به گریان... الله اکبر... الله اکبر..
بانگی به یانی هاته بهر گویم و بهرز بوویه وه.

به لام نه مجاره یان چنده تاوازیکی شیرینی هه یه لام، ههستم به
دلنارامی و ههوانه وه ده کرد، کاتی که بانگه کهم ده وتده،
عه با کهم له خۆم پیچاو ههستامه وه و نویژی به یانیم کرد،
نویژیکی پر له نه سرین و فرمیتسکم کرد وه چۆن خوشکه کهم
پیش من نه نجامی ده دا، که دوا هه مین نویژی بوو (نه گهر رۆژم
کرده وه چاره پوانی نیواره ناکه م و نه گهر شهوم کرده وه چاره پوانی
به یانی ناکه م).

(الزمن القادم).. عبدالملك قاسم

نافره تیکی صالحی خواناس هزی له چاکهیه ۱۹

نافره تیکی صالح بوو، هزی له چاکه بوو، بیئاگا نه بوو له زیکری خوی گه وړه، هه رگیز ریځای نه ده دا وشه یه کی نابه جی له زاری بیته ده وړه... نه گهر باسی ناگرت بکړدایه ده ترسا و ده توقی و دهستی نزا و پارانه و ی بهرز ده کړده و ده که خوا بیپاریتیت و نه گهر باسی به هه شت بکړدایه به تاواته و ده بوو بوی و دهستی پارانه و ی بهرز ده کړده و له خوی گه وړه ده پارایده و ده بیگیړتیت له خه لکانی به هه شت.

خه لکانی خوش دهویست و نه وانیش خوشیان دهویست و په یوهندی له گهل دوروبه ریدا هه بوو، له پر ههستی به نازاریک کرد له رانیدا، په نای برده بهر شیلان و چه ورکردن و باندج به کارهینان به لام نازاره که زیاتری ده کرد.

دوای سهردانی زوریک له نه خوشخانه کان و بینینی ژماره یه که پزیشک میړده که ی بردی بۆ له نندن و له ووی له نه خوشخانه یه کی زور گه وړده دا دوای شیکاری ورد، پزیشکه کان بویان ده رکوت که گه نینیک له خوینیدا

هډیه و به دواى سهرچاوه که یدا ده گه پټن، که ههر ته وهش
 بوو ته هوۍ نازارى رانى... پزیشکه کان برپاریاندا که
 ثافره ته که تووشی شیرپه نجه بوو له رانیدا، که رانى
 سهرچاوه نازار و نهو گه نینه یه و دواهمین برپاریان نهو
 بوو که پیویسته په له بکه ن له برینه وهی رانى ثافره ته که،
 تا نه خو شیه که ته شه نه نه کات.

له ژووری نه شته رگه ریدا ثافره ته که راکشابوو له به رده م
 قه زاقه ده ری خوادا، به لام به رده وام زیگری خواى ده کرد و
 ملکه چی خوا بوو، کومه لیک پزیشک کو بوونه وه، چونکه
 نه شته رگه ری برینه وهی ران نه شته رگه ری کی گه وره یه...
 موسه که خرایه ناو مه قه سته که وه و به وردی ثافره ته که
 دانه ویه وه و شوینی برینه وه که دیاری کرا و زور به
 ورده کارانه و له نیو ترسیکی زوردا کاره باکه داگیر سینرا،
 ههر که مقه سه ته که جولایه وه، گويزانه که شکا له بهر
 چاوی سهرسام بوونی هه موواندا... ویستیان به گويزانیکی
 تر نه شته رگه ری که بکه ن، هه مان شت روویدایه وه و
 گويزانه که شکایه وه و بو جاری سییه مییش دیسانه وه
 گويزانه که شکایه وه، که نه مه یه کم جاره له میژووی

نه شته رگه ږي برېښه وده راوېږدات، که بووه هوې سهرسامي
هه موو پزېشکه کان که هر ته ماشاي يه کتريان ده کرد.

سهرپه رشتياري پزېشکه کان هه مووياني برده
ته نېشتيکه وه و دواي راوېژکردنيکي خيرا، پزېشکه کان
برپارياندا نه شته رگه ږي نه و رانه بکه ن که ده يانويست
بيړنه وه... ناي که شتيکي سهرسورهيڼه ر بوو !! هر که
گويزانه که گه شته ناوهراستي پيسته که، پزېشکه کان به
چاوي خويان لکه يه کي گه نيوي پيسيان تيدا بيني... دواي
نه شته رگه ږي کي ناسان پزېشکه کان شوينه که يان پاک
کرده وه و تيماريان کرد.

نافره ته که ش پاش ماوه يه که به ته وواي چاک بوويه وه و
شوينه واره که شي ديار نه ما.. نافره ته که ته ماشاي راني
ده کرد که ناسه واري نازاري تيدا نه مابوو، بيني ميړده که ي
قسه له گه ل نه و پزېشکانه دا ده کات که هيشتا
سهرساميي به روخساريانه وه ديار بوو، له ميړده که يان
ده پرسي: ناي خيژانت پيشت نه شته رگه ږي له رانيدا بو
کراوه؟

پزېشکه کان بويان ده رکه وت که ژن و ميړده که پيش
ماوه يه کي زور توووشی رووداويکي هاتوچو بوون و ژنه که

به خهستی بریندار بووبوو لهو شوینه دا... پزیشکه کانیش
به یهك زمان وتیان به راستی تهوه چاودیری خوای گه وره یه.
ئای ئافره ته که دلخۆش بوو که رزگاری بوو لهو کابوسه
مه ترسیداره که بیرى ده کرده وه چۆن به یهك قاچه وه بتوانیت
بروات به پرتوه... دهستی کرد به سوپاس و ستایشی خوای
گه وره که ههستی به نزیکی و میهر و سۆز و به زهیی خوای
گه وره ده کرد.

خوشکانی به ریزم ئهم چیرۆکه نمونده یه که لهو نمونانه ی
که له ژماردن نایه ن له ئهولیاکانی خوا که پابهندن به
فرمانه کانیه وه و هه می شه له هه ولدان بو
ره زامه ندیکردنی و دله کانیا ن پر بووه له خۆشه ویستی خوا..
به رده وام یادی ده که ن و بیزار نابن تا ئه و راده یه ی زیکر و
یادی خوا بو ته سروودیکی پر ئاواز و زمانیا ن بیتا قهت
ناییت له وتنه وه ی.. به لکو هه ست به شیرینی و چیژ
ده که ن، ئه وانه به تاسه و شه وقه وه پیشوازی له
فرمانه کانى خوا ده که ن و به خۆشه ویستیه وه
فرمانه کانى جیبه جی ده که ن.

خوای گه ورهش دهست بهرداریان نابیت و کۆمه کیان
دهکات و هاوکاریانسه و دهیانپاریزی و دواى ئه وهش
رهزامه نده لییان و به ههشتی خوی ده به خشی پییان.

بینایی بۆ کچیک ده گه پته وه له په نای که عبه دا

جاریکی تر بینایی گه رایه وه بۆ ئافره تیک که ته مهنی
بیست و دهوت سال بوو، له په نای که عبه ی پیروژدا، دواى
ئه وهی بۆ چهند مانگیك ده چوو که نابینا بوو بوو، به هوى
که وتنى له ماله وه و دواى ئه وهی گیتژ بوو بوو، له ماوه ی
ئه و چهند مانگه دا که بینایی له دهستدا بوو، سهردانی
چهندین نه خوشخانه ی کردبوو له سعودیه، به لام هه موو
پزیشکه کان جه ختیان له سه ر ئه وه کردبوو که کاره که
پتویستی به توانا و ئارامگرتن هه یه... هه روه ها
چاره سه ره که ی دهروونی ده بیست و حاله ته که ی له لایه ن
خیزانه که یه وه به دوا داچونی بۆ ده کرا له نیو چهندین
نه خوشخانه دا... هه ندی له خزمه کانی پییان دهوت که
بیبات بۆ مه که که ی پیروژ بۆ به جیهی نای عه مره و پارانه وه
له خوای گه روه که بینایی بۆ بگه رینیتته وه.

روژتیکیان به پیتی قسهی خوشکه کهی که زۆر دلخۆش
بوو کاتی که قسهی ده کرد وتی: خوشکه کهم کاتی که
ریوره سمی عه مری به جیده هیئا له گهل خیزانه که ماندا به
دهوری که عبهی پیروژدا ههستی به سورانه وهی سهری ده کرد
و پاشان کهوت به زهویدا و پاشان کاتی هاتهوه هۆش خۆی
له نار هه ره می مه که که دا بینایی بۆ گه رایه وه، بۆیه
هه موان زۆر دلخۆش بوون و دهستی نزا و سوپاسیان
به رز کرده وه بۆ خوی گه وره و که که ش سووریو له سه
ئه وهی چند روژتیک له نار هه ره مدا بمینیتته وه بۆ نوێژ کردن و
دوعا و سوپاسی خوی گه ره.

صلاح مخارش - جریده الجزیره

نافره تیک له کوټا ساته کانی ژيانيدا

نهم چیرۆکه زیاتر له خه یال و نه ندیشه ده کات... نه گدر
که سیك بۆی بگیترا مایه ته وه بروام پی نه ده کرد، له
نوسینگه که مدا دانیشتبوم، دواي نه وهی نویتړی عیشام
کردبوو له شهویک له شهوه دریژه کانی زستانی (یوجین) له
باکوری خۆرئاوای کیشوهری نه مه ریکا له ولاته
یه کگرتووه کان، له مانگی شهوالی سالی (۱۴۱۹) ک له
شاری (یوجین).. من خویندکار بووم له زانکوی (ئورجین)،
سهرقالی خویندن بووم له شهودا کاتی خۆر ئاوا بوون بوو،
بیدهنگی بالی کیشا بوو به سهر شوینه که دا، تنها دهنگی
کچه بچو که که م نهو بیدهنگیهی ده پچران که خه ریکی
یاریکردن بوو، دهنگی بارینی باران ده هات، هه رچه نه من
هه زرم لهو جوړه دهنگانه نه بوو، چونکه له ناخدا سهر له
نوی چالاکی ده کردم.

کاتی من بهو شیویه بووم گویم له زهنگی
نه له فۆنه که وه بوو که تیکه لی نهو ساته بیدهنگانه بوو بوو،
برایه کی نایینیم بوو که جه زائیری بوو، ساوی (شه کیب)

بوو، دواى سلاو کړدن و نه حوالا پرسین، باسى رووداویکی
زور سهیری بو کړدم و له هه مان کاتیشدا دلخوش بو!!!
خیژانی که تافره تیکی نه مریکی مووسلمان بوو، ناوی
(که ریمه) بوو، خالوژنیکی هه بوو له سهر ثاینی مه سیحی
بوو، نهو خالوژنه یی برابر بوو نه خوشخانه یی (سیکرت
هارت) که تنهها سی خولهک له مائی نیمه وه دووریو،
دواى پشکنیى حاله ته که یی پزیشکه کان نه یان توانی
حاله ته که بشارنه وه، تافره ته که نه ستم بوو بژی ... ده بوايه
هر کوچی دواىی بکړدایه، کاره که تنهها سه عاتیک یان
دووان یان که متری ماوه و خواى گهروه خوی زانatre به وه.

پاشان بوی باسکړدم که چی به سهر خوی و ژنه که یدا
هاتووه، منیش له سهرسامیه کی ته واودا بووم، گویم له
سه دای دهنگی ده گرت، وهک نه وهی هه ست به لیډانی دلی
بکه م، به یهک پیت پیی وتم:

له گهل ژنه که مدا قسم کړد سه بارهت به حالى خالوژنی...
راویژمان کړد که جاریکی تریش ههول بدهینه وه و بانگی
بکه ین بو مووسلمان بوون، هه رچه نده ته مهنی چهند
سه عاتیکى ماوه، مادام هیشتا له غه رغه رهی مردندا نیه.

هاورپيکه م وتی: پشتم به ست به خوی گه وړه و دوو رکات
 نوښم کرد و بانگم کرد بو لای خوی گه وړه بو رینوینی،
 کاتی که له سوجه دا بووم، خوی گه وړه سینه ی بکاته وړه
 بو رینمایي هق و راستی، چونکه ده مزانی ثاده میزاد
 کاتی سوجه دهبات نریکترین ساتیه تی له خوی گه وړه وړه.
 پاشان (که ریمه) رۆشت بو نه خوځخانه بو لای و داوای
 لی کرد که موسلمان بیّت و هه والی پیدا که ئیسلام
 وه لای نه و که سه ده داته وړه و قبولی ده کات و خوی گه وړه
 له هه موو رابردوی خوځ ده بیّت و نافرته که وتی بلای
 (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) به
 متمانه یه کی ته واره و له ناخی دلپه وړه، هه رچه نده نه و
 نافرته نه خوځه توانای قسه کردنیشی له ده ست دابوو...
 خیزانی هاورپیکه م به شیوازیکی جوان داوای له خالوژنه
 نه خوځه که ی کرد که شایه توومان بینیت و هه رچه نده
 نه یشی ده توانی به زمان بیلیت، نه گهر بیه ویت نه و به
 ده ستی ناماژه ده کات بو نه وړه.

دوای نه وړه ماناکه ی به زمانی ئینگلیزی بو روون
 کرده وړه وتی پیی (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
 رَسُولُ اللَّهِ) پاشان نه وړه حاله تیکی قورس بوو بو که ریمه،

چەندە ئاواتەخواز بوو کە خالۆژنی رزگار بکات لە ئاگرێک کە مڕۆڤ و بەرد تاوی دەدات، لە گەڵ لێدانی دلی خێرایدا و چەند چرکە یەکی هیواش تیپەپرین کە قورس بوون، قورسیه کە ی تەنها لە بزواندنی دەستی ئافەرەتە نەخۆشە کە ی دەکرد کە ورده ورده دەستی بەرز کردەوه و دوا ی ئەوه ی گوێی لە تەلقینی شایه توومان بوو زیاتر بەرزیکردەوه کە جاران نەیدەیتوانی، بە خەندە و رەزامەندیه وه باوهری خۆی راگەیانند و ئایینی ئیسلامی قبول کرد.

(کەریمه) خەریک بوو لە خۆشیدا شاگەشکە ی دەکرد، ئینجا مژدە ی پیروزیی لە روخساریدا دەرکەوت و سورەتی (یس) ی خۆتند بە سەریدا و ئافەرەتە نەخۆشە کەش لە کاتی گوێیستی قورئانە کە دا خەندە و خۆشی لە روخساری دەبینرا، کە بە تەواوی رەزامەندە لەو قورئانە پیروزی کە بە سەریدا دەخوێنریت.

پەرەستارە ئەمریکیه کەش کە ئاگاداری رووداوه کە بوو بە بێ ئەوه ی کەس هەستی پێبکات، پێشنیاری کرد کە وه ک خۆبه خش به فەرپی ده بێته شایهت له سهر موسلمان بوونی خالۆژنی کەریمه ئەگەر پێویستی کرد، خوا ی گەوره

هینایه گو که توانای به گوختنی هه موو که سیکی
 هه یه (أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ) لاله الله.
 (شه کیب) ی هاوریم پرسیاری لیکردم: که پیویسته چی
 بکهین بهرامبه ر نه و نافرته که هیشتا زیندوه و له
 ژیاندایه.

له وه لامیدا وتم: نه و ئیستا خوشکی موسلمانن ئیمه یه
 و بهو پییه ی که خوی موسلمان بوونی راگه یاند، له
 کاتیکدا که له و په ری سه سامیدا بووم و دلم له خوشیدا
 خه ریک بوو ده فپی، به هو ی موسلمان بوونی نه و نافرته وه
 که نه خوشیی زوری بو هیناوه و پزیشکان بیتومید بوون
 له چاکبونه وه ی، نه م فه رموده یه ی پیغه مبه ر ﷺ مم بیر
 خسته وه که بوخاری و موسلیم ﷺ گپراویانه ته وه وتی:

پیغه مبه ر درودی خوی له سه ر فه رموی [إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ
 خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ عِلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ
 ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ
 الرُّوحَ وَيُؤَمَّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ يَكْتُبُ رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقِيٌّ أَوْ
 سَعِيدٌ قَوْلَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ
 بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ

حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ قَيْسِيٌّ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ
بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا]. متفق عليه

واته: هەریە کە لە ئێوە لە ماوەی چل روژدا لە سکی
دایکیدا دروست دەبێت، پاشان لە ماوەی چل روژدا دەبێتە
پارچە یەك گوشت و خوین، پاش ماوەی چل روژیش دەبێتە
پارچە گوشتیك.. پاش ئەو خوای گەورە فریشتە یەك
دەنیرێت و رۆح دەکات بە بەریدا و فەرمانی بە چوار پێ
دەکرێت، بە نووسینی رۆزی، و درێژی ژيانی (ئەجەلی) و
کاری، بە دەبەختە یان بە ختەر، سۆیند بەوێ جگە لەو
خوایەکی کە نیە، کەسی واتان هەیه کار و کردەوێ
بە هەشتی دەکات، تا لە نێوان ئەو و بە هەشتا ئەندازە
گەزێك دەمی نیت، کەچی نووسراوە کە پێشی دەکەوێت و
کارو کردەوێ دۆزەخی دەکات و دەچیتە دۆزەخ، هەروەها
کەسی و اشتان هەیه کارو کرداری دۆزەخی دەکات، هەتا بە
ئەندازە گەزێکی دەمی نیت و نووسراوە کە پێشی دەکەوێت و
کار و کردەوێ بە هەشتی دەکات و دەچیتە بە هەشتەو.

پاشان سەمەعەدی تەلەفۆنە کەم دانایەو و بۆ ساتیک
وەستام، پاشان دەستم خستە ژێر چەناگە مەو، هەر ئەو نەندەم
زانی زۆر بە پەرۆشەو دەستم کرد بە گریان، ئەوانە
دەرووبە ریشم هەروا بوون، کاتیک کە بە سەرھاتی ئەو شەوێم بۆ

گيڙانه وه و ساتانيکي خوشي پر له ملکه چي و فرميسک بوو،
سوپاسي خوي گه وره مان ده کرد... ته هليله و ته سبيحاتمان
ده کرد به هوئ تهو فزله وه که به خشيبوي بهو نافرته ته بو
رينمايي کردني... هاورپکه م کاتي که له مزگدوت بينيم دواي
تهو رووداوه دهيووت: هر چنده يادي تهو ديمه نه ده کاته وه
هستیکي سدير دايد پوښيت و هست به لهرزين ده کات،
پاشان هيچ شک نابات تهو نه بيت که زياتر حه ز له نوڙکردن
و سوجهي دريژ و مانده له مزگدوتا ده کات.

راوه ستن به سهرهاته که هيشتا تهواو نه بووه، له هه مان
شهو دا که تهو نافرته ي تيدا موسلمان بوو، چند سعاتيک
تينه پيري به سهر قسه کانماندا دواي تهوي هه وائم به
هاورپکه مدا به ته له فون که پتويسته نافرته که نوڙي
مه غريب و عيشا نه نجام بدات به چ شيويه که ده توانيت؟
تهو يش هه وائي پيدام که نه جه لي نوسراوي پيش هه مووان
کهوت... گياني پاکی به موسلمانن گه پايه وه بو لاي
په روردي گاري... کاتي که رازي بوو خوي گه وره په روردي گاري
بيت و نيسلام ناييني بيت و محمدش ﷺ پيغه مبهري بيت و
يه که نوڙي بو خوا نه نجام نه دا.

خوايه گيان بو خاتري گه وره يي ته م نيسلامه ده پارئينه وه
ليت که ره حمي پي بکهيت و تهو تهوبه يدي به باشتري شيوه

لی قبول بکهیت، خواجه گیان عاقیبهت خیری دهخوازین له
توئی به بهزه یترینی به بهزه بیان.

(مجله البیان)

مهینه تیه کانی ساره

پرووداره کانی ئەم چیرۆکه له واقعی نازار اویماندا
پرویداره، ئەوهی چیرۆکه که دهگیریتوه به سهر خویدا
هاتوه.. تنها فرمیسک بهس نیه، ههزار جار مردنیش
یه کسان نیه بهیهك (ناه) که له ناخی بریندار و دلی
دهرده داروه بیته دهره وه.. ئیسته من زانیومه که (بهختیار
ئهو که سهیه په ند له کهسی تره وه وه بگریت، وه
سهر که شیش ئه و که سهیه که خوی بکات به په ند)..
نافهرین بو ئه و که سهی ئه وهی ووتوه و ئه وهی که کاری پی
ده کات..

ئه وه نازاره و ئه وه په شیمانیه له سهر هه موو ساته کانی
ژیان، هه رکه رۆژیکه نوی دهست پیسه کات نازاره کانی

منیش دەست پێدەکات.. هەموو ساتێک بە لکو هەموو
چاوتروکانێک هەموو شتێک لە دڵمدا دەسوتی..

پۆژانە زۆرجار بە لکو هەزارەها جار دەمرم.. کەشیش پێم
نازانیت و کەشیش ئاگای لێم نیە تەنها خوای گەورە
نەبیّت، من هەموو شتێک بە بنیاتنرابوو بۆی ڕووخاندم و
نازیزترین شتێک هەبیبو تێکمدا.. بە لێ بەم دوو دەسته
تاوانبارە پیسە نەفەرەت لێکراوە.

خوایە گیان بیرکردنەوە چەندە سەختە.. خوایە گیان
دەردیسەری چەندە نازەحەتە، لە هەموو بەرەبەیانیکى نویدا
نازەرە که و ماتەمیە که لە هەر سوچێک لە سوچەکانی ئەم
مालەدا نوێ دەبیتهوه.. لەناخدا هاوار دەکەم ئەگەر دەری
بپریم ئەو دیوارەکانی بەردەم دەروخین و دەسوتین..

ئەگەر شەو بە لێ بکێشیت بەسەر ئاسمانی پۆژدا و
دایبۆشیت، و شەوی نەیتنیەکان دەست پێبکات ئەوێ که
عاشقان بەدوایدا دەگەڕێن، و گۆرانیبیژان گۆرانی بەسەردا
دەلێن و شەو غونیکەرەکان پەشیمانن لەسەری، هەزارجار
دەگرم و هەزار جار ئاخ هەلە کێشم چونکە زیندووم و

تائيسټا ئه ژيم، ده مه وي بېرم به لام ناتوانم، له وانه يه به هوي
ته وه به بي ترس نو کم يان نامه وي هه له که دوو جار دوو باره
بکه مه وه، به لکو خوي گه وره لي مخوش بيت له وه ي که
له ژياني رابردو ومدا کردو ومه به لکو له تالوي رابردو وه،
زوريک له زهت له رابردو و يادگاريه کانيان ده بينن و حه ز
ده که ن باسي بکه ن ته نها من نه بي، ده زانن بو..؟

نامه وي پيتان بليم چونکه ده ترسم نه فره تم لي بکه ن، و
دوعام لي بکه ن زياتر له پارانه وه کانم و نه فره تکردن له خوم،
له وانه يه پياوچا کيکتان تيديت دوعا که ي گراييت و
خوي گه وره ش به هوي دوعا که ي ته وه سزام بدات و به
نه فره تي خوي نه فره تم لي بکات.. بمبورن ته گهر قسه کانم
ناريک بن و ريک نه خرابن.. چونکه من دهرده دارم، هه ر
نارپه حه تيه ک که سه رپه رشتيم کردو وه نارپه حه تيه ک بو وه
به لکو دوان به لکو سيان به لکو زياتر، من ته و که سه بووم
هه موو شتي کم فروشت و هيچيشم ده ست نه که وت.. سويند
به خوا به سه رهاتي خومتان بو ده گيرمه وه ته نها له بهر
ته وه ي هوشيارتان بکه مه وه و ناگادارتان که م، ناگادارتان که م

تا نه که ونه نهو حاله ته وه که من تییکه وتووم، سویند
 به خوا خامه کهم شهرم ده کات له وهی که من ده مه وی
 بینووسم، و په نجه کانم هه زار جار ده یانه وی ریگام لیبگرن
 به لام من هه به سه رهاتی خۆم ده نووسم، به لکو به هوییه وه
 خوا چاکه م بۆ بنوسیّت و بیته تویشوم له پوژی دوا ییدا..
 لۆمه م مه که ن و گوئی له به سه رهاتم بگرن و حوکم بدهن و
 په ند و ئاموژگاری وه ربگرن پیش نه وهی کار له کار بترازی.
 من لاریکی گوزهران باش بووم له خیزانی کدا که خوی
 گه و ره په وشت و پوژی و چاکه و پیروژی بۆ نووسی بوو،
 له و کاته وهی که گه و ره بووین پیکه وه ده ژیاين و یه ک مال
 گلیری کرد بووینه وه که پرپوو له به خته وهی و پیکه وه ژیاين
 و خۆشه ویستی، له ماله وه دایکم و باوکم و دایکی باوکم و
 براکانم که شهش برابوون و من هه وه میان بووم و
 له هه موویان گه و ره تر بووم.. دووه میش بووم له ناو
 هه موویاندا، چونکه خوشکیکم سالتیک له من گه و ره تر
 بوو.. من دوی باوکم په و ره شیاری دووه می ماله وه بووم،
 هه موان زۆر پشتیان پی ده به ستم.. به رده وام بووم له خویندن

تاگه یشته دووی نارهندی ..خوشکه کهشم له سیی نارهندی
بوو.. هه موو خوشک و براکانی ترم بهرده وام بووین..
ئاواته خوازبورم بېمه نه دازیار، به لّام دایکم هزی ده کرد
بېمه فرۆکه وان.. باوکیشم له گه لّ مندابوو ده یه ویست بېمه
که سیکی زانکووی و پسیوړېم له هه ر بواریکداییت..
خوشکه کهم ده یه ویست بېته وانه بیژ تا یاین و نه ده ب
فیږی نه وه کانه بکات...

به لّام ئای له ئاوات و خه ونه کانه و ئومیده کانه.. چه ندین
که س پیش نه وهی خه ونه کانیاں بېته دی له ژیا نده مان،
چه ندین که س بیتوانابوون له هیئانه دی خه ونه کانیاں
به هووی بسارودوخی خو یانه وه، و چه ندین که سیش
خه ونه کانیاں هیئاو ته دی، به لّام به هه رحال ئیمه
خه ونه کانمان نه هاته دی به شیوه یه که بپروا ناکریت و
به بیروهویشی نه عاقل نه شیت نه هیچ که سیکدا نایه ت.

له قوتا بځانه کهم ناشنابووم به که سانیک قسه کردنیان و
هه لّسو که وتیان وه کو هه نگوین وابوو به لّکو به تام تریش..
چه ندین جار هاوړییه تیم کردن و به دزی که س و کارم

چه ندجاری له گه لیان ده بووم، خویندنه که شم بهرده وام بوو،
 حاله تیشم له وپه پری باشیدا بوو، من هه ولې زورم دده
 تاوه کو هاورپیکانم و خویندنم پیکه وه گری بدهم.. له نیوهی
 یه که مدا توانیم وابکه م.. پاشان موله ددهستی پیکرد ئای
 له چ موله تیک، خوی گه وره نه موله تی واو نه رژی وا
 نه گیریتته وه... باوکم ههستی کردبوو چونه دهره وه زیادی
 کردوه و که متر گرنگی به ماله وه ددهم، بویه لومه ی
 کردم و لومه ی دایکیشمی کرد.. به لام خوشکه که م بهرگری
 لیده کردم، چونکه زور منی خوش دهویست له وه دترسا
 باوکم لیم بدات، چونکه لیدانه کانی سخت بوون نه گهر
 توره ببویه، رژیانی پشوو گوزه شتیان ده کرد له گهل
 شه وه کانیدا، نه گهر بمزانیایه چون کوتایی دیت خوم
 ده کوشته وه به لکو جهستم پارچه پارچه ده کرد و بهرده وام
 نه ده بووم، به لام نه وه نیراده ی خویه... من و هاورپیکانم
 له پشته وهی مالی یه کی له هاورپیکانماندا بووین، بانگی
 کردبووین بۆ بینینی قیدیژو یاریکردن پیکه وه، بویه
 له مه غریبه وه دانیشتین تاوه کو ساعات یانزه ی شهو،

ئەوکاتەش کاتى گەرانەوهم بوو بۆ مائەوہ لئەو پۆژانەدا،
 بەلام خاوەن مائە که داواى لیکردم که بۆ نیو سەعاتى تر
 دانیشم، پاشان هەموومان بچینەوہ بۆ مائى خویمان، ئایا
 دەزانى نرخ و بەهای ئەو نیوسەعاتە چەند بوو، بەهای
 تەمەنم بوو، نەخێر بەهای من و باوکم و دایکم و هەموو
 خێزانە کەم... بەئێ هەموویان، ئەو نیوسەعاتە بەهای
 هەموو ژيانمان بوو، بەهای گواستەنەوہمان بوو
 لەبەختەوہریەوہ بۆ بەدبەختى هەتا هەتایی، بەلکو ئەو
 نیوسەعاتە خویم ئامادە کرد تا بگۆیزمەوہ بۆ ئاگرێک
 داخان کات، تەنھا بۆ کەسیکە که بەدبەخت بێت، داواى
 لیبوردنتان لێ دەکەم چونکە لەباسە کەم چوومە دەرەوہ..
 یەکی لە هاوڕێکان خوێ تەرخان کرد قۆریەک چا
 ئامادەبکات تاوہ کو کاتى پێوہ بەرینە سەر.. چاکەى هیئەو
 خواردمانەوہو قسەمان دەکرد و شوخی و سووعبەتمان
 دەکرد، بەوپەرى بەرائەت و نیەت پاکىەوہ، بەلام داواى
 ئەوہى چاکەمان خواردەوہ وامان لێتات بەلادا دەکەوتین و
 پێدەکەین و دەرشاینەوہ بەهەموو شیۆیەک، هەموومان

به لئى هه موومان... ټاگام لى نه مابوو چيمان ليتهاتوه،
تاوه كو يه كه مين كه سمان كه به ټاگاهاته وه ټيمه شى به ټاگا
هيټاينه وه.. خاوه ن ماله كه هه ستاو لوموه و سهرزه نشتى
كردين له سهر ته و كرده و يه سمان، ټيمه ش هه ستاينه وه و
نه مانده زانى چي پرويداوه و پوچي و چو ن نه مه پرويدا،
سهرزه نشتى ته وه مان كرد كه چا كه ي ټاماده كرده وو،
ته و يش له وه لامدا ووتى: ته وه شوخيه ك بوو كردمان،
خومان و شوينه كه مان پاك كرده وه و چوينه وه بو ماله وه..

له گه ل جريوه جريوى چوله كه دا گه شتمه ماله وه و
هه موو خه و تبوون ته نها ته و خوشكه م نه بى كه برديمه
ژووره كه ي خويه وه و ټاموژگاري و هه په شه ي ليكردم كه
نه مه كوټاهه مين جاريټ دوا بكه وم له ماله وه.. منيش
په يماني ته وم پيدا، ته و هه ژاره نه ي ده زانى كه نه مه
پيشتر هه په شه يه بو ژياني ته و نه ك من.. خوژگه نه بورايه
ليم و ليټي بامايه به لكو بيكو شتمايه.

دواي چند پوژي له لاي هاورپيه كمان كو بووينه وه... دواي
ته و شوخي و سوعبه ته مان كرده وه چونكه هه زمان

لیده كړد و عاشقی بوو بووین.. هاورېكه مان پتی ووتین كه
ته وه گرانه و بهرخیكه كهس ناتوانی به ته نها بیکړیت..
بویه پاره مان كوكړده و به پتی ژماره ی خومان
كه پسوله كانمان كړی.. واگومان ده به م ئیستا بزنان ته و شته
چییه.. ماده ی هوشبهر.. شوخی و سوعبت بوو.. به دنكه
حه بیكي ماده ی هوشبهر و ئیمهش نه مان ده زانی..
هه ندیكمان به هوی ته و گالتو پیکه نین و ته و دنكه حه به
به ره و سهرگه ردانی رښتین..

رېكه وتین له سهر كاری نوبه.. به دوو هه فته جاری
یه كینكمان په یدای كات و پاره كه كوكه ینه وه و حه به كان
بكړین.. رږژان گوزهران و بارودوخم له خویندنگا به ره و
خرابی چوو.. بویه باوكم گواستمیه وه بۆ قوتاخانه یه کی
ته هلی به لكو سهر كه وتوو بم و دراناوه ندی ته و او بكه م،
خه ونه كانی من و ته ویش و خه ونی دایكیشم بوون به
هه لم.. فرۆكه وان چ فرۆكه وانیک چ ته ندازیاریك له من
ده خوازړیت.. سویند به خوا تاوانی من نه بوو، وه
نه مننه زانی.. ته گهر كاره كه پیشنیار بكرایه بوم ره تم

دەكردهوه و سهري خۆم ههڵدهگرت بهلام گالتەو سوعبەت
بوو..

نه فرهتی خوا لهو كهسهی ئاوا گالتەو شوخی دهكات
به لاوانی موسلمان.. پۆژان دهگوزهران و ئیمەش بهردهوام
له سهڕ ئه و حاله كۆده بووینهوه، كهس نه ییدهزانی و كهس
ههستی نه ده كرد چی پرووده دات.. وام لیها تبوو نه مده توانی
دوور كه ومه وه لێی نه له مه نه له هاورێكانم.. نه بخامی
كۆتایی سألمان وه رگرتیه كه چاوه پروان نه كراو و كاره سات
بوو بۆ هه موو كهس و كارم.. بهلام ئه وهی كه هیوری
كردینه وه خوشكه كه م بوو كه ده رچوو بوو به پلهی (تقدیر
عالی).. پیروزییت.. له ناخی دلمه وه و وتم هه رچه نه ده من
ئه وه شم به سه ردا هاتبوو.. و وتم و بۆیه كه جار و بۆ دوا هه مین
جار له ناخمه وه ههستم به خوشی كرد.. و وتم پیی: چیت
دهوی بۆت بكړم به بۆنه ی سه ركه وتننه وه.. ئه زانی: ووتی
چی.. وهك ئه وهی له گه ل من و هاورێكانم ئاماده ی
دانیشه تنه كانمان بوویت، وهك ئه وه به حالمان بزانیته.. وتی:

دهمهوی ئاگات له خۆت بێت برای به پێزم.. تو دواى خواى
گهوره پشت و پهناى منى.

ئهو رۆژه چهند وشهیه کی ووت نه یزانی ده بیته
یاداوهریهك بۆ من به درێژایی ژیا ئم سه ختر له لۆمه كردن..
خۆزگه وای نه وتایه و خۆزگه منیش پرسیارم لینه کردایه..
چ کۆمهك و پشتیوانیهك له من داوا ده كهیت (خواى
گهوره باشتین پشتیوان و بریکاره)

(حسبى الله ونعم الوکیل) خوشکه کهم چوه په یمانگای
مامۆستایانی کچانه وه وتیده کۆشاو ههولئ ده دا... منیش
ده که وتم و ده که وتم... له سه ره پۆیی و تاریکیه وه بۆ
سه ره پۆیی و تاریکی.. له خراپه وه بۆ خراپتر.. به لām
که سووکارم نه یانده زانی و ئیمهش زیاتر سه ره پۆ بووبوین..
تا ئه و راده یه نه مانده توانی زیاد له دوو رۆژ ده سته ردارى
ئه و حه به بین.. هاو پێیه کم به لکو دوژمنیکى نه فرهت
لێکراو به لکو شهیتانی نه فرهت لێکراو پێی وتین شتیکی
تر هه یه خۆشتر و به تامتر و درێژخایه نتر و به خته وه رتره،
گه پراین به دوایدا.. ده ستمان که وت.. بۆیه پاره یه کی زۆرمان

بۆ گلیڕ کردوه.. هه موو ته مانه له گیرفانی باوکمان که نه مانده زانی ته وانیش به شدارن له فهوتانی ئیمه یان نا..
ئایا تاوانبارن یان نا؟!

جاریکیان که ده گه پامه وه بۆ ماله وه خوشکه کهم ههستی به حاله تی من کرد و گومانی لێ پهیدا کردم، و وازی لیهتینام بجهوم، به یانی هات و له ژووره کهمدا قوت بوویه وه ئامۆژگاریی کردم و هه ره شه ی لیکردم که باسی ده کات ته گهر راستی پێ نه لیم...

دایکم هات به سه رداو ئیمه ش قسه کانمان بری، دایکم ناردمی چهند پێداویستیه کی بۆ بینم، منیش چووم و وام لیهاتبوو له خوشکه کهم پامده کرد له ترسی ته وه ی ته و شته ی که سالتیکه به په نهانی ده یکم ئاشکراییت.. قسه م له گه ل هاورپیه کهمدا کرد، پیکه وه چوین بۆ مائی هاورپیه کی ترم.. بریک تاوانمان بارکرد.. پوداوه کهم بۆ باسکردن.. ئیمه ش ترساین له ئاشکرا بوونی و قسه ی خه لکی.. بۆیه بیرمان کردوه به لکو شه یتانه کانمان بیریان کردوه وه یه کیکیان پێی و وتم: چاره سه رم له لایه .. چاره سه ر

چیه.. ئایا دهزانی.. ئه گهر له شهیتانم بپرسیایه هه رگیز
ئه وه به خه یالیدا نه ده هات.. ئایا دهزانی چی ووت؟ ئایا
دهزانی؟

چۆن بیرى کرده وه... کهس گومان نابات چی ووتبیت!! ئایا
ووتی بیکوژین؟ خۆزگه وای بوتایه.. ئایا ووتی بیسوتینین؟
نه خیر به لکو له وه خراپتر.. ئایا دهزانی چی ووت؟؟

حسبى الله ونعم الوکیل.. خوای گه وه به شترین پشتیوان و
بریکاره دژی سته مکاران و بیتهۆشان، وه ئه وانه ی ده یکن و
ده یفرۆشن، خوا په نامان بدات له وه هاوڕێیه م و خوا په مانان
بدات له منى نه فره ت لێکراو.. خوایه گیان ئێسکه کانی
هه پرون هه پرون کهیت و چاوی کوێر کهیت و عه قلی
له ده ست به ده یت.. خوایه گیان نه له دنیا ونه له قیامه ت
رێنموونی نه که یت..

ئایا دهزانن چی ووت.. خراپه و زوڵم و داوین پیسی و
دورژنایه تی هات به زاریدا..

ووتی: به شترین رێگا ئه وه یه به یه نینه ریزی خۆمان و
حه بیکی به ده ینی، ئه وکاته ناتوانی کاره که مان ئاشکرا

بکات... به لّام من رازیی نه بووم تهو خوشکیکی شه ریف و داوین پاک و خو شه ویست و نازداری من بوو.. خوشکم بوو.. به لّام وه سوه سه یان خسته دل مه وه.. وه ووتیان تهو هیچ زیانیکی پی ناگات.. حه به که ی بۆ ده بهیت بۆ مال ه و تان و زور به ریزه وه تهو له مالی خویاندا یه.. و تنها حه بیك.. تو باش ده زانیت ته وهنده کاریگه ریی ناییت..

له ژیر کاریگه ریی ماده ی هوشبه رداو له ژیر کاریگه ریی شه ی تانه کانیداو شه ی تانی خوم رازیی بووم.. هه موو شتی کم له گه لیاندا رپنک خست.. چوومه وه بۆ مال ه وه.. خوشکه که م قسه ی له گه ل کردم داوای لینکردم پیکه وه قسه بکه یین.. منیش و وتم چایه ک ناماده بکه و من دان به هه موو شتی کدا دهنیم.. تهو داماره هه ستایه وه تاوه کو چا ناماده بکات، هه موو ئومیدیک ی ته وه بوو که کی شه ی من چاره سر بکات.. منیش له می شکمدا هه زار شه ی تانی وه می هه بوو.. پیویسته هه موو ژیانی دارمینم.. چایه که ی ناماده کرد و هی نای.. منیش و وتم: چایی بۆ خوم و خوت تی که، پاشان پیم ووت: په رداخی ئاوم بۆ بینه.. هه ستاو

رؤښت.. کاتې له ژووره که چووه دهره وه سوتند ده خوم به
خوای گه وره به بې نه وهی ه دست بکم فرميسک به چاومدا
هاته خوار..

نازنام فرميسکي خه فته تباري بوو بو تایندهی
خوشکه که م.. نازنام روم بو له چاومه وه دهرچوو.. نازنام
ويژد نام بو، نازنام فرميسکي شادومانی بوو که من
به وه فام به رامبه ر به و په يمانه ی داومه به هاوړيکام و نه و
نه ينيه م بو هه تا هه تايي پاراستوه.

حه بيکي ته راوم خسته چاکه يه وه.. خوشکه که م
به خه نده وه گه رايه وه.. منيش ده مبینی له به رده مدا وه
کاوړيکي بچوک له ناو دارستانیکي پر له گورگدا به هه موو
نيازيکي پاک و دلگه شه وه.. فرميسکه کانی منی بينی..
سرینی و ووتی پياو نابي بگری.. هه وليدا دلّم بداته وه و
ليپرسينه وه م بکات..

ته وهی من بيزانم بو نه و ده گريام نه ک خوم، بو دواړوژی..
بو پيکه ينه که ی.. بو چاوه کانی.. بو دلّه سپيه پاکه که ی..
شه يتانی ناخی منيش ده يوت: نارامبه ر.. زيانی پی

ناگه یه نیئت.. سبه نیئی چاره سه ری خۆت و خوشکه که ت
ده که یت.. ئەو پیویسته دهر دو ئازاری تۆ بزانیئت و بژی
تیایدا.. و به ئازاری تۆ نازانیئت تاوه کو تاقی نه کاته وه..

بۆیه خه ریکی جوانکردنی خراپه و تاوان و داوین پیسی
بوو بۆ من.. حسبی الله.. پیم ووت: باجاری چاکه مان
بخۆینه وه تاوه کو که میك هیمن بېمه وه، پاشان باست بۆ
ده که م.. ئەو چاکه ی خوارد وه.. خۆزگه نه یده خوارد وه..
دانیشت منیش قسه م بۆ ده کرد تا له هۆش خۆی چوو..
جاریك پیده که نیم و جاریکیش ده گریام.. نازانم تووشی چی
هاتووم.. پیده که نیم و ده گریم و فرمیـسـک
به پرومه ته کانمه وه یه..

وورده وورده ئیبلیس وه سه سه ی بۆ دروست ده کردم که
باوکم و دایکم پیم ئەزانن، ئەگەر خوشکه که م به و شیوه یه
ببینن.. بیرم له را کردن کرده وه.. به هه ر حال رامکرد بۆلای
هاوړیکانم.. مژده ی ئەو کاره ساته م پیدان که خۆم به سه ر
خۆمدا هیئا.. هه موان پیرو زبایان لیکردم..

ووتيان يه کيڼک پياو نه بښت ناتواني کارۍ وا بکات، تۆ
ئېستا سەرۆک و گه ورهۍ ئېمه يت..

تۆ سەرۆکی ته م گروپه يت.. مافي فەرمان دهرکردن و
ره تکرندنه وت هه يه.. ته و شه وه خه وتين بۆ نزیکي نیوه پۆ
له رزم لیتهات به خۆم دوت، چیم کرد به خۆم.. به م
دهستانه م چیم ته نجامدا.. دواۍ دوو پۆژ باوکم سۆراخی
ده کردم دواۍ ته وهۍ دیارنه مابووم.. هاوړیکانم نارد تا بزائن
له مالمان چ باسه.. چونکه ده ترسام له خۆم و
له خوشکه که م، دلنیا یان کردم که هه موو شتی نارامه و
هیچ پروی نه داوه.. چووم بۆ ماله وه و خۆم ناماده کردبوو بۆ
لیدان و قسه پی وتن و سهرزه نشت کردن که هیچ
سودیکی نه بوو...

باوکم لییدام، دایکیشم و خوشکه که م لۆمه یان کردم،
دواۍ چهند رۆژیک خوشکه که م هات بۆلام و پرسیاړی ته و
شته ی لیکردم که خستبوومه چاکه یه وه.. هزی لیده کرد و
داواۍ ده کرد، منیش رازی نه بووم.. بویه دهستی کرد به
پارانه وه.. وه ک چون من له هاوړیکانم ده پارامه وه.. منیش

به زه يم پيادا هاته وهو پيتمدا.. ئه م کاره ژور جار دووباره
ده بوويه وه.. حاله تي خویندنی وورده ورده خراب بوو.. تا ئه و
را ده يه ي به بې ھويه کی تاشکرا وازی له خویندن هینا..
ته وانیش نارامیان گرت چونکه کچ دوا هه مین مه نزلگای
هه ر ماله وه يه ..

ئیتړ ئومیدیان به و برایه م هه بوو که له من
بچو کتربوو.. جار یکیان من هه یم پی نه ما بوو.

بویه خوشکه که م ناچار بوو له هاوړ پیه کم داوا بکات..
ته ویش نه یدابوويه به مه رجیک نه بیت.. ئایا ده زانی مه رجی
چی بوو (حسبی الله ونعم الوکیل) خوا به نامان بدات لیی
و له شیتان.

مه رجی نه وه بوو که زینا له گه له خوشکه که مدا بکات..
ته ویش رازی نه بوو.. کرد بووی به دهنکه دهنکه له گه لی..
ته و هاوړ پیانه شم که له وی ناماده بوون ده یانه ویست
هیمنیان بکه نه وه، و به منیان دهوت: چی تیدایه یه کجار
زیانی نیه.. له خوشکه که ت بپرسه نه گه ر رازی بیت.. تو چ

زیانیکت پی ده گات، و هیچ له دهست نادهیت.. هه موویان
دژی من بوون و له گهڵ نه ودا بوون..

پیمن ووت: تو یه کهم کهسیت: پیته ده وتم من له گه لتهام
بو چاره سه رکردنی و رزگار بوونی خوشکه کهت، به لام نه مرۆ
داوای نه مه ده کهیت.. نه مه هاوڕێیه تیه کهت بوو.

پر به ده می ووتی: چ هاوڕێیه تیه ک و چ چاره سه ریك،
شیخه گیان، له بیریکه.. بوو به ده مه قاله مان و دور که وتمه وه
له وئ.. چه ند رۆژیکم به و شیوه یه برده سه ر.. من
و خوشکه کهم ئارامان گرت، خوشکه کهم ده ستپێشخه ری
کردو داوای ده کرد، منیش پیمن نه بوو، له وان زیاتریش
که سم شک نه ده برد..

حاله تی خوشکه کهم خراپتر ده بوو، وای لێ ده کردم
به له ته هه ییکیش بیته، شه یتان وه سه وه ی خسته دلمه وه
که لێی بپرسم، بۆیه منیش به راشکاوانه پیمن ووت: نه و
تو ده وئ یه کهم جار ده یه وئ بته ینی، پاشان چیمان ده وئ
بمانداتی به بی به رامبه ر ئیتر جاریکی تر پیو یستمان
به که سی تر نابێ، خوشکه کهم یه که سه ر رازیی بوو.. ئای

خوایه گیان.. رۆشتین، من و خوشکه کهم پلانماندانار چوینه
دهره وه.. خوشکه کهم برد بۆلای هاورپیکه م، و له شوقه کهیدا
دانیشتین..

هاورپیکه م داوای لی کردم که که میك برۆمه دهره وه تا
کاری خۆی ته و او ده کات.. منیش رۆشتم خوا نه فره تم
لیکات له من و له هاورپیکه م و له شهیتانه کانم و له و
حه بانه و له وانیه ی به کاری ده هیئن.. دوا ی سه عاتیك
گه پامه وه.. خوشکه کهم به نیوه پۆشته یی بینی له شوقه ی
هاورپیکه م دا، من تازه په نه کهم دابوو.. پیکه وه دانیشتین..
من و هاورپیکه م و خوشکه کهم، خوشکی راسته قینه م.. تا
دوا ی عیsha له دانیشتنیکی خواردنه وه و رابواردندا.. هاوار
بو من له په روه رد گارم.. هاوار بو من له په روه رد گارم.. هاوار
بو من له تاگرو..

من دۆزه خیم.. من دۆزه خیم.. خۆزگه بمر دمایه.. خوایه گیان
بمرینه.. خوایه گیان بمرینه.. من تاژه لم.. شایانی ژیان نیم
بو ساتییکیش بیئت.. من و خوشکه کهم گه پراینه وه بو
ماله وه، به خوشکه کهم وت: نه مه یه کهمین و دوا هه مین

جاره.. ئەو ھاوړی قیزه ونه م جی ژوان و ژماره ی تاییه تی
خۆی دابوو به خوشکه که م، پتووست به من ناکات.

من نه مزانی.. رۆژان به سه رچوون و خوشکه که م
دهینی دهرواته دهروه زیاد له پتووست.. جاری خۆی، جاری
له گهل خوشکه بچوکه که مدا، به هه ر هۆیه که وه بی بۆ
بازارو بۆ نه خوشخانه تا ئەو راده یه ی رازی نه بوو جاریکی
تر له په یمانگا بخویتی.

باوکی داماویشم به هه موو توانایه کیه وه له پتی چهن دین
که سه وه تاوه کو سه رله نوی بیگه ریتیتته وه بۆ خویندنه که ی..
خیزانه که مان سه رله نوی دلشاد بوونه وه به گه رانه وه ی بۆ
خویندنگاو گرنگی پیدان پتی..

جاریکیان من لای یه کی له ھاوړیکانم سووم ووتی: با
بچین بۆلای یه کی له ھاوړیکانمان.. چوین بۆلای.. ئای
له کاره سات.. خوشکه که م بینى له لای، له کوشیدا بوو..
به تاسه وه گریام.. خوشکه که م هه ستایه وه و ووتی: تۆ هه قت
چی یه، ژیا نی خۆمه و من سه ربه ستم.. ھاوړیکه م منى برد
له گهل خۆیداو ئەو ژه ریکی یامی که مروژ نازیزترین

شتی له بیردهچی و له بهرچاوی لی ده کات به ناشرینترین و
قیژه و نترین شت..

گه راینه وه بۆلای هاوڕیکه مان، منیش له وی بووم و،
یاریان ده کرد له گهڵ خوشکه که مدا، منیش له نیوانیاندا
وه کو چوارپی و ابووم، به لکو خراپتریش، و نه فره تیان له ژیان
و چاره نوس ده کرد.

له گهڵ کاتی عه سردا گه راینه وه بۆ مال، من
نه مده زانی چی بکه م، داوینپاکی رویش و پاره رویش و
شه رف رویش و ئاینده رویش و عه قل رویش و
بینگومان هه موو شتی که له ده ست چوو.. چه ندین پۆژ که
به خه بهر ده هاتم ده گریام که سه رخو شیش ده بووم پیده که نیم،
ژیانیکی ئاژه لی.. به لکو قیژه و نترین ژیا نی بی به ها و پیس
و بی نرخ... جارێ که له جاره شومه کان که ژیا نی من
هه مووی شووم بوو.. له به ره به یانی پۆژیکدا و له سه عات
نۆی به یانی پولیس په یوه ندی کرد به باو که مه وه له سه ر
کاره که ی و پییان و وت: خیرا ئاماده به.. نه ویش ئاماده بوو،
به لام گورزی که بوو بو سه ر باو کم که به رگهی نه گرت و دوا ی

چەند رۆژی وهفاتی کرد.. دایکیشم له زمان کهوت.. ئایا دهزانن بۆچی؟ ئایا دهزانن؟

خوشکه کهم له گهڵ کوریکدا له ناوچهیه کی ههوانه وهدا
له دهروهی شار به سهرخۆشی تووشی رووداوی بوون و
ههردووکیان مردهبون.. ئای که کاره ساته.. بهرد دیته گۆ
دهگری..

ئای که کوتاییه کی ناهه مواربوو.. خوشکی به پێزم
خهتای تو نه بوو تو ئه و پێگایهت هه لئه بژاردبوو.. وه
ئاوات هه رگیز بۆ نه ده خواست.. خوشکی داوین پاکم..
بوویت به سۆزانیی.. خوشکی به شه رفم بویت به زیناکه..
خوشکی ئیماندارای داوین پاکم بووی به به ره لا.. ئای
خوایه گیان.. چیم کرد به و خوشکه م.. ئه و پێگایه چی بوو
که پێی برده ئاگری دۆزهخ.. به ده ستم برده به ره و نه فرهت
لینکردن.. من برده به ره و سه رنزمی .. په روه رد گارم، چی
بکه م.. په روه رد گارم، داوات لی ده که م که من به به یته وه و
سزام به دیت له جیاتی ئه و، په روه رد گارم تو ده زانییت که

نهو بېټاوانه، من زولم لهو كړدو من نهوم فهوتاندو نهو
نه يده زانې..

نهو ديه ويست من چاك بكات، به لام من نهوم به رهو
خراپه برد، نه فره تي خوا له مادده هوشبه ره كان.. نه وانه ي
به كاري دهينن.. باوكم دواي چهند پوژي وه فاتي كړد..
دايكيشم دواي نهو پوژي زمانې به ستره.. منيش هيشتا
به چاره رپشي خومه وه ده تليمه وه، و براكانم له كه ناري
چالكي تياچوون و دهردي سهريدان.. نه فره تي خوا له
مادده هوشبه ره كان و نه وانه به كاريده هينن..

دواي ماوه يه ك بېرم كړدوه كه توبه بكه م، تواناي
نارامگرتم نه بوو، پوخس تم له دايكم خواست كه سه فدر
بكه م بو هنده ران به بيانوي گه شت بو ماوه يه ك كه چهند
مانگي ده خايه ني، به بيانوي له بېر كړدنې نه م كاره ساته..
چووم بو نه خوشخانه ي (الامل - هيو) دواي نه وه ي ژيانې
خوم و خيزان و خوشكه كه مم تي كشكاند..

خوشکی به پرېزم خوی گه وره په حمت پی بکات..
په روږدگار لی خۆش ببه.. په روږدگار، لی بیبوره ته و
داماوه من له ناوبه ره له باتی ته و..

سوربووم له سهر چاره سهر کردن، کاتی پرسیاری ماده دی
هوشبه ریان لی کردم.. سوربووم له سهر ته و دی که له ده ره و
فیږبووم.. هه رچه نده هه میسه له بهرچاوم بو، وه دوی
چند مانگیك چاره سهر کرام و پرگام بو له ماده
هوشبه ره کان..

به لام دوی چی، دوی ته و دی هه موو سنوره کانم به زاند که
ژیانیکی نارام و به ختیاړی بو دابین کردبووین.. گه پامه وه
بو لای کهس و کارم.. به پیتاکی خه لکی ده ژیاين.. دایکم
خانوه که مانی فرژشتبوو، خانویه کی تری گرتبوو به کری
له کۆشکیکی دیلوکسه وه بو شوقه یه کی سی ژووری..
تیمه هه شت سهر خیزان بووین.. دوی ته و هه موو
خۆشگوزه رانیه له سهر هه سیر ده ژیاين..

باسی خه لکیش با بوهستی، من بیکاربووم، براکانیشم
که له من بچوکت بوون نیوه یان وازیان له خویندن

هینابوو، به هۆی سهختی باری بژیویهوه.. که سوکارم نه گهر
ناوی خوشکه کهم بپرایه نه فره تیان لی ده کردو قسه یان پی
دهوت و برینداریان ده کرد.. چونکه نهو هۆکاربوو لهو
هممو نه هامة تیه.. ده یاخواست بچیتته دۆزه خه وه.. منیش
دلّم پارچه پارچه ده بوو بۆی چونکه نهو بیتاوان بوو..
که سوکاری مینش نه وه یان نه ده زانی.

وه ناتوانم خه بهر بدهم له هاورپی خراپه کانم، نه وانه ی ژیا نی من و
خوشکه که میان داروخاند.. چونکه نه گهر هه وال بدهم.. نه وه برینی
کهس و کاره کهم زیاتر ده کات که هیتشتا ساپیژ نه بووه به هۆی نهو
کاره ساته وه که به سهر خوشکه کهم و باوکم و دایکم و داوین
پاکیمانداو شه ره فماندا هاتوه.. چونکه نهو کاته ده زانن من
هۆکاربووم و برینه که یان نوی ده بیتته وه..

هاورپی خراپه کانم منیش تیه ده گلیتنن نه گهر خه بهریان لی
بهه.. من دۆش دامام.. هه میشه ده گریم و که سیش هه ستم پی
ناکات.. من پیتم وایه ده بوو به بهرد ره جم بکرامایه، نه مه
به نیسبته منه وه هیچ شتی نابی به که فاره تی نهو تاوانه ی من.

ته ماشاکه ن برایانم بزانه ماده هۆشبه ره کان چی به سهردا هینام،
به راستی قیزه ونترین شته.. شومیکه نه گریسه.. چهند مائی
تیکدا بیت و چهند مرۆشی سه ره زۆکرد بیت و چهند خیزانی

هه لوه شاندييته وه.. برايانم پيمه کهنن و سدرتان سورنه ميښي و بلين
په روږدگار لومسې ناکه يڼ.. برايانم په ند وهریگرن و نهم
به سهرهاتم باس بکه ڼ ډه وانه ی که ده يانناسن.. به لکو به هو ی
به سهرهاتي منه وه با تاکه که سيکيش بيت ړنمايي بکړيت.. تا
بيته که فاره تي نه و تاوانه مه زنه ی من، که و گومان ده به م که
په روږدگارم ليم خوش ناييت.

داراتان ليده کم دوعاي خير ډ خوشکه کم بکه ڼ به شه و
به ږوژ به لکو خوي گه وړه ږه مي پيښکات به هو ی دوعا کانتانه وه..
چونکه دوعا له من وهرناگريت، چونکه من وام به سهرهيتنا و
تووشی نه و هه موو نه هامه تيه م کرد.. په روږدگار ږه حم به
خوشکه کم بکه، په روږدگار ږه مي پي بکه و ليی خوشببه و به
خوا من پيوستم به هه لويستی تيويه له م ناږه تيه مدا، به لام
من هيچم له تيوه ناويت و سوياسی نه و برايه م ده کم که نه م
ناسوريه ی منی نویسی که له بهر ده ستاندايه و به هارپي
راسته قينه ی خومي ده زانم و خوا پشتيواني بيت.

وه سوياسی نه وه ده کم که بلاوی ده کاته وه باسی ده کات..
نهمه کورته ی به سهرهاتي من بوو، نه گهر به دريژي باسم
بکر دايه.. نه وه بيتان له خوتان ده اته وه، و چارتان له شه رماندا
داده خست.. به لکو نه مدي که ووتومه به س بيت و به سوو دييت..

یه ک گورچله

سه عات دهو روبه ری چواری به یانی بوو.. هه موو
شته کانی دهو روبه ری کش و مات و بی جوو له بوون، تهنه
گه لای دره خته کان نه بیت که شنه ی به ره به یان
ده یچولاندنه وه، لقی دره خته که نزیکی په نجه ره که بوو بوویه وه
خه ریک بوو باوه شی پیادا ده کرد، هیمنی و ئارامی
هه موو شوینیکې گرتبوویه وه، له پر ئاگادار که ره وه که زهنگی
لیدا، تررن.. تررن.. تررن.. به پرتاو خه دیجه نه وه دهنگه
ناقولایه ی کپ کرد و له ناوجیگا که ی هاته ده ره وه، به له ش
قورسی یه وه به ره وه ده ست شو ره که رۆی.

خه ریک بوو راده هات له گه ل له ش قورسیه که یدا، نه وه
له کو تایی مانگی هه شته می سکه که یدا یه، سکی
گه وره بوو، قچی قورس بوو، به ساناترین شت ماندرو
ده بوو، تا نه وه راده یه ی به نار هه تیش هه ناسه ی ده دا، دم و
چاوی تی ک چو بوو، پوخساری به هو ی زوری گریان وه ته پر
بوو بوو، به لام پیویسته له م کاته دا له خه وه هه ستیت، تهنه
سه عاتیکې ماوه بو بانگی به یانی!!، خه دیجه نزیکترین

هاوڕێم بوو، نزیکه‌ی سی ساڵ به‌سه‌ر شووکردنیدا تیپه‌ری
بوو، بێگومان کاتی که خۆی و می‌رده‌که‌ی زانیان سکی
هه‌یه زۆر دلشادبوون، به‌لام له‌یه‌کی له‌ سه‌ردانه‌کانیدا بۆ
لای پزیشکی پ‌سپۆر و دوا‌ی نه‌خامدانی پ‌شک‌نینی
پیویست، پزیشکه‌ ئاف‌ره‌ته‌که‌ هه‌والی پ‌یدا که نه‌و کچه‌ی
له‌ سک‌یدا‌یه، ته‌نها خاوه‌نی یه‌ک گورچ‌يله‌یه!! سبحان الله
پزیشکان لی‌ره له‌پ‌وژئاوا له‌گه‌ڵ نه‌وه‌دا که پ‌یشک‌ه‌وتوون
له‌پ‌رووی زانسته‌وه به‌لام هه‌ستی مرۆ‌ثا‌یه‌تیان تی‌دا نه‌یه،
نه‌وه‌تا خه‌دیج‌ه تووشی شوک هاتوه له‌و هه‌واله‌ی
پزیشکه‌که پ‌یی ووت، به‌وپه‌ری خوین ساردیه‌وه، ئیسته
نه‌و ه‌یچ چاره‌یه‌کی کتوپ‌ری له‌لا نه‌یه، به‌لام دوا‌ی منداڵ
بوونه که ده‌توان‌ری چه‌ندین پ‌شک‌نین له‌سه‌ر منداڵه‌که
بک‌ری‌ت، تاوه‌کو پ‌اده‌ی ته‌ندروستی یه‌ک گورچ‌يله‌که
بزان‌ری‌ت، نه‌گه‌ر ته‌ندروستی گورچ‌يله‌که باش نه‌بوو نه‌وه
نه‌شته‌رگه‌ری چاندنی گورچ‌يله‌ وه‌کو نه‌شته‌رگه‌ری
لۆزه‌تی‌نی لی‌هاتوه!! خه‌دیج‌ه له‌لای پزیشکه‌که هاته ده‌ره‌وه‌و
ناگای له‌خۆی نه‌ما‌بوو.. نه‌یده‌زانی چۆن گه‌شتوه‌ته م‌الی
خۆیان!!

یه که مین مندالیه تی و یهک گورچيله شی هه یه، ئه ی چاره چی یه؟ تو بلی پزیشکه که له پشکنینه کهیدا هه ئه ی کردییت؟ خه دیجه و میرده که ی گه ران به دوا ی باشرین پزشک له و بواره دا، به لام هه موو پزیشکه کان هه مان قسه یان کرد.. یهک گورچيله !! وه له گه ل هه موو سه ردانیکیدا بۆلای پزیشک هیواو ئومییدیان که متر ده بوویه وه، له کوتاییدا ته سلیمی ئه مری واقع بوون، وه کوتاهه مین پزیشک پیی ووتن که خو یان ماندوونه کهن و بارودوخه که هیچ ناگۆریت.

خه دیجه له وساته دا ههستی به وه ده کرد که هیچ له ده سه لاتی نه مدانیه، ته نها پرووکردنه خوا ی په روه ردگار نه ییت به دوعا کردن، له و رۆژه وه بریاریدا سییه کی کوتایی شه و زیندووبکاته وه هه ستیت بو نویت و دوعا کردن بو کچه که ی که هیشتا له دایک نه بووه.

په روه ردگار له قورئانی پیروژدا ده فه رموی: {وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ} البقرة ۱۸۶

واته: (ئەى محمد ﷺ) ئەگەر بەنده کانم پرسىارت لى بکەن دەر بارەم، ئەوە من نزیکم لىيانەو، بەهائای ئەوانەو دەچم که تکاکار من، دەبا ئەوانیش بە دەم منەو بىن و باوەرى دامەزراو بە من بهینن بۆ ئەوێ رىگای هۆشیاری و ناگایى بگرته بەر.

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [الأنعام ١٧]

واته: (دلىابە لەوێ) ئەگەر خوا دووچاری زیان و گرفتیت بکات، ئەو هەرگیز لایەری نیه جگه لەخوی نه بىت، وه ئەگەر بیهویت تووشى خیر و خوشیه کت بکات، ئەو ئەو خوايه دەسه لاتی به سەر هه مووشیتى کدا هه یه.

[وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ] [١٠٧] یونس..

واته: (ئەى ئىنسان) ئەگەر خوا تووشى زیان و گرفتیت بکات، ئەو کەس ناتوانى لایەرى جگه لەخوی نه بىت، وه ئەگەر بیهویت تووشى خیر و خوشیه کت بکات، ئەو ههچ کەس ناتوانىت بهرى فهزلى و بهخششى خوا بگریت،

هه ر کام که بیهویت له بهنده کانی به هره ور ده کات، نه و
زاته هه میسه لیبوره و میهره بانه.

[وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ {٦٠}] غافر

واته: (نه ی خه لکینه په روه رد گارتان فهرموویه تی: نیوه
هانار هاوار یو من بهینن نه وه من وه لامتان دده ده مه وه،
به راستی نه وانه ی خو یان به گه وره داده نیتن و لووت به رزی
ده کهن له ناستی په رستنې مندا، له تاینده دا به سه رشوړی
و خه جاله تیه وه ده خرینه ناو ناگری دوزه خه وه.

وه هه روه ها له فهرمووده ی پیوژدا هاتوه، له نه بو
هوره یروه ﷺ که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ﴿يَنْزِلُ رَبُّنَا
تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ
الَّيْلِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِبْ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي
فَأَعْطِيهِ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرْ لَهُ﴾ رواه البخاري (١١٤٥)، مسلم (١٧٧٢).

واته: خوی گه وره هه موو شه ویک داده به زیت یو تاسمانی
دنیا، کاتی که سییه کی کوتاهه می شه و ماییت و
ده فهرموو: کی داواکاری هه یه له من با وه لامی بده مه وه،

کۆ شتم لى داواده کات با بیده می، وه کۆ داواى
لێخۆشبوونم لى ده کات با لى خۆش بيم.

خه ديجه د لىابوو که پشت و په نا ته نها په روه رد گاره، بۆيه
به يانيه ک نه بوو که سه عاتىک پيش بانگى به يانى
هه لئه سيّت يان زووتر، هه رچه نده به هۆى که م خه وتن و
سکه که شيه وه زۆر ماندوو بوو.

پۆژانه له سيّيه کى کۆتايى شه ودا ده چوه سه ر
به رماله کهى بۆ نوێژکردن و سوجده بردن به خشوعه وه
(به ملکه چيه وه) وه ده پارايه وه له خواى په روه رد گار که
کچه که يى پى ببه خشيت به تهن دوستيه کى باش و به دوو
گورچيله وه! له سه ر دووعاو پارانه وه کانى سووربوو، وه
ده گريا به راده يه ک که به رماله کهى ته ر ده کرد، پۆژىک نه بوو
ماندوو بى تاقه ت بى ت، هه رچه نده جه سته شى ماندوو بوو،
رکوع و سجود بۆ ئه و زۆر ناره حه ت بوو، به لّام کۆلى نه ده دا
و بى زارى ده رنه ده برى با بۆيه ک جارىش بى ت، هه رکاتى
پزىشکه که هه مان ئه نجامى پى ده ووت و له هه موو
سه ردانه کاند له گه ل هه موو پشکينى کدا ئه م زياتر

سوړېدو له سهر شهو هه ستانه کې له سيپه کې کوتايي شه ودا.

ميړده کې به زه يې پيدا دهاته وه به هوې زور هه ستاني و ترسي هه بوو مندا ل بوونه که به باشي نه که ويته وه، وه هميشه بيري ژنه کېي ده خسته وه که په روه ردگار هه ندي جار وه لامدانه وهی دوعا دوا ده خات، له ته بوسه عيده وه رپوايه ت کراوه که پڼغه مېر عليه السلام فېرمو ويه تي: ﴿ما من مسلم يدعو بدعوة ليس فيها إثم و قطيعة رحم إلا أعطاه الله بها إحدى ثلاث: إما أن تعجل له دعوته، وإما أن يدخرها له في الآخرة، وإما أن يصرف عنه من السوء مثلها قالوا إذا نكث قال الله أكثر﴾ الترمذي: ۳۶۰۴.

واته: هه ر موسولمانې له دوعا کانيده داوا له په روه ردگار بکات به مېرجي داوا کاريه کې بو گونا هکاريي يان بچراني سيله ي په حم نه بيت بيگومان په روه ردگار يه کي له م سيانه ي پي ده به خشي: يان داوا کاريه کې پيش ده خات و بوي نه نجام ده دات، يان هه ليده گري بو قيامت و له وي پاداشتي ده داته وه، يان به نه ندازه ي نه وه له زيان دووري

دهخاتهوه، ووتیان: ئه‌ی نه‌گهر داواکاریه‌ کانمان زۆر بیټ،
پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: خوای گه‌وره‌ زۆرتری له‌ لایه‌.
ئه‌ویش به‌یری می‌رده‌ که‌یی هینایه‌وه که چاره‌ نیه‌ ته‌نھا
داواکردنی کۆمه‌ك نه‌بیټ له‌ په‌روه‌ردگار، نه‌گهر داوای
کۆمه‌ك له‌ په‌روه‌ردگار نه‌کات ئه‌ی داوای کۆمه‌ك له‌ کێ
بکات؟؟!!

لا تسألن بني آدم حاجة
وسل الذي أبوابه لا تحجب
الله يغضب إن تركت سؤاله
وبني آدم حين يسأل يغضب

واته: داوای پیوستی له‌ به‌نی ئاده‌م (مرۆڤ) مه‌ که
داوا له‌ زاته‌ بکه‌ که‌ ده‌رگا‌کانی داناخریت
په‌روه‌ردگار تو‌په‌ ده‌بیټ نه‌گهر داوای کۆمه‌کی لێ نه‌ که‌ی
وه به‌نی ئاده‌م تو‌په‌ ده‌بیټ گهر داوای کۆمه‌کی لێ بکه‌یت.
چو‌ن داوای کۆمه‌کی لێ ناکات له‌ کاتی‌که‌دا
پیغه‌مبهر ﷺ له‌ فهرمووده‌یه‌کی قودسیدا له‌سه‌ر زاری
په‌روه‌ردگار ده‌فهرمووی: ﴿يا عبادي لو أن أولکم وآخرکم
وإنسکم و جنکم قاموا في صعيد واحد فسألوني، فأعطیت

كل إنسان مسألته، وما نقص ذلك مما عندي إلا كما
ينقص المحيط إذا أدخل البحر). رواه مسلم/٦٥٧٢.

واته: ﴿ئەى بەنده كانم ئەگەر لەیەكەمین كەستانەو تە
دواهەمینتان بە مەرۆڤ و پەریەو، لەیەك زەوی پان و
بەریندا كۆبەنەو و دوعا و داواكاریتان هەبێت، داواكاریی
هەموو مەرۆڤەكان ئەنجام دەدەم، ئەمەش هیچ لە ڕۆزی و
نیعمەتی من كەم ناكاتەو وەك چۆن دەرھێنانی پەتێك
لەدەریایە كدا لە ئاوی دەریاكە كەم ناكاتەو).

وہ پیش کاتی مندال بوونە کە بە نزیکەى دووھەفتە
خەدیجە ھات بۆ سەردانم، کاتی نوێژی نیوہرۆ ھات و
نوێژمان کرد و پیش ئەوہی ھەستین خەدیجە دەستی درێژ
کرد و بالی گرتە و ھەوالی دامی کە ھەست بە شتیکی
سەیر دەکات، پرسیارم لی کرد ئایا ھەست بە هیچ ئازاری
ئەکات، بە نەخێر وەلامی دایەو، بەلام بۆ زیاتر دلتیابوون
بریارماندا پەیوەندی بە پزیشکە کە یەو بەکەین، داوی
لیکردین لە نەخۆشخانە بیبینین، ھەولماندا پەیوەندی بە
مێردی خەدیجەو بەکەین بەلام بۆ سوود بوو، چونکە لە
نوێژی ھەینی بوو، پشتمان بە خوا بەست و چووین بۆ

نه خوځخانه، سهرمان سورما كه هه واليان پى دايڼ
له كاتى خویدا رۆيشتورين، واته كاتى منداڼ
بوونه كه يه تى!! له پالیدا دانيشتم و دهستم خستبوه سهر
شانى و دلخوښيم ده دايه وه.. سوياس بؤ خوا له گهل تهو
نازارانه شدا دهم به دووعا بوو، به لام ههر له خوا
ده پارايه وه، مندايكي ته ندروست باشى بداتى و دوو
گورچيله ي هه بى!!.

فاتيمه له دايك بوو.. له ش و لارى لاواز بوو، وورديله
بوو، روخسارى به لاي شينيدا ده پروانى، وه له پشتيدا
چاليكي بچوك هه بوو له شويى گورچيله كهيدا، وهك
تهو ي جهسته ي بچوكى تهو بوشاييه ي مژبييت كه شويى
گورچيله كه ي بووه، من گريام و خه ديجه ش گريا و به دهم
فرميسكه وه پرسيارى له ته ندروستى كچه كه ي ده كرد،
به چى وه لام بده مه وه؟!

چى بليم به دايكى شه وانى كي زور خه لوه تى كي شاره و
پيلوى چاره كانى سوور هه لگه راوه وه هيشتا نازار
نه چيژى!! "ماشه لاا جوانه" وويستم شتيكى تر بليم به لام
قسم بؤ نه ده هات!! سبحان الله... چهند خوله كيكي

نەخایاند رەنگە شین ھەلگەر ھاو کە ی گۆرا بۆ رەنگیکێ
 گولێن، سەرئەنجی رۆخساری فاتیمەم دا، سبحان اللہ،
 رۆخساری جوانە، بەلام ھەر کە تەماشام دەکرد ئەو
 نەرەحەتیانەم دەھاتەوہ یاد کە بەھۆی یەک گورچیلە کەوہ
 تووشی دیت،، من ھیچم نەوت و خەدیجەش بیدەنگ بوو..
 ھەریە کەمان بیرمان دەکردەوہ، دەبێ تاین دە ی ئەو مندالە
 چی بێت کە یەک گورچیلە ی ھە یە؟! پزیشکە کانی
 مندالە کە ئامادەبوون (پشکنینی پتوئیستیان ئەنجامداو
 پێیان راگەیاندین کە بارودۆخی مندالە کە سروشتی یە
 بەلام پتوئیستە پشکنینی چروپری بۆ ئەنجام بەدریت تا
 بزانی تە ئایا گورچیلە کە ی ساغە.. ئەو ش ئەنجام نادری تا
 دوو ھەفتە بەسەر لەدایک بوونیدا تێنەپەریت..پێی و وتم
 (قەدەری خوا یەو پەرورەدگار چی بویت دەیکات.. پتوئیست
 ناکات ئەو لاشە بچوکە ی مندالە کەم بچەمە ژێر
 پشکنینەوہ)، بەلام ھۆکارە کانی گرتەبەر و بریاریدا ئەو
 پشکنینانە ی بۆ بکات، پۆژی دیاریکراو ھاتە پێشەوہ،
 لەژووری چاوەروانیدا دانیشتین، چاوەروانی پزیشکە
 نافرەتە کەمان دەکرد تا ھەوالی گورچیلە ی مندالە کەمان

پی بدات، ئایا (فاتیمہ) پیویستی به گورچیلہ یه کی نوی
هه یه، یان نه و تاکه گورچیلہ یه ی هه لدهستی به فهرمانی
دوو گورچیلہ؟؟!! پزیشکه که هاته دهره وه و خنده له
رووخساری نه باری..

هات به رهو روومان و ووتی: نازانم چی بلیم و نازانم چی
روویداوه!! به لام کچه که ت تهن دروستی ته واره و دوو
گورچیله شی هه یه!!

فهرموو ته ماشاکه ئایا دووعا کردن به که م ده زانیت..
دووعا نه و جوړه سازشانه به رههم دینی!! ئای کاریگه ریی
دوعا و نزا چهنده جوانه و پهروه ردگاریش چهنده به به زه ییه
بو به ننده کانی.

فاتیمه ئیستا ته مه نی پینج سالانه.. خوای گه وره
پاراستوویه تی و بوته سومای دیده ی دایک و باوکی.

ده سته پاکه کان

(فایان) کچېکې فدره نسی نمایشکاری جلوبه رگ بوو،
ته مهنی ۲۸ سال بوو، ساتی رینومایی هاتبوو له کاتیکدا
نوقمی جیهانی ناوبانگی و فریودان و جه نجائی بوو بوو، به
هیواشی پاشه کشته ی کرد و هموور ته م جیهانه ی وازلېهینا
و به هموور شته کانیه وه روژت بو ته فغانستان تا کار
بکات له تیمارکردنی مواهیده برینداره کانی ته فغان! له
نیو بارودوڅیکی ناره حهت و ژیانیکې سه ختدا (فایان)
ده لې "ته گهر فزل و به زه یی خوی گه وره نه بوايه بو سر
من ته وه ژیانم ده فوتا له جیهانیکدا که مرؤ نزم ده بیته وه
تا ده بیته ناژه لیک، هموور خه م و خه فته تی تیرکردنی
حه زه کانیه تی و به بی به ها و بی بنده ما".

پاشان باسی به سهرهاتی خوی ده کات و ده لیت: "هر
له مندالیمه وه همیشه خه نم به وه وه ده بیننی که بیمه
پدرستاریکی خوبه خش و کارم ده کرد بو هیورکردنه وه ی
نازاری منداله نه خوشه کان".

له گدل روژگادا گه وره بووم، به جوانیم و شوخ و
شه نگیم جی سهره نجی همووران بووم، همووران هانیاندام

به که سوکاره که شمه وه که واز له خه ونی مندالیم بهینم و جوانی خۆم بقۆز مه وه بۆ کاریک که قازانجیکی مادی زۆر و ناوابانگی هه بیئت، هه موو نه و شتانه ی که هه رزه کار ده توانی خه ونی پیوه بینیت و کاری له راده به ده ر نه نجام ده دات بۆ گه یشتن پیی.

ریگه ی به رده میشم تاسان بوو، یان وابوو به لای منه وه، به خیرایی چیژی ناوابانگم بۆ ده رکه وت و دیاری گرانبه هام بۆ ده هات که خه ونیشم به بوونیانه وه نه ده بینی، به لām نرخه که ی زۆر گران بوو، یه که م جار پیویست بوو دابپریم له مرویی خۆم و مهرجی سه رکه وتنم نه وه بوو که ده سته رداري هه سته وه ریم و هه ستم بېم و واز له و ژيانه بهینم که په روه رده کرابووم له سه ری، خه ریک بوو زیه کی خۆم له ده سته ددا، هه و لّم نه ده ددا له هېچ شتیک تی بگه م، بیجگه له جو له ی له شم و ناوازی موسیقا نه بیئت و هه روه ها ده بووایه هه موو خواردنه خۆشه کانم له خۆم یاساغ بکردایه و بژیمایه له سه ر څیتامینه کیمیا یه کان و ماده به هیز که ره کان و چالا که خشه کان و پیش هه موو نه مانه نه بوایه هه ستم به رامبه ر به مروژ له ده ست بدایه و رقم له

کهس نه بیئت و کهسم خوۆش نه ویئت و هیچ شتی رەت نه که مه وه.

خانه کانی جلوبه رگ منی وهک بتيکی جولاو لی کردبوو، رۆلی بیهودهیی بوو به دل و عهقله کان، فیڕ بووبوو که چۆن ده بیئت سارد و سه سه خت و له خۆبایی بم و له ناخیشدا به تال بم، ته نهها بریتی بووم له لاشه یه کی رهق و تهق که جلوبه رگ له بهر ده کات، من بی گیان بووم و ده جولامه وه و خه ندهم ده کرد به لام، به بی هه ست، ته نهها من خوازیاری نه وه نه بووم به لکو چه نده نمایشکاری جلوبه رگ دابیری له مرۆڤایه تی خۆی قه ده ری نه وه له م جیهانه سارده دا زیاد ده کات... به لام نه گهر به پیچه وانهی هه ر رینمایه کی نمایشی جلوبه رگ بیئت نه وه خۆی دوو چاری هه موو جوړه سزایه ک ده کاته وه که بریتیه له ئازاری ده روونی و جهسته یش.

له جیهانی نمایشدا ده ژیا م به و په ری خۆده رخستن و پیشکه وتن و له خۆبایی بوون و به جیهانی هه زه کانی شه یتان، له ده رخستنی شوینه سه رنج راکیشه کانی ئافره ت به بی شه رم و حه یا، (فابیان) له سه ر قسه کانی به رده وام بوو وتی: ههستم به جوانی جلوبه رگه کان نه ده کرد که

به سهر جه ستهى به تالمه وه بوو، تهنهها پر بوو له ناره زوى
دلپه قى له کاتيکيشدا هه ستم ده کرد به سووک ته ماشام
ده کهن و رقيان له خو مه و تهنهها ريز له پو شاکه کهى بهرم
ده گرن.

کاتى باس له گوپرانى کتوپرى خوى ده کات ده لیت: نه وه
له کاتى گه شتى ني مه دا بوو بؤ (به يروت)ى ويران کاتى
که بينيم چون خه لکى ئوتپل و خانوو بنيات ده نين له ژير
زه برى تانکه کاندا، به چاوى خو م نه خوشخانهى مندا لآنم
بينى له به يروت، به تهنهها نه بووم، به لکو له گه ل
هاورپي کانمدا بووم، که وهك بتى مرؤ ژ وابوون، تهنهها به
لاموبالاته وه وهك نهرىتى خويان ته ماشايان ده کرد،
نه متوانى له وه زياتر له گه ليان بهرده وام بم، له و ساته دا
هه موو نابانگ و ژيانى درزينه که تييدا ده ژيام له بيرم
کرد و به ره و لاشهى مندا له کان رو شتم تا کامه يان گيانى
تييدا ماوه رزگارى بکه م.

نه گه پامه وه بؤ لاي هاوري کانم له ئوتپل، به لکو
گه شتى من به ره و مرؤ ژايه تى ده ستى پي کرد، تا گه يشتمه
رينگاي رووناكى که ئيسلامه، (به يروت)م به جي هيشتم و
رو شتم به ره و پا کستان، له وى له سنوورى نه فغانستان

ژیانی راسته قینهی خوّم دهست پیکرد، فیربوم که ده بیّت
چون مرؤفیک یم، لهوئ بۆ ماوهی ههشت مانگ مامهوه و
هه لده ستام به یارمه تیدان و چاودیری ئه و خیزانانهی به
هوئ کاره ساتی جهنگه وه گرفتارن... حهزم له ژیانیان
ده کرد، و ئهوانیش باش بوون له گه لمد.

قه ناعه تی من به ئیسلام وهک تاین و ده ستوری ژیان
زیاتری کرد، له میانی ژیانم له گه لیدا و ژیانم له گه ل
خیزانه ئه فغانی و پاکستانیه کان و شتوازی پابه ند بوونیان
له ژیانی رۆژانه یاندا، پاشان دهستم کرد به فیربوونی
زمانی عه ره بی که زمانی قورئانه، له و بواره شدا
پیشکه وتنیکی باشم به خوّمه وه بینی، دوا ی ئه وه که من
ژیانم وهک نمایشکاریکی جلوه برگ به سه ر ده برد ژیا ی من
گۆرا و به پیتی بنه ما و رۆحانیه تی ئیسلام ده ژیام.

(فابیان) باسی هه لویستی هه لسورپنه رانی ئه زیای
جیهانی ده کات دوا ی هیدایهت دانی ... جهخت له سه ر ئه وه
ده کاته وه که که وتبووه ژیر په ستانیکی چروپری دنیا وه،
پیشنیاریان بۆ کردبوو که موچه ی مانگانه که ی بۆ ده کهن
به سی ئه وه نده، به لام رازی نه بوو.

پاشان ته نهها ته و نه دي ان توانی که دیاری گرانبه های
پیشکەش بکەن، به لکو بگه پیتسه وه و واز له ئیسلام
بهیئت، ده لیت: پاشان هانیاندام بگه پیمه وه، په نایان برده
بهر ناشیرینکردنی وینم له بهردهم خیزانه ته فغانیه کاند،
هه لدهستان به بلاوکردنه وهی وینه کان له سهر ته و
گوزارانهی که پیشر وینه منیان بلاوده کرده وه، هه لیان
ده واسی به ریگه وبانه کاند وهك ته وهی تو له له
ته و به کردنه کهم بسه ننه وه، به وهش ده یانویست ناکوکی
بخه نه نیوان من و هاورې و هاوده مه نویسه کانم، به لام
سو پاس بۆ خوا گومانه کانیا ن پوچه ل بوونه وه.

(فایان) ته ماشای دهستی ده کات و ده لیت: پیشبینیم
نه ده کرد که نه دهسته ناسکانه م که ماوه یه کی دريژم
به سه ربرد تا نه رم و شل بن، ئیستا ناوا ئیشی قورسیان پی
بکه م، به لام نه م کاره قورسانه زیاتر دهسته کانم پاک
ده که نه وه، پشت به خوا پادشتی باشی لای خوای گه و ره
دهستگیر ده بیت.

العائدون الى الله - المجموعة الثالثة - محمد بن عزيز

پيتان ناسانه

(زه هیه) کچيکی شوخ و شهنګ و جوان بوو، به تاييه تی
قژه که ی به سه رشانيدا شوړ بوو بوو ده، پيی و ابوو ده بی که
له زه ت له هه موو شته کانی ژيان وهر بگریټ، کاتی
روژيکیان بانگهیشت کرا بو ناهه نگی یه کی که له
هاوړيکیانی، قسه و مـشتومړيکی زور که و ته نیوان
ناماده بوانه وه و قسه و باسه کان له وشکی و سار ديه وه گوران
بو گهر می و بور کانی، باس و خواسه که سه باره ت به
بالا پوشي بوو.

نه و باسی (سده نا) ی جوان و سهرنج راکيشی ده کرد که
به و په پری د لنيایي د ليه وه و د لئاراميه وه گوزارشتی ده کرد
له و روژه وه که بالای پوشي بوو.. روشت بو زیاتر له وه ش..
جه ختی ده کرده وه که بالا پوشي هه نگاهی یه که می گه شته
دریژه که یه تی به ره و ريگیای هه ق و رووناکی، چونکه
پیويسته دلای رووناک بکاته وه به له به رکردنی نايه ته کانی
قورنان و بينایي رووناک بکاته وه به رامن له مانای نه و
نايه ته مه زنانه و پیويسته فيقه و سیره ش بخويني ته وه...
پاشان سده نا بریاریدا که گوزارشته کان زیاترن له کاته کان.

ئاویته بوونی ئاماده‌بووان له گه‌ڵ قسه‌کانی (سه‌نا) دا
جیاواز بوون له‌ نیو پشتگیریکردن و نه‌یار و سه‌رسام
بووندا، ته‌نها هاوڕێکه‌ی ئیمه‌ نه‌بی‌ت که‌ خه‌ریکی لۆمه‌ و
گالته‌ و سه‌رزه‌نش بوو، به‌ تایبه‌تی ساتی هه‌ول‌دانی
یه‌ کێکیان بۆ ئالاندنی سه‌رپۆش له‌ ملی (زه‌هیه‌).. ئه‌ویش
بۆ ده‌رخستنی جوانیه‌که‌ی ئه‌گه‌ر سه‌رپۆش به‌سه‌ر بی‌ت...
به‌لام (زه‌هیه‌) زۆر تووره‌ بوو، به‌ بی‌زاری و تووره‌یه‌وه‌ وتی:
تکا ئه‌که‌م، ئه‌وه‌ لابه‌ له‌ مالمدا، پاشان ده‌ستی هێنا به‌
ملی و قژیدا و ده‌له‌رزى، قسه‌ی وای ده‌کرد که‌ هه‌مووانی
سه‌رسام کردبوو، پاشان هێرشى کرده‌ سه‌ر ئه‌م شه‌ریعه‌ته‌
پی‌ۆزه، که‌ ملی ئافه‌رتی کۆت کردوه‌ به‌ په‌تی
له‌ سێداره‌دان.

یه‌کێ له‌ ئاماده‌بووان وه‌لامی زه‌هیه‌ی دایه‌وه‌، به‌لام
زه‌هیه‌ هه‌ر نکولی کرد و به‌رپه‌رچی به‌لگه‌ شه‌ریعه‌کانی
ده‌دایه‌وه‌، بۆیه‌ هه‌یچی شک نه‌ده‌برد په‌نای بۆ به‌ریت یی‌جگه‌
له‌ فه‌ره‌هنگی لۆمه‌ و قسه‌وتن نه‌بی‌ت، به‌لام سه‌نا هه‌ستی
کرد که‌ زه‌هیه‌ هه‌ر چی له‌ دلیدا بوو له‌ رق و کینه‌ هه‌لی
رشت به‌رامبه‌ر به‌ ئیسلام و موس‌لمانان، بۆیه‌ ترسا به‌
هۆی خراپه‌که‌یه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ هه‌موان به‌ هه‌لاکه‌تا

به ریت... بۆیه داوای له هه مووان کرد، داوای لیخۆشبوون له خوا بکه و پاشان بیدهنگ بن، چونکه بارودۆخه که بارودۆخی وتووێژ و په یقین و قه ناعهت پیکردن نیه، بۆیه کۆمه لێ ناو ئاههنگه که له خراپترین بارودۆخدا جیا بونه وه و هه ریه که یان گه رشانه وه بۆ شوینی حه وان هه ی خۆی و ئه و ساتی هه لچوون و مونا قه شه یه له ئه ندیشه و میشکیاندا بو.

داوای ئه و ئاههنگه ناخۆشه، زه هیه هه ستی کرد که شتیکی نادیار له دلیدایه و بیتا قه تی کردوه، هه و لێ ده دا رابکات له خودی خۆی، به لام بیتا قه تیه که ی بوو به سه ر ئیشه یه کی سه خت و ئازارای به رده وام، له سه ره تا دا حه بی هیمکه ره وه ی به کارهینا، به لام سوودی نه بوو... خۆ به زلزانیه که ی ریگای نه ده دا ئازاره که ی ئاشکرا بکات له به رده م خیزانه که یاندا و به تایبه تی باوه ژنی که ناره حه تیه کانی زه هیه ی به وه نیشان ده دا که عه یار و به نازه، ئه و ئافره ته برۆای به زه هیه نه ده کرد ته نها ئه و کاته نه بیته که بینی سه ری کیشا به زه و ی ژوره که دا، بۆیه به په له رایکرد و هه و الیدا به باوکی، ئه ویش بردی بۆ نه خۆشخانه.

له وې پزېشکه که داوای چه ند پشکنيښکی کرد،
گومانه کان زوریان بو پزېشکه کان هیڼا و خه ویشی له
چاوی باوکی تال کردبوو، پاشان پزېشکه که داوای کرد
وینډه میښکی بگیریټ، وینه که گومانه که ی کرد
به راسته قینه، پزېشکه که کاریگه ری خوی شاردوه و
باوکی زه هیه دلتیا کرده وه و سوپاسی خوی کرد که پیش
وهخت توانیان دهرک به نه خوشیه که بکن و باوکی جیځای
به خوی نه ده گرت کاتی که گویی له قسه ی پزېشکه که
بوو.. سهره تای شیربه نجه میښک.. پشت به خوا نه گه ری
چاره سهرکردنی هدی.. پیویسته سبه ینی به یانیه که ی
کچه کدت به یتته وه بو ده ستیځکردنی چاره سهره که ی و
پزېشکه که دهرمانه کانی دا به زه هیه و رینماییه کانی بو
خویندنه وه و باسی ناسه واره چاره پروانکراوه کانی بو کرد...
زه هیه ده توانی چاره پروانی هه موو شتیک بکات ته نها قر
رووتانه وه نه بیټ !!

په رسته تاره که دهرمانیځکی به (زه هیه) دا بو به رگرتن له
رشانه وه که ی، که له کاتی چاره سهری کیمیایدا تووشی
ده بیټ، بو روژی دوايي، دهرزیه کی نه ستووری لیډرا که
به کارده هیڼریت بو چاره سهری کیمیايي، به دریژایی بیست

وچوار سعات، بیست و چوار سعاتی یه کهم تیږه پری به سهر زه هیله دا به نارېحه تی، هر له سهره تای ساته کانی نازاری یه که موه زه هیله هم موو خوشیه کانی ژيانی بیرچوویه وه، نه گهر یه کی لیی پیرسیایه چو نیت وهک باوکی لیی ده پرسی (کچی خوم چو نیت) له وهلامدا ده یوت: (زور خراپم، مردن زور له ژيانه باشته) باوکی زه هیله ش خه ریک بوو سهری ده ته قی و فرمی سک به چاویدا ده هاته خواره وه، ثاواتی ده خواست که رۆحی خوی ببه خشیټ.. به لام هه ی هو نه وهی تووشی زه هیله بوو بوو خه لکانی سهر زه وی ناتوانن ناراسته که بگورن و باشی بکه ن.

ههستی باوه ژنه که شی له نیوان نکولی و به زه یی هاتنه وه دا بوو، بۆ رۆژی سییه م دواي نه وهی چاره سهره کانی بۆ به کاره ی ترا، بۆ ماوه ی سعاتیک زه هیله به سه ختی ده رشایه وه و گه ده ی تووشی نازاریکی سه خت بوو.. و ره ی به ره و داړوخان ده چوو.. که به ته واوی کاری کرده سهر باوه ژنه که ی.. که رایکرد بۆ لای پزیشکه که که فریایان بکه ویت... پزیشکه که ش هات تا ترس و توقینی زه هیله هیور بکاته وه و پتی بلیت نه م نیشانانه کاتین و پشت به خوا به نه مانی نه خوشیه که نامینن.

نارېحه تى و مهینه تیه ګانى زه هییه بهرده وام بوون...
روژانیك تیپه پین که زۆر تالّ بوون له ژیر کاریگه ریی
چاوه پروانى چاره سه ره که دا، نه وه باسی نه و کاته مه که که
چاره سه ره که ی بۆ ده کرا و بۆی به کار ده یئرا... خه ریک بوو
نه یده هیشت چاره سه ره ی بۆ بکه ن، که به راستی زۆر سه ختر
بوو له خودی نه خو شیه که، نه گهر هیور کرد نه وه نه بوایه،
له لایه ن که س و کاری و تیمه پزیشکیه ګانى ده ورو به ری.

چه ند هه فته یه کی نه خایاند چوارده وری چاوی ره ش
ده بوویه وه، ده یو یست رابکات له و راستیه، بۆیه میکیاجی
ده ورو به ری چاوی ده کرد، ته سکتین پو شاکى خو ی
ده پو شى، که چی ده لپ بوو له به ریدا... له به رده م ناوینه دا
ده وه ستا و ده ستی ده برد بۆ پرچی، که چی به ده ستیه وه
ده که وته خواره وه، زه هییه ده ستی کرد به گریان، چونکه
ناتوانی پیشوازی له سه نا بکات که سوور بوو له سه ر
نه وه ی سه ر دانی بکات... بۆیه سه ر دانه که ی دوا خست،
به لکو کاتیك سه ر دانی بکات که نه و چاره سه ره ی بویان
داناوه به ره مه میکی هه بیّت، کاتی پزیشکه ګان به وه وه سفی
ده که ن که کاریگه رن، هه ر کاتیك هه ستی به نازار

بکردایه له سهریدا هاواری ده کرد و سهری خوئی ده گرت و
قژئی هه لده وری.

باوه ژنی زه هیه وتی به سنا: له راستیدا حاله تی زه هیه به خیرایی
به ره و خراپی ده ورات، خۆزگه سهردانیت بکردایه، به لکو دلخۆش
بییت به بوونی تو به تهنیشتیوه.

سنا له خۆشیدا خهریک بوو ده فری، جوانترین دیاری و شیرینی
له گه ل خۆیدا برد بو زه هیه، کاتیك چوو بو لای زۆر به ناره حهت
ناسیه وه و ته و قه ی له گه لدا کرد فرمیسه که کانی شارد وه و دانی
به خۆیدا گرت... هه ولیدا قسه له گه ل رۆحیدا بکا و وتی: له وانه یه
نه خۆشی، که فاره تی گونا هه کان و به رزکردنه و ی پله بییت، پیروژت
بییت تو کاتی دریژ به سهر ده به یت له ته سییحات و زیکر و
نیستغفارا... زه هیه ته ماشایه کی کرد و ویستی رووخساری
بشاریتته وه له به ردره میدا و له به رده م نه وه هه موو خواردنه ی که
دانرا بوو له به رده میدا.

سنا وردبوویه وه له سه رپۆشه که ی زه هیه، که سهری خوئی پی
داپۆشی بوو، بینی پیس و چلکنه، کتومت وه نه وه سفه ی
یه که م جار زه هیه ده یکرد بو سه رپۆش!! مانا و په نده کان له عه قل
و هۆشی سنا دا زۆریوون، ده یاندا له ده رگای سهری... گوئی
ده گرت و دلشی وه لآمی دایه وه و نه م نایه ته ی هاته وه یاد
(وَتَحْسَبُوْنَهُ هَيْئًا وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمٌ) واته (ئیه به ئاسان ته ماشای
ده که ن به لآم لای خوای گه و ره مه زنه).

(أم حسان الخلو - موقع إسلام اليوم)

نازانم گوپرایه لی کی بم

کچه بچو که که له قوتابخانه گه پرایه وه، داوی نه وهی
گه شته وه ماله وه دایکی ههستی کرد که بیتاقه ته، بویه
داوای له کچه که ی کرد که بوچی بیتاقه ته.
کچه که ش وتی:

- دایه گیان ماموستاکه م هه ره شهی ده رکردنی لی کردم له
قوتابخانه به هو ی نه و جله دریژانه وه له به رمدايه!!
+ به لام نه وه نه و پوشاکه یه که خوی گه وره داوای ده کات،
کچی خۆم

- به لی دایه گیان به لام ماموستاکه مان نه وهی ناویت.
+ باشه کچی خۆم ماموستاکه نه وهی ناویت و خوی گه وره
نه وهی ده ویت، نه ی تو گوپرایه لی کی ده که ییت؟ نایا
گوپرایه لی نه و خوییه ده که ییت که تو ی به دیهیناوه و
به باشترین شیوه دروستی کردوویت و روژی رزان دووه
به سه رتدا؟ یان گوپرایه لی دروستکراوی ده که ییت که
ناتوانی سوود یان زیان به خوی بگه ینیت.
کچه که ش وتی:

- به لکو گوپرایه لی خوی گه وره ده که م.

دایکی وتی:

+ دهستت خوښ کچه کهم راستت پیکا.

بۆ روژی دوايي کچه که به پوښاکه درېزه که یه وه
روشته وه بۆ قوتابخانه... کاتې ماموستاکه ی بیني زور به
توندى سهرزهنشتی کرد و کچه به سته زمانه بچوکه که ش
نه يتوانی بهرگه ی نه و سهرزهنشته و ته ماشاکردنه ی
هاورپیکانی بگریت، بویه دهستی کرد به گریان، پاشان نه و
کچه بچوکه وتانیکی ناراسته کرد که له مانادا زور
گه وره بوون و وته کان کهم بوون.. ووتی: به خوا نازانم
گوپرایه لې کی بکه م؟ تۆ یان نه و..

ماموستاکه ش پرسى:

- نه وه کییه؟

+ خوای گه وره، نایا گوپرایه لې تۆ بکه م و چیت ده ویت
له بهری بکه م و سهرپیچی خوای گه وره بکه م، یان
گوپرایه لې نه و بکه م و سهرپیچی تۆ بکه م... من
گوپرایه لې خوای گه وره ده که م و چی ده بیت با بیت.

نای که چهنده وتانیکی جوان بوو.. له و زاره بچکوله وه
هاته دهر و وتانیک لایه نگرپی ته راوی خوئی نیشاندا بۆ
خوای گه وره.

بكه ن، فيري جيگير بونيان بكه ن له سهر هه ق، فيري هه موو
ته مانه يان بكه ن پيش نه وي بگاته ته مه نى هه رزه كارى... نه گه ر
به مندالى په روه رده نه كرين نه وه كاتى گه وره ده بن ئيوه زور
په شيمان ده بنه وه.

ته م كچه له سهر ده مى هاوه لاندان يان شوينكه وتواندا نه ژياوه،
به لكو له م سهر ده مه دا ژياوه، ته مه ش نيشانه ي نه وه يه كه ئيمه
ده توانين غمو نه ي نه و كچه بينينه دى، كچيكي خواناس و بوير
له سهر ده رخستنى هه ق كه گوئ به لومه ي كه س نه دات له به ر
خواي گه وره.. نه ي خوشكى نيماندار نه و تا كچه كه ت له به ر ده ستى
تو دايه ده ي به ناوى ته قوا و ئيصلاح تينويتى بشكي نه.

ده ي ژينگه كه ي بسازينه و مشه خوړ و ميرووي زيان به خشى
ليدو ور خه ره وه.. نه و تا رۆژانيك له به ر ده ستايه... ته ماشا كه بزانه
چي ده كه يت به و راسپارده يه ي كه په روه رد گاري ناسمان و زه وي
سپارد وويه تي به تو!!! پيغه مبه ري خوا ﷺ ده فه رمويت (من
ارضى الناس بسخط الله وكله الله الى الناس ومن اسخط الناس
برضا الله كفاه الله مؤنة الناس) صحيح جامع الصغير/ج (٥) حديث
رقم (٥٨٨٦)

مواقف ايجابية - نجيب عامر/ج (٢٢٧) - ٢٨

چېړۆكه كه وه رگير او ه له (مواقف ذات عبر- العمر الاشقر)

چېرۆ که څه ویستی مړه دینیته گریان

هاورپکه مان بریاریدا ژن بهینې و داوای له کس وکاری کرد به درای نافرته تیکي گونجاوی خاوهن ره وشت و ناییندا بگه پرتن... وهك داب ونه ریتی بار، نافرته تیکي خزمیان دهست نیشانکرد که ده گونجیت بو، نه مانیش چونه داوای.

کس وکاری کچه کهش ره زامه نديان نواند، چونکه هاورپکه مان هم مو نیشانه یه کی پیاوړتی تیدا بوو که هم مو خیزانیک ئاواته خوازی بوون... کاروبار به ریکوپیکي به پړپړه چوو و خوی گه ورهش شادیی کرد به نسیبان له زه ماوه نديکی جوان و خاکی، که سوکار کوبوونه وه بو پړپړبایی.

ورده ورده دواي زه واج و تپه پړپړونی روژگار خه لکانی ده وروبره هستیان ده کرد که هاورپکه مان زور هوگری ژنه که یه تی له بهرام به ریشدا که سوکاری ژنه که سه رسام بوون که همیشه ناوی میړده که ی به سه ر زاریه وه یه تی، به لئ ته وان پروایان به خوشه ویستی هه بوو به لام ته وه ی به خه یالیا نندا نه ده هات ته وه بوو که پروایان نه ده کرد به وشیته یه و تا ته و راده یه هوگری یه کتر بن.

دواى تیپه رېوونى سىّ سالى به سهر هاوسه رگړياندا له
لايهن کهس وکاريانه وه په ستانيان خرايه سهر تا مناليان
بييت، چونکه نه وانهى که له گهل نه ماندا هاوسه رگړيان
نه نجامد ابو مندالتيک يان دووانيان هه بوو، به لام نه مان
هه روهک خويان وان، ژنه که زورى کرد له ميړده کهى که
خويان نيشانى پزيشک بدن به لکو نه مه خوايه کاره که
ناسان بييت و به چاره سهر يان رينمايه کهى پزيشکى
کوځايى بييت.

نه وهى به خه يالدا نه ده هات روويدا بويان دهر کهوت
ژنه که نه زوکه، دواى سهر کوڼهى کهس وکارى هاوړيکه مان
و تانه و ته شهر، نه وه بوو که دايکى به پراشکاوى داواى
لينکرد ژنى دووهم بهييت و نه م ته لاق بدات، يان لاي خوى
بيهييت ته وه.. بويه هاوړيکه مان کهس وکاره کهى کوځرده وه و
به شيوازيکى باوهر په خووه وتى: ئيوه وا گومان ده بن که
ژنه کهم نه زوکه؟! بينگومان نه زوکی راسته قينه په يوه ندى
به مندال بونه وه نيه، من ده بينم که له هه ستدا و له
راستگزيده خو شه ويسته کى پاکی هه يه، له لايه ن منه وه
سوپاس بوخوا ژنه کهم له روژتيکدا بو من سه د مندال
دينيت و من رازيم به و نه و يش رازيه به من، بويه

داواکارم جارێکی تر باسی بابەتی لهوجۆره سوکه م بۆ مه کهن.

ئه و نه زۆکیه ی که وا گومانیان ده برد که ده بیته هۆی جیابونه وه یان.. بووه هۆی ئه وه ی ژنه که ی بۆی ده رکه وت که چه نده میرده که ی خۆشی ده ویت و قوریانی ده دات، دوا ی تیپه ربوونی زیاتر له نوۆ سال ژن و میرده که خۆشترین ژیانیان به سه ربرد، ژیانیک ی رۆمانسی، ورد ورده ژنه که رووبه رووی نه خۆشی سه یر ده بوویه وه، که ناچار بوون پشکنینی بۆ بکه ن له یه کێ له نه خۆشخانه کان، رۆشتن بۆ نه خۆشخانه ی مه لیک فه یسه لێ تایبه تی، بۆیه له و کاته دا میرده که ی که وته دلّه راوکی، چونکه ئه و که سانه ی ره وانه ی ئه و نه خۆشخانه یه ده کران نه خۆشی مه ترسیدارن.

دوا ی ده ستینیشانکردنی حاله ته که و نه نجامدانی شیکاری پیویست، پزیشکه کان به راشکاوانه به میرده که یان ووت که ژنه که ی تووشی نه خۆشیه کی ده گمه ن بووه که ژماره ی تووشبووان به و نه خۆشیه له خۆره لاتی ناوه راست له په نجه ی ده ست تیپه ر ناکات و ئه و په ری زیاتر له پینج سالی تر ناژی، هه رچه نده ته مه نیش به ده ست خوا ی گه وره یه .

به لّام ئەو شتەى ئازار و حەسەرت زیاتر دەکات، ئەو
 بوو کە ساڵ بە ساڵ حالەتى خراپتر دەبوو، بۆیە باشتەر و ابوو
 لە نەخۆشخانە بمیڤیتەو بۆ وەرگرتنى چاودیری پزیشکی
 پیویست و تا خوای گەورە راسپاردە کەى دەباتەو،
 میتردە کەى رازی نەبوو بە داراکارى پزیشکە کان و رازی
 نەبوو بمیڤیتەو لە نەخۆشخانە و بۆیە سوور بوو لەسەر
 ئەوێ هەموو پیڤداویستیه کانى پزیشکى دابین بکات بۆ
 ژنە کەى لە شوقە کەیدا و رەخساندنى کەش و هەوايه کى
 گونجاو تا بە تەواوى چاودیری ژنە کەى بکريت... بۆیە بايى
 نزیکەى (۲۶۰۰۰۰) ریاڵ پیڤداویستى پزیشکى بۆ کرى،
 شوقە کەى بۆ ئامادە کرد تا ژنە کەى بهیڤیتەدەر لە
 نەخۆشخانە، زۆربەى ئەو پارەیه شى قەرز کردبوو، هاوکات
 لە گەڤ راکیشانى سولفە لە بانقدا.

پەرستاریکی گرتبوو بۆ ژنە کەى تا هەستى بە
 پیڤداویستیه کانى و خۆیشى داواى لە فەرمانگە کەى کرد
 مۆلەتى بى موچەى پى ببەخشن، به لّام به پرتو به رە کەى
 رازی نەبوو، زانیبووى کە چەندە قەرزارە، چونکە
 پیویستیه کى زۆرى بە تەنها ریاڵیکیش هەیه، بۆیە لە
 کاتى دەوامە کەیدا کارى سوکى پى ئەسپارد، هەر کە

له سهر کاره که ی تهواو بووایه داوا ی مۆله تی ده کرد ، زۆر جار له سهر کاره که ی دوو سه عاتی پینه ده چوو ، ئیتر هه موو کاته کانی تری لای ژنه که یه وه به سه رده برد و خۆی خواردنی ده دایه و دهینا به سنگیه وه و چیرۆک و رۆمانی بۆ ده گێرایه وه و به تیپه ربوونی رۆژگار ، ئازاره کانی ئه ویش زیادی ده کرد و میترده که شی هه ولی ده دا له ئازاره کانی که م بکاته وه ، ژنه که سندوقیکی بچوکی دا به په رستاره که و داوا ی لیکرد که پارێزگاریی بکات و نهیدا به هه یچ کهس به میترده که ی نه بیته ، ئه ویش داوا ی وه فاتکردنی .

رۆژی دووشه ممه بوو سهر له ئیواره و داوا ی نوێژی عیشا ، کهش و ههوا باراناوی بوو ، دهنگی دلۆپه ی باران دههات ، کاتی که دهیکیشا به په نجه ره ی ژووره که دا دلای دهینایه جۆش و هاوړیکه شان شیعر ی ده چری بۆ خۆشه ویسته که ی و ده پروانیه چاوه کانی ، ئه ویش ته ماشایه کی خواحافیزی به خهنده وه ئاراسته کرد ... فرمیسک به چاوانی میترده که یه وه هاته خواره وه چونکه ده رک ی به وه کرد که سه عاتی سفر نزیکه ، ژنه که داوا ی خهنده که هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و له گه لیدا گیانی به رزه فر بوو ... خه ریک بوو له ئاست تهو دیمه نه دلته زینه

گیانی میړده که شی به رزه فر بیټ.. نامه ویت دلی خوّم و
تیوهش بیټاقت بکه م، که پاش وه فاتکردنی، میړده که ی
چیکرد، به لّام دواي نوټکردن له سهری و ته سپه رده کردنی
به دوو روژ، تهو پهره ستاره ئافره ته ی چاودیری حاله تی
ژنه که ی ده کرد، دلخو شیی میړده که ی دایه وه و سندووقه
بچو که که ی پی سپارد و پیی ووت که ژنه که ی داوای
لیکردوه دواي وه فاتکردنی ته م سندووقه پیسیړیت به
میړده که ی... ئایا له نار سندووقه که دا چی تیدا بوو؟!
شوشه یه کی به تالی عه تر که یه که مین دیاری بوو
میړده که ی پیشکه شی کردبوو، دواي زه ماوه ند کردنیان و
وینه یه کی خو ی کاتی زه ماوه نده که و دهسته واژه ی (بۆ خوای
گه وره توّم خو ش ده ویت) که نه خشینرابوو له سهر روویه کی
لاکیشه. بیگومان مه زنتین جوړه کانی خو شه ویستی ته وه یه
له بهر خوای گه وره بیټ و نامه یه کی بچوک که وه کو خو ی
بو تان ده گوازمه وه له گه ل ره چاو کردنی لابر دنی ناوه کان و
گوړینی په یوه ندی خزمایه تیان.

نامه که " میړدی به هادار و سه نگینم، دلته نگ مده به به
جیابونه وه ی من، به خوا نه گهر ته مه نیکی ترم بۆ
بنوسریت نه وه له گه ل تو دا دهستی پیده که م، به لّام تو

شتیکت دهویت و منیش شتیکم دهوی و خوی گه ورهش ئه و
کاره ده کات که خوی دهیه ویت.

برام فلان، من خوازیارم که به زاوایی بتبینم پیش
مردم، خوشکم فلان خراب مهبه له گهل مندا له کانتدا به
لیدان، چونکه ئه وانه خوشه ویستی خوان و کهس ههست
به و رۆزیه ناکات مه گهر که سیک له دهستی چوویت.. پورم
فلان (دایکی میرده کهی) هه ئویستیکی باشت نواند،
کاتی که داوات له کوره کهت کرد که بیجگه له من
بخوازیت، چونکه شایانی ئه وه که باشتین نه وه - پشت
به خوا - ناوی ئه و هه لگرت.

ووشه ی کو تای بی بۆتو ئه ی میردی خوشه ویستم، ئه وه یه
که دوا ی وه فاتی من ژن بهینی و هیچ بیانوو یه که نه ماوه،
خوازیارم که یه که مین کچت به ناوی منه وه ناو ناییت و
بزانه که من غیره به رامبهر ژنه نوییه کهت ده مگری،
ته نانهت با له ناو گۆره که شدا بم"

چیرۆکیکه له خهیاڵ و ئه ندیشه شدا نیه

ئافره تیك له قوناغی چواره می ته مه نیدا بوو.. خاوه نی
مال و منال بوو.. نزیکه ی چواره سهاله پابه نده به
ته عالی می ئیسلامه وه، به لام ده وره ره که ی هه می شه له
هه ولئێ ته وه دا بوون دووری بجه نه وه له و ریگایه، به لام خوای
گه وه کۆمه کیی ده کرد و ناگاداری نیازی پاک ی بوو، بۆیه
به رده وام پارێزگاری ده کرد و رۆژانه ئیمان و باوه ری زیاتری
ده کرد به فه زلی خوای گه وه ... سه دان کتیبی خوینده بووه وه
سه باره ت به عه قیده و په روه رده و فه رمووده و فیه قه زۆریك
له زانایانی وه ك ابن تیمیه و ابن القیم الجوزی و محمد بن
عبد الوهاب و ابن الحجر العسقلانی و عبدالرحمن الدوسری
و سید قطب و کتیبی زۆر، که ناتوانم بیانژمیرم بۆتان و
هه روه ها کاسیته کۆمه لئێ زانای ناودار، ته مه به نیسه بت
بواری خوینده وه وه.

به نیسه بت به سه ربردنی کاته کانی به م شیوه یه بوو،
به یانیان سه عات ده ونیو هه لده ستا و نوێژی چی شته نگای
ده کرد بۆماوه ی نیو سه عات و پاشان ده چووه مه ته به خه وه و

پاشان نوږثی نیوهړو و سوننه ته کانی پیش و پاش نیوهړو
 ده کرد و دواي ته وه قورثانی ده خویند، هه ر شهش روژ یان
 دهوت روژ جارېک خه تمی قورثانی ده کرد، پاشان کاتی
 عه سر نوږته که ی ده کرد و پاشانیش کتیبی ده خوینده وه، تهو
 له شه ودا ته نیا دوو سه عات ده دهوت، ئیتر هه موو شه وه که
 هه لده ستا تا خوړ که و تن، پاشان دوو رکات نوږثی ده کرد و
 ده دهوت ته وه.. له روژو و گرتنیشدا وه کو داود
 پیغه مبه رمان عليه السلام روژووی ده گرت، به لام ته گهر ره مه زان
 بهاتایه له لای تهو به شیوازیکی تر بوو.

چونکه دوو روژ جارېک خه تمی قورثانی تیدا ده کرد تا
 بیستم روژ به وشيويه بوو.. وه ده روژي کوتایي
 ره مه زانیش هه موو روژيک خه تمی ده کرد و له سه ر پینکاني
 ده وستا له دواي نوږثی عیشا هه تا پیش بانگی به یانی به
 نیو سه عات... پاشان پارشيوی ده کرد و نوږثی ده کرد و
 ده دهوت، ته گهر زور بخه و تايه ته نیا (۴) سه عات له روژدا
 ده دهوت، به تايه ته ی له ده روژي کوتایي.

سویندتان ددهم به خوا ئایا لهم سهردهمه ی ئیمه دا
ثافره تمان هه یه بهو شیویه بیت؟ تکا ده کم وه لام بدنه وه...
ئهم ثافره ته هه لیش ده ستا به یارمه تیدانی خیزانه
هه ژاره که ی به خواردن و پوښاک و هدر شتیک له توانیدا
بوايه و هه روه ها بانگخوازش بو، به لام به کرینی کتیب و
کاسیت و دابه شکردنی به سهر خه لکیدا.

به لام خوشکانی به ریز: له هه موو نه مانه گرنګتر، ئهم
ثافره ته له ناو خه لکانیکدا ده ژیا که هه موویان
ده یانوویست ییباوه ږی بکه ن، ته نانه ت پییان دهوت سحر و
جادوت لیکراوه، قورئان خوینیان بو دهینا، دهیووت
هیچی نیه، به لام نه مان پروایان پینه ده کرد، جاریکیان
فیلان لیکرد و پییان ووت: بو خواردنی ئیواره ده ږین بو
مالي خزمیکمان، نه وانیش بردیان بو لای شاره زایه کی نه
بواره، پیاوه که ملی گرت و به هاوکاری منداله کانی و
میړده که ی نه ونه ده په ستانی خسته سهر ملی که خه ریک
بوو گیانی ده ریچیت، ده پارایه وه له منداله کانی که
رزگاری بکه ن، به لام که سیان وه لامیان نه ده دایه وه، ئهم هه ر

ئارامی ده گرت له سهر ئهو هه موو ئازاره له پیناوی
ئایینه کهیدا.

پاشان لییاندا و بردیان بۆ نه خوشخانه و به هوی
کاریگه ری لییدانه که وه نه شته رگه ریان بۆ کرد، به لام وازی
له ئایینه که ی نه هیئا و به لکو زیاتر ئیمانی پته وتر ده بوو،
ئه وان ههر به رده وام بوون تا له سهر ریگای راسته قینه
لایبده ن و وه کو ئه وان بیست و خه ریکی گالته و گه پ و
باهه شکردن به دنیا و رۆشتن بۆ شوینه تیکه لاهه کان و خو
سه رخستن بیست، بۆیه به رده وام له مملانییدا بوو له گه لیان
و تاکه په ناگه که په نای بۆ به ردايه خوی گه و ره بوو.

ئه مه ئهو مه ینه تیه مه زنه بوو که ئهو ئافره ته تییدا
ده ژیا.

خوشکانم: مه به ستم لهم باسکردن و به سه رهاته
هه رگیز ناوبانگ ده رکردن نیه، به لکو به رزکردنه وه ی و ره و
هیمه تی ئیویه و ئارامگرتنتانه به تایبه تی ئه وانه مان که
به ره و رووی هیرش ده یینه وه له سهر ئاینه که مان، چونکه
ئه مه سوننه تی خوی گه و ره یه بۆ دروستکراوه کانی و

پيويسته تاقيبکړينه وه وهک خواي گه وره ده فهرمويت
(أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ (۲) وَلَقَدْ
فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْكَاذِبِينَ) العنکبوت (۱-۲) واته (نايا خه لک واده زانن که
وازيان ليده هيتريت نه گهر بلين پرومان هيناوه، نيتړ نه وان
تاقی ناکړينه وه، سويند به خوا بيگومان که سانی پيش
نيوه شمان تاقیکردووه ته وه و نه مانيش تاقی ده که يينه وه،
نينجا بيگومان خوا نه و که سانه ی راستيان کرد ديارى
ده کات و دروژنه کانيش ديارى ده کات)

نهمه چېړۍ و به سهرهاتى نه و نافرته بوو که بوم
باسکردن، وهک چوڼ خوی بوی گيړامه وه، نه و نافرته وه
همه مو نه و کارانه ده کات و نيمه ش!!

فرسه تان بو به جی ده هيلم تا هر يه که له نيمه ش
پيدا چوونه وى خوی بکات و له خوی بپرسيته وه و بزانی چی
پيشکesh به م نايينه مه زنه کردووه.

له کو تايدا داواکارم و خوازيارم له هر يه کيک له نيوه که
رووبکاته خواي گه وره و بپارېته وه و دووعا بو نه و نافرته بکات
تا خواي گه وره ده رووی ليښکاته وه و رزگارى بکات له مدينه تى و
ناره حه تيه کان که تييدا ده ژى.

رقم له دايكمه

دايك سەرچاوهی سۆز و خوښه‌ويستیه و دايك دنيایي و به‌خته‌وه‌ریي و دلتارامیه و تیماری بیماریه و هه‌روه‌ها له‌وانه‌یه هۆکاری ئه‌وه بیټ که هه‌موومان مالی خۆمانمان خوش ده‌وێت.. له‌به‌ر ئه‌وه شتیکی سروشتیه که خه‌لکی دایکانی خۆیان خوش بووێت و هه‌رگیز سه‌رسام نه‌بیټ کاتی: گویت له‌یه‌کیکه‌وه بیټ بلیټ که به‌راستی من دایکم زۆر خوش ده‌وێت، به‌لام هه‌لویستی تۆ ئه‌ی برا و خوشکم چی ده‌بیټ نه‌گه‌ر گویت له‌که‌سیکه‌وه بیټ بلیټ من رقم له‌ دایکم، ناواتی مردنی بۆ ده‌خوازم، ئایا له‌و بڕوایه‌دان هۆکاری هه‌بی پال به‌که‌سیکه‌وه بنیټ که وا به‌ دایکی بلیټ.

به‌ داخه‌وه گویم له‌ هاوڕێکه‌وه بوو له‌ قۆناغی دوانه‌ندیدا پێی وتم: من رقم له‌ دایکم، زۆر سه‌رسام بووم، خه‌ریک بوو چه‌پۆکیکی پێدا بکێشم، به‌لام قیژاندم به‌ رووخساریدا و وتم: شتی وا نابێ.. شتی وا نه‌لیټت.. خو

تهنها من قسه که ی تهوم رت نه کرده وه، به لکو هه موو
هاورئ کچه کانی تری، کاتی گوییان لهو قسه یه ی ده بوو
ده یانقیژاند به سهریدا.. ئایا بر و ده کهن تهو رازی نه ده بوو
هیچ دهر برینی بنوسیّت که په یوهندی به دایکه وه هه بوایه،
ته گهر له قوتابخانه داوای لیبکرایه باسی دایکی بکات
تهم باسی خراپی و دلّره قی دایکی ده کرد.

روژئیکیان نزیک بوومه وه ئیی و تنها من و تهو له
پۆله که دا بووین، لیم پرسی هوکاری تهو هه موو رقه چیه
به رامبه ر به دایکی، به راستی وه لامه که ی تووشی شوکی
کردم و منیش په شیمان بوومه وه که قیژاندم به سهریدا،
تهو دوو دلّ نه بوو له باسکردنی به سهرهاتی و ئازار و
مهینه تی خو ی له گه لّ دایکیدا و وام هه ست ده کرد که
لهو روژه وه ئاواته خوازه که یه کیّک تهو پرسیاره بکات
سه باره ت به ئازاره کانی، تاوه کو دهر فته تی بۆ بره خسیّت که
ئازاره کانی سووک بکات، که که له که بووبوو به سهریه وه،
بۆیه له وکاته دا که هه ستم کرد ته نیایه پیتی وتم به هو ی
شتیکه وه باوکم دایکمی ته لّاق دا من ته وکاته شیره خو ره

بووم خوشک و برای گه وره هه بوو، دایکم له مائی باو کم
چوویه دهره وه و رازی نه بوو هیچ منالیک له گهل خویدا
به ریت، تهنانهت منیش که شیر خوره بووم، رازی نه بوو
مبات دواي تیپه ربوونی ماویه که به سهر دهر چوونیا
نه خوشیه کی سه ختم گرت، باو کم بردمی بو لای تهو، به لام
تهو رازی نه بوو بمگریت یان له ماله کهیدا پیشوازیم
لیبکات.

باو کم وتی: ته مه کچی تویه نامه وی برؤم و خوت
به خیتی بکه.

باو کم منی هیئایه وه بو ماله وه و نیمهش له گهل
باو کم اندا ده ژیاين، باو کم گرنگی به هه موو کاروباره کانمان
دهدا هه تا گه وره بووین.

دایکم بیری له وه نه ده کرده وه که تهنانهت بو یه که
جاریش سهر دانمان بکات، هاوریکه م ووتی: دواي نه وه ی
خوشکه گه وره که م شووی کرد سکی بوو، له کاتی
مندا لېووندا باروودوخی زور ناره حهت بوو له نیوان مردن
و ژیاندا بوو.. داواي کرد که دایکم بیینی، نیمهش

په یوه نډیمان به دایکمانه وه کرد. تاوه کو بیټ و بیبینیټ
به لام دایکم هه رگیز رازی نه بوو که بیټ و ته نانه ت
په یوه نډیشی نه کرده وه تا بزانیټ خوشکه که م چونه ... ته مه
کورته ی به سهرهات و مهینه تی هاورپکه م بوو، منیش
به راستی ره چاری بارودوخه که یم کرد، دایکم حه ز به بوونی
من نه کات و منی خوش نه ویټ ئیتر من ده توانم چی بکه م..
ته گدر که سیکی غه ریب و نامؤ په یوه نډی نه بی پیمان ه وه
ته وه بیتاقه ت ده بی بویه هه ست به بیتاقه تی و به سوکی و
ماته می ده که یت، ته ی راتان چونه به رامبه ر نزیکترین
که س که نه ویش دایکه ؟

به راستی من دهرم نه خست که رق و کینه ی هاورپکه م
له جی خویه تی به لکو پیتم وت هه رشتیکی کردییټ له
گه لت ته و هه ر دایکی تویه و پیویسته ریژی بگریټ و
خوشت بوویټ و سهردانی بکه یت، ته نانه ت با نه ویش توی
له بیر کردییټ... من هه میسه هه ولمه ددا که وای لیټکه م
به هانه بؤ دایکی به ییټته وه و چارپوшы له هه لسوکه وتی

بکات.. من بۆ ماوهی سالتیک خەریکی ھەولێدان بووم لە
گەلێدا، بەلام بۆ سوود بوو، چونکە برینە کە ی زۆر گەورە بوو.

لەزەتێک کۆتاییە کە ی تالە

خۆیان بینیەو ڕووبەرۆوی یە کتری بوونەتەو ە لە گەل
حەز و ئارەزوویە کی زۆردا، کە بەرەنگاریوونەو ە ی حەرام
شکست پێ دینی، ھەردوولا ئەو خۆراگریە کی پێویست
بوو ھەبێت نەما، بۆیە لاوازیی مۆیی زال بوو
بەسەریاندا، کە سیفەتێکی ئەو قۆناغی تەمەنە.

بەلێ نائۆمییدی بەھەموو جۆرەکانیەو ە کۆبوویەو ە و
ئیسکی مۆشی دەشکان، ئەم کچە مافی ئەو ە ی نەبوو
شکاتی ھالی خۆی لە کەس بکات، ئایا لە کیی بکات؟
خۆی زالم و زولم لیکراو.

لە راستیدا ھاوبەشیکی ھەبوو، بەلام ئیستا کوا
ھاوبەشە کە ی، تەنانەت ئەگەر ببێت ئایا دەتوانیت بەشیک
لە ئازارەکانی ئەم لا بەریت، یان ئەو ئازارە ھەلگریت لە

گه لیدا که به هویه وه ئاسوی به رده می داده خریت و دروازه ی تویده کانی لیبوردنیش داده خریت؟ ئه و به هوی تاوانه که یه وه شهرمی کرد و داوای لیبوردنیش له خودا بکات ..

به لئی ئه وه ساتیکه که شته کان پارچه پارچه ده بن و پاشماوه به جی ناهیلن، هموو خانه یه کی له شی پیشوازی له کورپه له یه کی تازه ده کات، مه زترین نازاره کان که تیکه له به خوشی بو به دیهینانی ئه زمونی موعجیزه ی مروثایه تی، به لئی ئافره ت چندین مانگ ئه و کورپه له یه له سکیدا هه لده گریت که نزیکترین شته لییه وه.

به لام ئه م وه کو دایکه کانی تر نیه که گوزارشت له مه زترین ساتیان ده کهن له ژبانی دایکایه تیدا، ئه م هموو ساتیکی گه وره بوونی کورپه که به لایه کی نامویه له جه سته یدا.

ئه م کائینه نابیت بمینیت، چونکه بوونی پیچه وانده یه له گه ل مانه وه یدا، بویه پیویسته بسپریته وه و زال بیت به سهر شوینه واریدا، وه پیویسته خوی به تهنه ا هه لبستیت به و

کاره، پټوېسته به دهستی خوی کوتایی بهو جگه رگوشه یه
بیټیت له بووندا.

له وپهړی بازار و ناخوشیدا رووخساری بهرز کردهوه بو
ناسمان و داوای یارمیی دهکرد، پاک و بیگهردی ناسمان و
تهستیره کانی بینی، به لکو تاوانه که ی خویی بینی که
ناسوی له بهرچای ته م شارد بوویهوه... بویه هواریکي
شاراوهی کرد که گوزارشت بوو لهو بی تومیدیهی ناخی،
رازی نه بوو بی تومید بیت له رحم و بهزهیی خوا، به وپهړی
بیناییهوه ته ماشایکرد بویه، رووبه ریکي ته سکی ناسمانی
بینی فرمیسک به چاوانیدا هاته خوارهوه و داوای
لیخوشبوونی بو مرؤثیک دهکرد که تاوان زال بوو بوو
به سهریدا، به دلی که وته دواندن له گه ل په روه رد گاری.

ته کری نهوه ساتانیک بیت له شه پوئی به ختیار و
خویشی که دابهش بووبی به سهر تاکه کانی خیزانه کیدا
که نیستا بازاره کانی شارد ووه تهوه لیان، به لام هه میشه
بیسووده کاتی که کار له کار ده ترازو، هه موو شتی بهو
شیویه ده گوزه را که ناواتی ده خواست، کاتی که به هوئی

نزیکی و در اوسپنې ته گډه کوه په یوه نډی دروست بو له
گه لیدا، چونکه هه موو روژی راده بوورد به بهردهم
قوتابخانه کېدا که دواناوه نډی بازرگانی بو، پاشان له
دووره ووه به دوایدا دهروشت، هه ولی نه ده یا لی نزیک
بیته و یان قسه ی له گه لدا بکات، به لام جیگای سه رنجی
بو، هه تا راهاتبوو که بگه ری به دواي چاره نو سیدا له
شوینه دا که کوره که تییدا راده ووستا.

هه رکه کچه که دهاته دهر له قوتابخانه، ده که وته ری
به ره ماله ووه به بی ته وې هارپیکانی بزنان چی رووده ات،
ته گه کوره که ی بیینیایه دلنیا ده بو، روژنیکان نه بیینی،
وای هه ست ده کرد شتیکی وونکردووه و هه ووه ها بو روژی
دووه میس نه بیینی، به و شپوه یه تا کوتایی هه فته که
نه بیینی، خه ریک بو له بیری ده چوویه ووه ته گه روژی
یه که می هه فته ی داهاتو نه بیینیایه، خه نده یه کی
ناراسته کرد و ملی جولاند و بو ماویه کی زور ته ماشای
کوره که ی کرد... ناسه واری ته وې بیینی که خویشی دیار بوو
به رووخساری کوره که ووه، جیا بوویه ووه له هارپیکانی و به

رېگایه کی تر دا رۆشت.. کوره کهش دواي کهوت تا گه شته
ئاست و ته نیشتی و به بی ئه وهی کچه که پرسپاری
لیبکات وتی: من نه خوش بووم و زۆرم هه ز ده کرد که
بتبینم... ده ستیان کرد به قسه کردن وه ئه وهی سالانیکه
یه کتری ده ناسن.. بیننه کان زیادیان کرد و کچه که بوئی
دهر کهوت ئه ویش وه خۆی وایه و دیبلۆمی دواناوهندی
هه یه له بازارگانیدا، باوکی دایمه زراندوه و فرمانبه ریکی
ساده یه له فرمانگه کهیدا... وای هه ست ده کرد که له
فرمانگه که دا کۆت کراوه، چونکه هه زی ده کرد له گه
باوکیدا بمینیتته وه له بازارگانیکردن له موبیلیاتی
میلیدا... به لām باوکی نه یه یشت وازه ییت... ده بوايه ئه م
کوره ژنی نه هینایه تا پینج سالی تر، تاوه کو پاره
کۆبکاته وه له مووچه که مه کهی، تا به شی ماره یی یان
پارچه ئالتونیک یان پینداویستی ژنه یان بکات، چونکه
باوکی خاوه نی چه ندین کو و کچ بوو، نه یه ده توانی
یارمه تی کوره که ی بدات مه گه ره له سنووریکی ته سکدا
به لām نه یه ده زانی چۆن له و به رنامه یه ده رچیت که له گه

باوکیدا داینابوو، کچه که ته‌واو سه‌رنجی ئه‌می راکیشابوو
بوئه کوره که تیامابوو، نه‌یده‌زانی چی بکات، کاتی له
کچه که ی پرسی: ئایا ده‌توانی بپرات بو مایان داوی
بکات یان نا؟ وه که ی؟

له پر کچه که خه‌فتبار بوو، سه‌ری داخست و
ماته‌میه‌کی ته‌واو به قسه‌کانیه‌وه دیاربوو، وتانیکی ووت
که ئه‌وی خه‌مناک کرد، سۆزی جولاً بو و چهند جاری
کچه که فرمیسکی سپی، گهر هه‌ردووکیان له شوینیکی
گشتیدا نه‌بوونایه باوه‌شیان به یه‌کدا ده‌کرد تا خه‌م و
خه‌فه‌تی نه‌هیتیت!

وتی من له دوو مالد ده‌ژیم، به‌روژدا له مائی
دایکمدا ده‌ژیم که شووی کردووه به پیاویکی تر و
به‌شه‌ویش له مائی باوکم ئه‌ویش بو راپه‌راندنی ریکه‌وتنی
نیوانیان، چونکه باوکی هه‌ز ناکات کچه که ی له مائی
پیاویکی تر دا بیست و دایکیشی ئیتر هه‌ز ناکات له
می‌رده‌که ی تری منداڵ و کچی بیست... ئه‌م منداڵی گه‌وره‌ی
ئه‌وانه... ئه‌م له نار هه‌موواندا به‌ناز و عه‌یار بوو تا

ئەۋكاتەي كارەسات روويدا و دايكى تەلاقدر، ئەۋكاتە تەمەنى ئەم دەسال بو، پاشان نارەحتىيە كان دەستيان پيكر.

باۋكىي ئافرەتتىكى تەلاقدر اۋى مارە كرد، ئافرەتە كە كورپىكى ناصاللىقى ھەبوو كە لە دواناۋەندى گشتيدا بو، ئەۋ لە شەقامە كانەۋە پەرۋەردە بوۋبوو، ھەزى لە سەر شەقام و دانىشتنى ناۋ قاۋەخانە كان بوو ئىشىكى بۇ خۇي داهىنا بو، بۇ ھارپىكانى بوۋبوو بە نمونە ئەۋىش كۆكردنەۋەي چەند كەسىك بوو لە حانوت و قاۋەخانە كان، ئەۋانەي ھەلدەستىن بە خۇشەيە كان و ماتەمىيە كان، سەير لەۋەدا بوو دايكىشى شانازى پىۋە دە كرد، دايكىشى كۆنتۆلى گەرەكە كەي كوردبوو ۋە كۆنتۆلى باۋكىشى كوردبوو و دەيوست من شوو بە ئەۋ بكم.

بەلام باۋكم پشتى منى دەگرت، كەچى ژيانىكى سامناكم دەبردە سەر كاتى لە ژۋورەكەي خۇمدا دەخەتم ھەموو شەۋىك دەرگاگەم لە ژۋورەۋە دادەخست... زۆر باشە من مەۋعەيدىكت لە باۋكمەۋە بۇ ۋەردەگرم، چونكە ئەگەر

باوه ژنه کهم بزانیټ به ههر شیوه یه ک بیټ کۆسپ ده خاته
به درده مان و کاریگه ربی له سهر باو کم هه یه و ژیا نی
تی که ده ات.

کچه که نه یه زانی ته م جو ره قسه کرد نان به راشکاوانه
وای لی ده کات زیاتر هو گری بیټ یان بیر له پاشه ک شه کردن
نه کاته وه پیش ته وهی هه لویست و هه ربگریټ، سو زداریه که ی
وای لی کرد به زه یی پی دا بی ته وه و وای لی کرد که له ده سه لاتی
کچه که دا نه بو، بی بات بو لای باو کی و بی خوازیټ لی،
چونکه پی نویسته بی شی بات بو لای دای کی و که زیاتر
دای کی حه زه کات شوو کردنه که ی له ری گه ی ته وه وه بیټ و
مافی باو کیشیه تی ئاماده ی زه ما وه ند بیټ، بو یه بریاری
خوازی نی درا.

پی که وه رو شتن.. ته گهر شهو دوا که وت ته لیټ لای
دای کی بوو و ته گهر رو ژ ده رنه که وت ده لیټ لای باو کی بوو
و تهو بارود و خه ی بو ی ره خساندن که به ئاره زووی خو یان
بگه رین به مالی هاو ری کوړ و کچه کاند ا و هه مو وان له
هه ول دا بوون که بگه رین بو جی گایه کی نی شته جی بوون بو

ټهم دوو ده زگیرانداره.. باوکیشی رازی بوو بهرنامه که کورت بکاته وه و به پیی توانا یارمه تی بدات.

له ژیر چه تری ده زگیرانداریدا بویان ره خسا که به ناره زووی خویان یه کتری بیسن، چهند هه فته یه کی نه خایاند به ره و رووی یه کتری بوونه وه، کورپه که داوای کرد که خیزانی بگوازیته وه، بویه له م بهینه شدا باوکی کچه که نهیده ویست ژنه که ی بزانیست تاوه کو کاره ساتی لیڼه که ویتته وه، هه مووان به دواي شوینیځکدا ده گه ران... به لام بی سوود بوو.

هه مووان شه که ت بوون له گه راندا، دایکیشی به دواي هوکاریکدا ده گه را که رزگاریان بیت له و شهرمه زاریه، کچه که ش توقی بوو له گه ل نه ندیشه کانیدا سه فهری ده کرد و به خه مه کانیه وه ده گه رایه وه.. جاری له مردن ده ترسا و هه زار جاریش له حه یا چوون، نازاره کانیش ده بارین و نومیدی خانوو و له گه ل له باربردنی کوژپه له که دا که نیت له باربردن سه ختتر ده بوویه وه، چونکه دایکه که و کورپه له که ده که و تنه ژیر مه ترسیه وه، بویه نافرته که

چۆكى دادا، چاوه پروانى به لا و رزگار بوون بو، كار له دهستى ته وان دهر چووبوو...

پيش ته وهى مانگى نو كوتايى بيت، له پر تهنه له ژوره كهى خويده ههستى به نازاره كانى مندالبوون كرد و تارامى زورى هه بوو كه نه يده زانى له كوتويه، سوپاسى خواى كرد، چونكه كهس له ماله وه نه بوو وه نه يده ويست كهس به م فه زاحه ته بزانييت.

نازاريش سات نا ساتيك به روځى به رنه ده دا ... دلنيا بوو كه ورده ورده به ره و مردن ده روات، كورپه له كه ريڭگاي خوى گرته بهر، بويه له داميني وه ههستى به شتيك كرد، خهريك بوو له هوش ده چوو، مندالتيكى ليكه و ته خواره وه و ده جولايه وه، ده ويوست پر به بينى هاوار بكات، به لام دهستى خسته ده ميه وه تا دهنگى نه يهت، هاوار و نازاره كانى له هوش خويى برد .. نه يزانى به ره و كوي... واى زانى بو ساتى يان چهند ساتى له هوش خوى چوه.

كاتى هوشى هاته وه خوى، بينيسى له مهنه تيه كى بچو كه وه كه و ته مهنه تيه كى گه و ره وه، منداله كه نه هاواري

ده کرد و نه هه ناسه ی ده دا، چونکه مائئاوایی له ژیان
کردبوو، ههستا به بی عه قلییه وه خۆی له و کاره ساته رزگار
بکات، ته ماشای کرد مندائه که کچه، به سه ر ته و هه موو
حاله ته دا سوور بوو له سه ر ته وه ی بزانی چ ره گه زیکه!!
پیچای له چهند پۆشاکیکی کۆنه وه و بردی له جیگایه ک
داینا و گه پرایه وه بۆ سه ر جیگا که ی خۆی، تا هه موو
ناسه واره کانی لابه ریت و به خه لکی نیشان بدات که ته نها
نه خو شه .

منتديات المسافر

زهینه ب غه زالی له شه پقه وه بو حجاب

زهینه ب غه زالی نه و ئافره ته یه که نه م فه رموده یه ی
پیغه مبه ری خوا ﷺ ده سپیت به سه ریدا: [خِيارُكُمْ فِي
الْجَاهِلِيَّةِ خِيارُكُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فُقِهُوا] واته: چاکترینتان له
سه رده می جاهیلیه ت و نه فامیدا چاکترینتانه له سه رده می
ئیسلامه تیدا، نه گهر تی بگهن.

پیش پابه ند بوونی به ئیسلامه وه ئاگریکی بلیسه دار
بوو، زمانیکی بویر بو و تنی ناهه ق و به رگریکردن لیبی،
چونکه پیی وابوو که نه وه هه ق و راستیه، پاشان هه ر که
رووناکی بینی، له پابه ند بوونیدا که سیکی به توانا تر بوو تا
پیشتر، نه و ئیستا پایه یه کی کاری ئیسلامی ئافره تانه له
نیشتمانی عه ره بی گه ورده دا... به هه موو دلسوزیه که وه
کاری کردوه بو نه وه و ئیستاش به رده وامه.

نوسه یبه ی کچی که عب

(زهینه بی کچی محمد غه زالی الجیبلی) له (۲) ینایه ری
۱۹۱۷ز له دایک بوو له یه کی له گونده کانی پاریزگای
(البصیره) له (میسر)، باوکی له زانایانی ته زهه ری پیروز
بوو، په روه رده ی کرد له سهر خو نه ویستی و خیر و چاکه و
رهوشت بهرزی وه ناماده باشی کرد بوو بۆ پیشه نگی و بویری
له سهر هق و راستگوویی و وهستان له بهرام بهر زولمدا، وه
ناوی نابوو (نوسه یبه) بۆ پیروزی هاهوئی
خو شه ویست (نوسه یبه ی کچی که عبی المازنی ته نصاری) که
به جوامیری به ناوبانگ بوو، یه کی بوو له پالنه وانه کانی
جه نکه کان، له روژی جه نگی (نوحود) دا ناره حه تییه کی
سه ختی بهر سه ردا هاتبوو، له دوانزه شوینه وه بریندار بوو
بوو، یه کی بوو له خوراگره کان له گدل پیغه مبه ری
خوادا ﷺ کاتیځ خه لکه که کشانه وه.

کاتیځ باوکی ویستی هم کچه ش بشو بهی نیت به و
هاوه له بهر یزه مه بهستی نه وه بوو کچه منداله که ی

رابهینیت له سهر خۆشهویستی و جیهاد و بهرگریکردن له ئیسلام و له ژیاننامهی پیغه مبهری خوا و هاوه لانی بهرپیزی.. شمشیریکی له تهخته بۆ دروستکرد و به تهباشیر له سهر زهویه که بازنهیه کی بۆ کیشابوو، وتی: بوهسته و له دوژمنانی پیغه مبهرد عليه السلام بده، ئهویش له ناوه راستی بازنه که دا وهستار و به راست و چهپ و پیش و پاشدا شمشیری ده وهشانده... کاتی باوکی لیی پرسی: چهند دوژمنی پیغه مبهری خوات کوشت عليه السلام ئهویش شمشیره که ی له ههوا داو وتی دوو سی چوار بهوشیویه.

• مردنی باوکی:

ژیانی خۆشی مندالیهتی درێژهی نه کیشا دوای وهفاتی باوکی که هانی ده دا بۆ بهرگری له نابین و دروستکردنی، کاتی که ته مهنی ده سالان بوو بۆیه ههستی به له دهستدانی خهون و نومیدهکانی ده کرد، پاشان دایکی گواستیهوه بۆ قاهره تا له گهل تهو خوشکانهیدا بژی که لهوی دهیاغۆیند و کاریان ده کرد، ئه میش ههزی ده کرد خۆینده که ی تهواو بکات.. (محمدی براگه وره ی ریگری

ده کرد.. کاتی دایکی باسی ئه وهی له گهڵ کوره کهیدا ده کرد به دایکی دهوت: بهراستی زهینه ب باوکم فیڕی جوامیڕی کردوه و فیڕی ئه وهی کردوه که تنها گوێ له دهنگ و عهقلی خوێ بگریّت!! له بهر ئه وه من رازی ناام خویندن تهوار بکات تا من سه ره پهرشتیاری یم، ئه وهندهی به سه که له قوتابخانه کانی لادیڤا فیڕی بووه.

هه لۆیستی (محمد) یه که مین گۆران بوو له ژیا نی زهینه بدا دوای وه فاتی باوکی، چونکه ئه م ره زامه ند نه بوو به هه لۆیستی برا که ی، دایکی شی پی دهوت: پیویسته به گوێی برا که ت بکه یت چونکه له جیی باو که ت.

له نیو ئه م سه راسیمه بووندها (عه لی) برای یارمه تیده ری بوو، که برای دووه می بوو، له سه ر به رده وام بوون له سه ر هه لۆیسته که ی، چونکه بۆچوونی باوکی وابوو که خویندنه که ی ده بیته هۆی به هیژبوونی بیروبۆچوونه که ی و دید و بۆچوونی بۆ شته کان و خه لکی راست ده بیته وه، بۆیه کۆمه لێ کتییی زۆری بۆ په یدا کرد تا ته نیایی خوێ پی پر بکاته وه و گرن گترینیان کتیییکی (عائیشه ی

ته یمووری) بوو سه بارهت به ثافهت که زوږبه ی برکه کانی
له بهر کردبوو.

وازی نه ده هیڅا به کتیب و خویندنه وهی ئازاد،
روژتیکیان له مال چووه دهره وه له گهړه کی (شه برا) نه و
کاته ته مهنی دوانزه سال بوو، به شه قامه کانداه گهړا،
چاوی کهوت به قوتابخانه یه کی تاییهت به کچان، له
دەرگا که یدا، کاتې دەرگاوانه که پرسپاری لیکرد؟ پیی وت:
هاتووم چارم بکه ویت به به پړیوه بهری قوتابخانه که!! لیی
پرسی بوچی؟ نه ویش به پروابه خوښوونه وه وتی: من
زهینه بی غه زالم که ناسراوم به نوسه یبه کی کچی که عبی
مازنی، مه وعیدم هیه له گه لیدا، دەرگاوانه که ش کردیه
ژووره وه و سهرسام بوو له هه لویستی نه و کچه بچووه که.

زهینه ب چووه ژووری به پړیوه بهر و به شیوه یه کی نالی وتی
(السلام علیکم و رحمة الله و برکاته) من خاتوو زهینه بی
غه زالم و نازناوم نوسیه ی کچی که عبی مازنیه، پیاوه که ش
ته ماشایه کی کرد و وایزانی جنوکه چووته لاشه یه وه، به هو ی
شیوازی قسه کردنیه وه، پاشان پیی وت: چیت نه و ی خاتوو
زهینه ب یان خاتوو نوسیه؟

نه‌میش به‌سهره‌تای خوئی و هه‌لوئیستی برا‌گه‌وره‌که‌ی
بو‌گیرایه‌وه، که‌نایه‌لیت بخوینیت و داوای لینکرد که
وه‌ریبگریټ وه‌ک خوینکاریک له‌قوتابخانه‌که‌دا، کاتئ
به‌رپویه‌به‌ره‌که‌پرسیاری باوکی و برا‌که‌ی کرد خیزانه‌که‌یانی
ناسیه‌وه و باپیریشی ناسیه‌وه که‌بازرگانیکی به‌ناوبانگی
لو‌که‌بوو، وه‌باوکی‌شی به‌ناوبانگ‌بوو، به‌رپویه‌به‌ری
قوتابخانه‌که‌سهرسام‌بوو به‌زیره‌کی کچه‌که‌و بویریه‌که‌ی،
بویه‌به‌چند پرسیاریک‌تاقیکرده‌وه، نه‌ویش زور‌به
متمان‌به‌خوبونه‌وه‌ه‌لامی دایه‌وه، به‌رپویه‌به‌ر داوای
لینکرد‌ه‌لی برای بهینیت که‌سووره‌له‌سهر خویندنی‌تا
تۆماری بکات له‌قوتابخانه، دواي دوومانگ‌له‌به‌رده‌وام
بوونی له‌خویندن، تاقیکردنه‌ویه‌ک‌کرا و به‌هویه‌وه‌چوه
پولیکي تره‌وه، پاش نه‌وه‌روشته‌پولی یه‌که‌می ناوه‌ندی.

• یه‌کیټی‌نافره‌تان:

دواي نه‌وه‌ی‌روشته‌ناوه‌ندی‌وه‌له‌یه‌کی‌له
روژنامه‌کاندا خویندیه‌وه‌که‌نه‌و یه‌کیه‌تیی‌نافره‌تانه‌ی‌که
(هودا‌شه‌عراوی) سه‌روکایه‌تی‌ده‌کات‌کو‌مه‌لئ‌کچ

دهنیریت بۆ فەره‌نسا که پیکهاتبوون له سی کهس
یه که میان بۆ بواری جوانکاری و دووه‌میان بۆ بواری
په‌روه‌ده‌ی منداڵ و سییه‌میان بۆ بواری مافه‌کان و
به‌رگیردن له ئافره‌ت.. به‌ په‌ له رۆشت بۆ بنکه‌ی یه‌کی
ئافره‌تان و چای کهوت به‌ (هودا شه‌عراوی) و ئه‌ویش
خۆشحالی خۆی بۆ ده‌ربری و به‌زه‌یی پێدا هاته‌وه‌ و پاشان
به‌ په‌ له له ریزبه‌ندی ئه‌و سی قوتابیه‌ کچه‌ تۆماریکرد و
کچه‌ که‌ی پیشکه‌ش به‌ پیشه‌نگی ریکه‌خراوه‌ که کرد و باسی
به‌ سه‌ره‌اته‌ کاته‌ی بۆ کرد، ئه‌میش وتارییژیکی به‌توانا بوو،
چونکه‌ هونه‌ری وتاردان له باوکیه‌وه‌ فیروبوو.

دوای ئه‌وه‌ مه‌وعیدی سه‌فه‌ره‌ که‌ی دیاریکرا و زه‌ینه‌ب
باوکی له‌ خه‌ودا بینیی که‌ داوای لیڤه‌کات که‌ سه‌فه‌ر
نه‌کات بۆ فەره‌نسا و پێی ده‌لیت به‌راستی خوای گه‌وره‌ له
میسر قه‌ره‌بووت بۆ ده‌کاته‌وه‌ به‌ زیاتر له‌وه‌ی که‌ له‌و
گه‌شته‌دا ده‌ستت ده‌که‌وێت، ئه‌میش پێی وت: چۆن؟! وتی:
ده‌بینیت، به‌لام سه‌فه‌ر مه‌که‌، چونکه‌ من رازی نیم
له‌ سه‌ر ئه‌و سه‌فه‌ره‌.. (هودا شه‌عراوی) زۆر سه‌رسام بوو

بهو برپياره، ههستاينه وه و باوهشی کرد به زهينبدا له کاتيکدا که دهگريا و دهسته کانی دهگوشي و وتی بۆچی زهينه ب؟ بۆچی زهينه ب؟ تۆ ئوميد يکيت له ئوميد ده کانی من، خهونيکيت له خهونه کانی من، ئه ميش خهونه که ی بۆ گيرايه وه، ئه ویش وتی: ههنديک له خهونه کان دینه دی و ههنديکيشيان نايه نه دی، ئه م فرسه ته له دهست خوت مه ده... زهينه ب غه زالیش پيی وت: مادام باوکم فهرمانی پيداوم، منیش سه رپيچی فهرمانه که ی ناکه م، پاشان رۆشته وه بۆ کارکردن له میانی ئه و یه کيتيه ی ئافره تانه دا که ئه م یه کيک بوو له ئه ندامانی دیاری دهسته ی کارگيريی... هه رچه نده هه ندي له ئه ندامه کانی تر پيچه وانیه ره فتاری ئه م ده بوونه وه، چونکه ره فتاره کانی دوور نه بوون له مۆرکيکی ئيسلامیانه، به لام (هوا شه عراوی) دهستی پتوه بوو، وه داینا بوو که جيئشینی خۆی بيئت، به نيسبته ئه مه وه خهون و ئوميد ده کانی خۆی تیدا ده بينيه وه.

• جهنگ له گهڻ نه زهه ره یه کان:

زهینه ب غه زالی چه ندین جهنگی به ریا کرد دژی
ئه زهه ره یه کان که تییدا تیکووشانی ده کرد بۆ یه کیستی
ئافره تان، برپا بوونی زهینه ب به هودا شه عراوی و
پرۆژه که ی جیگای مه ترسی بو، چونکه داده نری به
ته له یه ک بۆ هه موو ئافره تان، ئه زهه ری پیروزی یه که مین
بنکه بوو که هوشداری سه بارهت به و مه سه له یه دا و
که وته به ره نگاریه کی توند و سه خته وه له گهڻ یه کیستی
ئافره تاندا، وه له ئه نجامدا چه ندین په یقین و سیمیناری
رۆشنیری ئه نجامدرا، له هه ندی له کولیژ و یه پانگاگانی
ئه زهه ردا و تییدا یه کیستی ئافره تان بانگهیشت ده کرا بۆ
په یقین... بۆیه (هودا شه عراوی) ش سی کچی دانا که
نوینه رایه تی یه کیه تیه که ی بکه ن له و سیمینارانه دا،
له وانه ش (زهینه ب غه زالی) و (سیزا نه براوی) و (حه و)
ئیدریس- که کچی خالی هودا شه عراوی بو).

له یه کی له و بۆنانه دا شیخانی ئه زهه ر باسی
بانگه وازه که ی (هودا شه عراوی) ده کرد و ده یانسه لماند که

دهیهوئیت ئافرهتی موسلمان بباته دهروهی تهعالیمی
شه‌رعی و زهینه‌بیش وه‌لامیکی توندی دانه‌وه و جه‌ختی
له‌سه‌ر ئه‌وه کرد که (هودا شه‌عراوی) دهیهوئیت ئافرهتی
موسلمان پایه‌به‌رزتر بکات و گه‌شه به عه‌قل و تیگه‌یشتن
و وینای بدات به هه‌ولدان له پیناو به‌ده‌سته‌هینانی
مافه‌کانیدا.. تا دوا‌هه‌مینى ئه‌و دروشمه‌ درۆینه و بریق
وباقانه که زۆر به راستگۆیانه بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کرد و رای
ده‌زانی راسته‌قینه‌یه به‌لای خۆیه‌وه!

روژیکیان به‌ره‌و رووی مامۆستای ئه‌زه‌هر ده‌بیته‌وه،
ئه‌میش به‌ره‌و روویان ده‌وستی و پشتگیری بۆچوونه‌کانی
هودا شه‌عراوی ده‌کات، ئه‌وانیش ناچار ده‌بن که داوا له
مامۆستا (عه‌بد ره‌ببه) بکه‌ن که سه‌روکی به‌شی
ئامۆژگاری و ئیرشادی ئه‌زه‌هره که ریگا نه‌دات ئه‌و کچه
وتار بدات، به‌لام مامۆستا (عه‌بد ره‌ببه) خاوه‌نی زانست و
بیریکی فراوان ده‌بیته‌و ده‌لیته‌: ده مامۆستا له زانایانی
ئه‌زه‌هر به‌ره‌نگاری بوونه‌وه‌ی و نه‌یان‌توانی قه‌ناعه‌تی پێ
به‌هینن، باشه ئیمه ئه‌گه‌ر ریگامان نه‌دا وتار بدات، ئه‌وه

ده بیته هۆی خراپی هه لسوکه وتی ئیمه و راستی
بانگه شه کانی تهو.. بۆیه من به رهنگاری بونه وهی به باش
داده نیم.. یه کۆ له زاناکان که ناوی (شیخ محمد
النجار) بوو، وتی: من دانین بۆ تهو!!!

بۆ رۆژی دواپی کاتی له گه ل دوو هاو پێکه ییدا سیزا و
حهوا رۆشت بۆ دانیشتن، مامۆستا که هات و وتی (السلام
علیکم و رحمة الله و برکاته) سلاویش له تۆ ئه ی تهو
ئافره ته ی که مونا قه شه له گه ل زانایانی ته زه هر ده که ییت و
به رگری له به ریز (هوا شه عراوی) و ریک خراوه که ی و
تامانجه کانی ده که ییت.

(زهینه ب غه زالیش) هه ستایه وه وتی : سه ره تا من ناوم
(زهینه ب غه زالی الجبیلی) یه و سلّو و ره حه ته ی خوا ی
گه وره ش له ئیوه، پاشان وتاری دا بۆ کچه کان، مامۆستاش
به وردی سه رنجیدا، دوا ی ته وه ی که لی بوویه وه و ئافره ته کان
چوه نه ده ره وه، به زهینه بی وت: کچی خۆم رینگام پێ
ده ده ییت چهند خوله کێک له بواری بانگه وازی ئیسلامیدا
قسه ت بۆ بکه م؟

نه ویش وتی: بېگومان له خزمه تتدام، فهرموو..
ماموستاکه دانیشت و پاشان ههردوو دهستی بهر زکړده و
بو تاسمان و دوعاکردن و وتی خوايه گيان من لیت
ده پارېمه وه به ناوه جوانه کانت و به و کتیبه ت که ناردووته
خواره وه و به و پیغه مبهړه ی که ناردووته، که نه م تافره ته
بگیریت بو ئیسلام، به راستی تو توانا داریت به سهر
هه موو شتی کدا.. تکات لیده که م به قورئان که بیگیریت
بو ئیسلام وه صلی الله علی سیدنا محمد.. پاشان چاره کانی
پرېوون له ناو.. زهینه بیش خوی بو نه گیرا و نه ویش
چاره کانی پرېوون له ناو و هه و لیدا له بهرده م
ماموستاکه دا بیشاریته وه، پاشان لی پرسی: بوچی پیت
وايه که من له گه ل خوی گه ورده دا نیم، خو من نویژ ده که م
و روژوو ده گرم و قورئان ده خوینم نه گهر خوی گه وره بو ی
ره خساندم حه جی مائی خواش ده که م و هه روه ها
ناواته خوازم شه هید بېم له پیناوی خوا دا.

شیخ نه جار وتی: منیش هه روا تو ده بینم و بهرده وام بوو
له سهر دوعاکړنه که ی و پاشان وتی: تایا پاش گه پانه وه ت

دهرؤیت بؤلای (هودا شه عراوی) یان له گهلّ خوا و
پیغه مبه رکه ی ده مینیتته وه؟

ئه ویش وتی: من بیگومان کاتیك له گهلّ (هودا
شه عراوی) دام واهه ست ده کهم که له گهلّ خوا و
پیغه مبه ره که شیدام، ئه ویش وتی: ئایا په یانم پیّ ده دهیت
له سهر سهر خستنی هه ق و راستی، ئه ویش په یمانی پیدای.

پاشان په یوه ندی له گهلّ شیخ نه جاردای بهرده وام بوو که
کۆمه لئی کاروباری ئاینی و زۆری بؤ باس ده کرد که
نه یده زانی، که پیش ئه وهی زانیاری هه بیّت ده باره ی رای
پینچه وانده ی هه بوو، بۆیه چاوی کراوه یه به رووی زۆر شتدا
که پیشتر نه یده زانی.

• بالا پۆشی.

رؤژیکیان زهینه ب روشته مه تبه خ بؤ چاودیری چیشته و
خواردنه کان له کاتی ئاماده کردنیاندا، بۆیه له ئه نجامدا
غه زاکه ته قیه وه پیایدا و ئاگر روخساری و هه موو
جهسته ی داگیر کرد، کاتی پزیشک بینی و ده سترکرا به
فریاگوزاری پتویست، داوا ی لیکرد که نه جولیت و له سهر

جینگاکه بخه ویت و هه والی به براکانیدا که پتویسته بریت
بو دهره وهی وه لات بو چاره سهرکردن، به لام نهم رازی نه بوو
سه فهر بکات و جهسته ی نیشانی که سانی غه ریب و نامو
بدات.. پزیکه که ش روژانه دههات و چاره سهری برین و
سوتاویه کانی ده کرد.. به لام حاله تی روژ له دوی روژ خراپتر
ده بوو.. پزیشک و خیزانه که شی ئومیدیان نه مابوو که چاک
بیته وه.. پزیشکه که ش به براکه ی وت: بیگومان ده مریت و
چاک نابیتته وه، براکه شی هه واله که ی دا به خزمانی که
پزیشکه که چی ده لیت.. بویه ماته مینی سهرایا ماله که ی
داگیرکرد و به زهینه بیشیان نه ده وت.. به لام نهم گوئی له
دهنگی براکه ی وه بوو کاتیک که به ته له فون قسه ی ده کرد،
هه رچه نه ده براکه ی هه ولی زوړیدا که نهم گوئی لی
نه بیت... زهینه ب ته یوومی کرد و سهرقالی خواپه رستی
بوو بو ناماده بوون بو مردن و له خوی گه وره پارایه وه و
وتی: په روه ردگارا نه گهر نهم سزایه نه وه یه که من
چوومه ته ناو ریک خراوه که ی هوذا شه عراویه وه، نه وه من
برپارمداوه که راستت بېمه بو ره زامه ندی تو و نه گهر رق

و تووره یی تۆ بو سهر من له بهر نه وه یه که شه پقهم له سهر
کردووه نه وه لای دهبه م و حجاب ده پو شم و من په یمان و
به یعه تت پیډه ده م نه گهر لاشه م بگه ریته وه بارودوخی
جارانی نه وه ده ست له کار کی شان ه وهی خو م پی شک ه ش به
یه کی تی تافره تان ده که م و ری کخ راویک بو تافره تانی
موسلمان داده مه زړینم بو بلاو کړد نه وهی بانگه وازی
نیسلا می و کار ده که ین بو گه رانه وهی تافره تی موسلمان بو
سهر ره فتار و کرداری نه و تافره تانه ی ها وه لی پیغه مبه ری
خوا بوون و بانگه شه ده که م بو گه رانه وهی خه لافه تی
نیسلا می و کار ده که م له پی ناویدا و تیده کو شم له پی ناوی
خو ادا، چهنده بتوانم.

سبحان الله... دل سو زی چهند شتی کی جوانه له دوعا وه،
وه راسته قینه یی ته و به و گه رانه وه بو لای خوا و دلنیا بوون
له ده سته لاتی خوی گه و ره به سهر هر شتی کدا که
بیه ویت.. زه ینه ب پی شبینی نه ده کرد که به و خیراییه
وه لای دوو عاکه ی بدریته وه که خوی وه سفی ده کات.. که
به راستی نه نجامی کی سهر سوړه ینه ر بوو، که توانای

دیاریکراوی عه قلی ئیمه ناتوانیت تیڭگات له توانای
خوایی، که شته کان ده گۆریت به پیچه وانه کانیا. تنها به
کردنی دووعا له کاتی ئاسایی خویدا له فافه کان
لیکرانه وه و تهنانهت خوئی و هه موو ئاماده بووانیش
سه رسام بوون.

پزیشکه که له وپه ری سه رسام بوونیدا لیی پرسی تۆ
کییت!! هه رچی له ماله وه بوون دلخۆش بوون به شیفای و
رویانه کرده خوی گه وه و سوپاس و ستایشیان ده کرد.

پزیشکه کهش رازی نه بوو هیچ پاره یه ک وه ربگری، دوی
ئه وه ی که به چاوی خوئی نه و گۆرانه کتوپره ی بینى و
هه رده یوت: سبحان الله.. سبحان الله به راستی خوا
توانا دره به سه ر هه موو شتی کدا.

• وازهینان:

کاتی زهینه ب چاک بوویه وه و جهسته ی وه کو پیش
سووتاویه که ی لیها ته وه، یه که م شتی که نه نجامیدا نه وه
بوو په یامیکی نارد بۆ (هودا شه عراوی) و رایگه یاند که
واز ده هیئت له یه کیستی ئافره تان و ده سته ردارى هه موو

پۆشاکه کانی بوو، وه داوای له براكه ی کرد که جبه یه کی
پان و پۆر و سه رپۆشیکی بۆ بکړیت که له جياتی
شه پقه که به کاری بهیښت و سه ری پي داپوشي.

زۆر جار شتی زیان به خش سوودی هه یه... به راستی
کاره ساتی سوتانه که ی هه مووی خیر بوو، چونکه نه و
گۆرانه گه وره یه روویدا و بیروبوچوونی گۆری و بردی به ره و
سه رخستنی ئایینی ئیسلام و پابه ندبوون به حیجابی
ئیسلامیه وه.

زانایانی نه زهر به تایبه تی (شیخ نه جار) هه والی
رینمایي ئیمانیان پي گه یشته زۆر دلخوش بوو، پاشان
چالاکیه کانی زهینه ب غه زالی دهستی پیکرده وه که له
سالی ۱۹۳۶ز بوو کاتی (کۆمه له ی نافرتهانی موسلمان) ی
دامه زراند و به چار روونیه وه بانگه وازی ده کرد بۆ لای
رینگای خوا وه به راستی کوششیکي به پیت بوو که زۆر له
کادیره ئیسلامیه نافرته کان گه شه یانکرد و کاریان ده کرد
بۆ بانگه واز.. هه ره له گه وره بوونیانه وه به بی نه وه ی بچن به
کوچه و رینچکه خراپه کاندای که پیشتر زهینه ب غه زالی پیتدا

روښتووه بڼه گهړان به دواي رووناکيدا که رينمايي کرا
دواي ناره حه تي و دلسوږي و گهړان و پاشان گوشراوي
ته زمونه کاني پيشکهش به وانه کرد که له دواي خوږي
دين، وه ناگادار کردنه ويان له هه لدير و تياچوون، به هوږي
زمان شيريني و بریق و باقی دروشم، که خوښي روژنيک
سهرگرداني ته و شتانه بو، به لام خواي گه وړه رزگار يکرد
که خهريک بو تيا ده چوو.

زهينه ب غه زالي که سيکي ديار و به توانا بو، له
فه زکردني بانگه شه به تاله کاندا و تزويکي صالح بو له
دايک بوو بو له گه ل بانگه وازيکي پيسدا، ته م گوږي پينه دا
و ريگاي هقي گرته بهر و بهرگري له م بانگه وازه ده کرد تا
دوا هه ناسه ږياني.

زهينه ب کاتيک تام و چيژي تيماني چهشت و گه پايه وه دواي
ته وې هه موو دروشه و بریق و باقه کاني تاقيرکړه وه، دواي ته وې
که دلنيا بوو نيسلام چنده شايسته يه بڼه هه موو کات و شوينيک،
وه دلنيا بوو له نارپکي هه موو ريچکه کاني تر، ته نانه ت ته و
ريچکانه ناتوان ته وانهش به بهرده وامي له سهر ريچکه که يان
به پلنه وه که له بانگه شه که ران و بهرگي ليده که ن و فوده که ن

پيايدا بو زیندووبونه وی دوی ئه وی که راستیه کانیان بو
دهرده که ویت و هه رهس دینن له بهردهم راستی ئیسلامدا و
زیندوویه تی و گونجانی ئیسلام تا خوی گه وره دهیکاته میراتی
زهوی و ئه وی له سه زه ویدا یه.

ئه مه بو گه گشتی زهینه ب غه زالی،، گه گشتی سهخت و نارهحت
له شه پقه وه بو حجاب.. رهوتی خوئی گۆری تا پیشوازی له
قوناغیکی تر بکات که نارهحتی زیاتره، ئای چ نارهحتیه ک..
چهن دین نارهحتی توش هات.. جارێک له رۆزیدا و جارێک به
به ندکردن و جارێکیش به راوه دونان و ئه میش به گیانیکی به رزه وه
پیشوازی له و نارهحتیانه ده کرد و ده رکی به وه ده کرد که ئه مه
سووننه تی ژیا نی ژنانی بانگه واز که ری صالحه بو ئه وی پاک
بیته وه له هه موو پیسیه ک له بهردهم هه موو نارهحتیه کاند،
رهحمه تی خوی لیبت، خۆرا گریو، پاشان دوی سالانیکی درێژ له
زولم گه رایه وه تا نایینه که ی له نیوان ده ستیدا هه لگرت، به و
هۆیه وه له هه موو شوینێک تا نه مرۆ خه لکی به شانازی وه باسی
ده کهن و خویشان ده ویت.. خواجه گیان به باشتین شیوه پاداشتی
بده روه و کرده وه کانی لیوه ریگره که ته نها له پیناوی تۆدا نه غامی
داوه.

لها أون لاین : محمد علی الغریب

(مریم جميله) له ته سکايي به هو ديه وه
بو به رفرواني ئيسلام

خوایه گیان.. رینمایي و بینینی رووناکي و ههق
چهنده جوانه دواي تاریکايي، چهنده جوانه مرؤڅ خوی
بینیتته وه له نیو شه پولي ئیمانیدا که دهروونی و رۆحي
ببوژنیته وه و به جهسته یدا بلاویته وه دواي دریژی و
برسیه تی و ماندوبوونی [إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ] واته: (به راستی تو
رینمایي نه و کهسه ناکه یت که خوشه دهوی به لکو خوی
گهروه رینومایي نه و کهسه دهکات که خوی دهیه وی).

ته وهش مه ریه م جه میله نه و نمونه ناوازیه ی ئافرهت
که گه را به دواي راستیدا و ئارامیگرت و خوراگر بوو تا
ریځگای خوی گه وره ی دوزیه وه و بوی ده رکوت و زانی
ژیانی مرؤڅ یان بو خویته تی یان له سهر خویته تی و رۆلي
خویي بیني له ژياندا، وهك ئافره تیكي موسلمان
بانگه وازی ده کرد بو ریتی خوا و به رهنگار یوونه وه ی یاسا
به تاله کان و به رهنگاریان ده بوویه وه.

• مارگریت مارکوس

مارگریت مارکوس (مهریه م جه میله) له سالی ۱۹۳۴ ز له شاری نیویورک له دایک بوو، له دایک وباوکیکی جوله که، سهره تای خویندنی له ناچهی (ویستشیر) دهست پیگردوه و رهفتار و شیوازی بیرکړدنه وی هدر له سهره تادا پیشبینی نه وی لیده کړا که زه مین له رزه یه ک رهوتی ژيانی ده گوړیت و له تاریکایسه وه دهیبات به ره وروناکی و رایده کیشت و دووری ده خاته وه له زۆنگای یه هودیته، تاوه کو هوگری نیسلام بیت، هدر به مندالی حهزی له کتیب بوو، رقی له سینه ما و سه ما و موسیقای پوپ بوو، هدر گیز مه وعیدی له گهل کوراندا نه بوو، وه ریگای ناههنگه تیکه له کان و ژوانه نه وینداریه کانی نه ده زانی.

مهریه م ده لیت (هدر له تمه نی ده سالیه وه حهزم له خویندنه وهی هه موو نه و کتیبانه بوو که باسی عه ره بیان ده کرد و دهر کم به وه کرد که عه ره به کان نیسلامیان به مه زنی نه گیراوه، به لکو نیسلام نه وانی له خیله کی و

هۆزى ناو بيا باني وشك و بهرین گۆرپوه بۆ سهر كرده یی
جیهانی).

داوی دهرچوونی و سهر كهوتنی له دواناوهندی له هارینی
۱۹۵۲ز چووه بهشی دیراساتی نه ده بی له زانكۆی نیویۆرك
به لام بۆ سالی تاینده نه خوش كهوت و ناچار بو بۆ ماوه ی
دوو سال نه خوینیّت، لهو ماوه یه دا دهستی كرد به
دیراسه كردنی ئیسلام و داوی نه وه ی گه رایه وه بۆ خویندن
چه ندین پرسیاری زۆری له میشكدا هه لگرتبوو، له گه ل
سۆز و خوشه ویستی بۆ موسلمانان، گه یشته به كچیكی
جوله كه كه سوور بوو له سهر نه وه ی موسلمان بیّت،
نه ویش وه كو نه م موسلمانانی خوش ده ویست، ناشنای كرد
به زۆریك له هارپۆ عه ره به موسلمانانه كان له نیویۆرك، وه
هه ردووكیان ناماده ی نه و وانانه ده بوون كه حاخامی
جوله كه پیشكه شی ده كرد كه بابته كه ی له سهر (جوله كه
له ئیسلامدا) بو حاخامه كه هه وڵی ده دا كه له ژیر
دروشمی به راوردی ئایینه كان به قوتابیه كان به لمینیّت كه
هه رچی شتی چاكه له ئیسلامدا راسته وخۆ له (عه د

القديم - التلمود)سه وه وهرگړاوه که تهفسیری جوله که یه
 بډ تهورات، وه نهو کتیبه بریار دراوهی حاخامه که داینابوو
 هندی نایه تی قورثانی پیوژی تیدابوو تا بنه مای هر
 یه کی له نایه ته کان بگیږیتته وه بډ سهرچاوه کانی جوله که..
 ناتهواوی و ناراستی

له گهل نه وه شدا سه هیونیته بیروبوچوونه کانی
 بهوپه پری سهر به ستيه وه بلاوده کرده وه له ریځای ریځکلامه کان
 له فیلمه کانه وه که بانگه شهی ده کرد بډ ده ولته تی
 سه هیونی و پیشوازی لیده کرد، به لام کاره که به نیسبه ت
 ته مه وه جیاواز بو، چونکه نهو بیروبوچوونانه له میشکی
 ته مدا زیاتر برهوی به نیسلام ددها به سهر جوله که دا،
 چونکه سه هیونیته هه میشه پارتیزگاری له سهر
 سروشتی خیله کی ته سکی خوئی ده کاته وه و له
 کتیبه کانیاندا که میژووی یه هودیته تی تیا نووسراوه ته وه
 خوی ته وان تایفه ییه و تایبه ته به وانده!!

له جیاوازیه سهر سامه کان نه وه یه که سهر وک وه زیرانی
 پیشووی ئیسرائیل (بن جوریون) باوه پری نیه به خوايه کی

زانراو ڪه سيفاتي خودي هه بيٽ و وای لیٽڪات له سهرو
 سروشته وه بیٽ، وه ناچیته مه عبه ده ڪانی جولہ ڪه وه و
 به شه ریعتهی جولہ ڪه ڪار ناکات و ره چاوی داب و
 نه ریته ڪان ناکات، له گهل ٿه وه شدا ڪه سیکی له پیشه لای
 باوه ریٽڪراوان له جولہ ڪه ته قلیدیه ڪان، ٿه وانهی ڪه ٿه و
 داده نین به یه کی له گه وره جولہ ڪه ڪانی ٿه م سه رده مه،
 هه روه ها زوڙ بهی سه رکرده جولہ ڪه ڪان پروایان وایه ڪه
 خوای گه وره وه کیلی عه قاراته و زهوی به خشویه به وان و
 تایبه تمه ندی کردوه به وان و ڪه سی تر ٿه و مافدی نیه.

هه موو ٿه و ناته وایانه وای ٿه و ڪچه کرد ڪه به خیرایی
 ده رک به ناراستیه ڪانی جولہ ڪه بکات، وه هه روه ها ره قی
 زانا جولہ ڪه ڪانی ٻو ده رکوت به رامبه ر به موسلمانہ ڪان
 و به رامبه ر به پیغه مبه ر ﷺ.. له به ر ٿه وه به تیپه رپوونی
 کات زیاتر دوورده ڪه و ته وه و رقی زیاتر ده بوو هه ر کاتیک
 روڇوایه و قول بووایه ته وه له بیرچوونیان.

مه ریهم دهستی کرد به خویندنه وهی ته فسیری قورئانی
 پیروز به زمانی ٿینگلیزی له دانسانی ماموستا (محمد

بیکتول) بویه له دلیدا چه سپا که نه مه کتیبیکي
ئاسمانیه و له لایه دن زاتیکي زانا و داناوویه له هیچ
شتیکدا زیاده پویی نه کردوه و روژانه سهردانی کتیبخانهی
گشتی نیویورکی ده کرد.. زانستی وهرده گرت له چوار
به رگی وهرگپر دراوی (مشکاه المصایح) که تیتیدا وه لامي
تهواو و باوه پیکراوی هموو کاروباره گرنگه کانی ژيانی
تیتدا ده سته که وت.. بویه زیاتر ههستی به لاوازی بیری
زۆرینهی کو مه لگاکه ی ده کرد که ژيانی روژی دوايي و
لیپرسینه وه و پاداشت و سزایان داده نا به میراتیکی بی
سود.. وه پروای زیادی کرد له مه ترسی ته سلیم بوون به
شه هوه ته کانی دهروون و روچوون له ناو تهو له زهت و
خوشیا نه دا که ته نه ا مرؤډ به رهو بی نه وایی و عاقیبهت
شه ری ده بات.

الله اکبر.. مه ریه م له دایک بوو:

له روژیک له روژه کانی سالی ۱۹۶۱ ز (مارگریت)
برپاری خویدا.. رويکرده بنکه ی ئیسلامی له (برزکلین)
له نیویورک و ئیسلامه یه تی خو ی راگه یاند له سهر دهستی

بانگخواز (داود فهیصل) وه ناوی خوی گوری بۆ (مهريه م)
جميله) وه بۆ سالی ناینده رۆشت بۆ پاکستان که له لایه ن
(شیخ نه بو نه علای مه و دودی) بانگهیشت کرابوو، پاشان
شویکرد به بانگخوازیکی ئیسلامی (محمد یوسف خان) وه
چوار مندالی لئی بوو.

مهريه م دواي نه وهی دهروونی نارام و سه قامگیر بوو به
ناوی سازگار ووتی: "هه چه نده پاکستان وهك هه ر
وه لاتییکی ئیسلامی تر به خیرایی و بهرده وامي پيس ده بیټ
به پیسایه کانی نه وروپا، به لام مروژ ده توانیټ ژيانیکی
ریک به ریټه سه ر که بگوخیټ له گه ل ته عالیمی
ئیسلامدا، من دان به وه دا ده نیټ که من هه ندی جار
شکست دینم له وه دا که ژيانی رۆژانه م وا لیټکه م به
ته وای له گه ل ته عالیمی ئیسلامیدا بگوخیټ، به لام دان
به وه له یه دا ده نیټ و ته نها به هو ی نه نجامدانیه وه و
هه ولده ده م به پیټی توانا راستی بکه مه وه"

جه میله له گه ل روودا وه کانی جیهانی ئیسلامی و ره وته
فیکریه کانداناوټه بوو بوو، له نامه یه کدا که ناراسته ی

زۆربهی موسلمانانی کرد وتی "دوای رینمایی قورئان و سوننهت بکهون، نهك ته نها وه کو کۆمه لێ دروشم به لکو وه کو سه ره رشتیاریکی کرده یی بۆ ره فتاره کانی ژییانی تایبه تی و گشتی رۆژانه مان، و نا کۆیه کانیش وه لانین.. کاتی به هاداری خۆتان مه فه وتینن به شته بی ئه رزشه کانه وه و پشت به خوای گه وه، خوای گه وه و به ده سه لات سه رکه وتوتان ده کات له ژییانی دونیادا و ژییانی رۆژی دوا یشتان ده به نه وه).

مه ریه م نیشتمانی نه صلی خۆی له یاد نه کرد و به لکو نامه یه کی نوی بۆ دایک و باوکی له مارس ۱۹۸۳ز وتیایدا وتی "پێویسته ئه وه بزانی که ئه و کۆمه لگایه ی ئیمه تیایدا ژیاوین و گه وه بووین تووشی پیسبوونیکی خیرابووه، ئیستا له که ناری تیاچووندا یه، ئیستا ئه مه ریکا دوباره بوونه وه ی رۆمانی کۆنه له قۆناغه کانی کۆتای هه ره سه هیناندا یه، وه هه روه ها ئه ورپاش و هه ر شوینیکی دیکه ش که رۆشنیری رۆژناوا زال بوویت به سه ریدا شکستیان هیناوه و به راستی عه لمانیه ت و مادیه ت شکستیان هیناوه و نه یان توانیوه ببنه بنه ما بۆ سیسته میکی کۆمه لایه تی سه رکه وتوو."

کوټایي غه ش (قوټیه)

ته مه به سهرهاتی قوتاییه کی کچه که له
تاقیکردنه وده دا غه شی کردبوو بڼه پند وهرگرتن، باسی
ده کات و ده لیت: "له زانکودا ده خویند و ته مه نم نوزده
سال بو، ناشنابووم به کچیکي هاوریم که له روی
مادیه وه گوزهرانی باش بو، وه نه و که سدی که من شوم
پیکردبوو، نه ویش خوینکاری زانکو بڼو، هیچ
سهرچاویه کی داهاتمان نه بوو ته نها نه و بڼه پاره یه نه بیت
که مانگانه ده یاندا پیمان.. منیش سهرسام بووم به ناستی
کوومه لایه تی هاوریکم که ده یان هزار ریال کوده کاته و
له کوټایي هه فته دا گه شت ده کات بڼه یه کی له ولاته
عده بیه دراوسیه کان یان ولایتی کی نه وروپی تا پشوویه ک
بدات، له بهر نه و کاتی ته وای نیه بڼه سه عیکردن،
سهرسام بوو به پوښاکي و هه رگیز روژیک بیرم له ره وشت و
ثایینه که ی نه کرده و، روشتینه هوئی تاقیکردنه وای یه کی
له وانه زانسته کان، تکای لیکردم که یارمه تی بدهم له
تاقیکردنه وده دا، وه وای نی شاندام که غه شکردن

یارمه تیدانه و له ته عالیمی ئاینی ئیسلامه، منیش به
هۆی نه زانینمه وه (چونکه دهیوت غه شکردن له
تاقیکردنه وه دا حه رام نیه به لکو شتیکی باشه چونکه
یارمه یدانه) وه ههروه ها منیش له سهر تهو کاره م پادا هشت
ده دریمه وه له لایه ن خوای گه و ره وه، بۆیه منیش هه ر شتیکم
بنوسیایه به ویشم ده ووت.. هه رچه نده من له مانگی
کوژتایی سکه که مدابووم، ته ویش ده ینوسییه وه له لاپه ره ی
تاقیکردنه وه که دا، چونکه من له نه زانینمه وه وام ده کرد،
خوای گه و ره ویستی وابوو که وانه یه ک فیّربیم که
منداله کانی خو می پیّ فیّربکه م و ئاگاداریان بکه مه وه
لیی له وه ی که تییکه وتم... بۆ روژی دوایی ده ستمان کرد
به تاقیکردنه وه ی ماده ی دووهم... پرسیاریکیان وه لامه که یم
نووسی بوو به لام ده مویست دئنیام که راسته یان نا، بۆیه
پرسیارم له وکه سه کرد که له و بر وایه دا بووم هاوړپی
دئسوژمه، له ریگای ئاماژه وه ئایا وه لامه که راسته یان نا؟
که چی تهو وه ک ره شه بایه کی سه خت وه لامی دامه وه: برۆ و

خوت د لّنيا بکه له ريڼگه ي ماموستاوه يان دواي تهوه ي که
ده چيته دهره وه خوت د لّنيا بکه .

منيش بهو هويه وه زور بيتاقت بووم، به دهنگيکي برز
گريام، تا نهو راده يه ي چاوديره که مان وا گوماني دهرد که
به هوي نازاري سکه که موه ده گريم، نهو يش زور ترسا و
پرسياي ليکرم که ژماره ي موبايلى ميړده که مى بده مى
تا بانگي بکات و بمبات بو نه خوشخانه، منيش وتم پيى:
نه خير ته مه نازاري مندا لّ بوون نيه به لکو هه ست کردن
به بيتاقتيه!! ليى پرسيم: بوچى بيتاقتي؟ منيش وه لامم
نه دايه وه.. چونکه شهرمم ده کرد که تاوانه که م تاشکرا
بکه م که کرد و موه.. دواي نهو تاقیکردنه وه و نه زمونه
توبه م کرد که نيتر غهش نه که م و هارکاري که س نه که م
وهک غه شکردن.. وه له هه موو تاقیکردنه وه کانداه که
منداله کانم نه نجاميان ددها ته م به سه رهاته ي خومم بو
ده گيرانه وه.

نه زموږم له گهڼ کچه که مډا

تووشی هه لویستیکی قورس بووم و سوپاس بو خوا به
هوی بیرکړدنه وهی هوشیارانه وه به ئاسانی تهو هه لویستم
تیپه پاند، کچه کهم له قوناغی سهره تاییدا بو، له پزلی
چواره مډا له روژانی تاقیکړدنه وه دا تووشی نه نفلونزا
بووبوو، وه تووشی تا و خیزهی سینگ بوو بوو،
دهرمانه کانیش یارمه تی دده که بخه ویټ و تهرکیزی کهم
ده کړده وه.. له روژه کانی تاقیکړدنه وه دا زور تووره بوو..
چونکه بهرده وام بی هیژ بوو، وه له سهر جیگا کهوتبوو،
کاتی سوعیم پی ده کرد زور ناگای له خوی نه بوو، من له
خوا ده پارامه وه که کومه کیم بکات تا سوعی پی بکه م و
بهرده وام بم به بی نارېه حتی و ماندوو بوون.. نهوی تریش
به ده ست خوی گه وره یه.

پیش ته و او بوونی تاقیکړدنه وه کان به سی روژ که سیکی
نزیکم له قوتاخانه پیی وتم که کچه کهم له وانه کانی

پیشوودا که وتوو و پیی وتم که مامۆستاکانی ئەو
هه‌واله‌یان پێداوه.

هه‌ستم کرد به هۆی سه‌ختی هه‌واله‌که‌وه ناتوانم قاچم
له جیی خۆم بجوینم، ئەو هه‌لسوکه‌وته‌ی دوا‌ی ئەو
گرتمه‌به‌ر سوپاس بۆ خوا یارمه‌تی زۆری دام که هه‌ست و
بۆچوونم بگۆرم و له ئازار و خه‌فه‌ته‌وه بۆ سووریون و
حه‌ماسه‌ت.. چونکه به خۆمم وت: بۆچی من نه‌وه‌نده و تا
ئه‌و راده‌یه بپتاقه‌تم، ئایا دوعا ئاراسته‌ی کاره‌کان ناگۆریت
و ئازاری سه‌رشانم که‌م ناکاته‌وه.

بۆچی سوپاسی په‌روه‌ردگارم نه‌که‌م، که من گویم له
هه‌والی مردنی نه‌بوو یان گوییستی شتی‌ک که
خوانه‌خواسته که‌م نه‌ندامیه‌کی هه‌میشه‌یی... بۆیه
سوپاس بۆ خوا سالتیکی فه‌وتاوه نه‌ک هه‌موو ساله‌کانی،
به هه‌ر حال شه‌وانه هه‌لده‌ستام و دوعام ده‌کرد و له خوای
به‌توانا ده‌پارامه‌وه که گۆران به‌سه‌ر واقیعه‌که‌دا بپنیت
به‌وه‌ی که باشه و چاکه، سوپاسی خوام ده‌کرد که به‌توانایه

به سدر هموو شتيکدا، وه ئه مه هيوتره له مينه تي
گه وره.

موفاجه ثات دواي ته واو بووني تاقیکردنه وه کان رویدا..
وه من له وپه پري حماسه تدا بووم، سووړيووم له سدر ئه وه ي
خواي گه وره بارود څخه کان ده گوړيت، سدر سام بووم به
قسه ي هاوړي که م که کچه که م نه که وتووه تهنانه ت له
وانه يه کيشدا، وه ئه ویش سدر سام بوو به و ئاسته ي که
کچه که م به ده ستي هينابوو، وه خواي گه وره ده که م به
شايد تي نه و تانه م.

میږدی تووره

له یلا به هوځی توورپی (عادل) میږدیه وه هه راسان
بووبوو، ئیتر نه ییده توانی ئارام بگریټ له بهردهم
توورپییه که یدا، چونکه نه گهر هه له یه کی بگردایه تووره
دهبوو به سهریدا، با هه له کesh به بی مه به ست بووایه،
تووره دهبوو هه لده شاخا پیایدا.

نه گهر دوا بکه وتایه بۆ ساتیکیش له ناماده کردنی
داواکاریه کانیدا وه نه گهر ژنه که ی بیویستایه ته مییه کی
له مندا له کانی بکات ده یقرا ند به سهریدا.

به هوځی نه و بارود و خه ی له یلاوه چاری نه بوو نه وه نه بیټ
که برواته وه بۆ مائی باوکی تا زۆر بیټیت بۆ میږده که ی تا
په یمانی بداتی که ئیتر تووره نابیت لیټی... عادل سهردانی
مائی خه زووره ی کرد و خیزانی بینی و داوای په شیمانی و
داوای لیټوردنی کرد که به هوځی توورپییه وه چ رهفتاریکی
نواندوه.. ژنه که شی وتی: من لیټور دنه که ت قبول ده کم
به لام ناگه پیتته وه بۆ ماله وه تا په یمانم نه ده یتي که ئیتر

تووره نابیت... نه ویش وتی: منیش په یمان دده مې..
ژنه که ی وتی: نه ی نه گهر تووره بویت؟
وتی: په یمان بیت نه گهر هه رجاریک تووره بووم
(۱۰۰) دینارت دده مې،
وتی: باشه رازیم،

له یلا گه راپه وه بو مالتی میړده که ی و دلخوش بو
به وه ی که سهر که وتنی به ده ست هیناوه، چونکه له هه موو
روویه که وه براو هیه، نه گهر عادل تووره بیت پاره ی دده داتی و
نه گهر تووره ش نه بیت دلنارام ده بیت و به خوشی ده ژی.
روژگار تیپه ری و هیمن و نارامی بالی کیشا به سهر
ژیانیاندا.. عادل تووره نه ده بوو نیت به بی هو نه یده قیراند
به سهر ژنه که یدا.. کاتیکیش شتیک تووره ی بکر دایه و رازی
نه بوایه پتی په یمانه که ی بیر میړده که ی ده خسته وه و
نه ویش ۱۰۰ دیناری دده دایه و دانی به خویدا ده گرت.

میړده که شی هه له کانی خو ی راست ده کرده وه و
ناموژگاری ژن و مندا له که ی ده کرد و ناراسته ی ده کردن بو

ئه نجامدانی فهرزه کان و ئهرکه ئایینه کان و هه موو
ئه مانه ی ئه نجام ددها به هیمنی و به بیدهنگی.

جاریکیان میرده که ی تووړه ده بیست و ژنه که شی به
خوشیه وه پیشوازی له تووړه بوونه کتوپره که ی ده کات که
له سه ره تادا میرده که ی سه رسام ده بیست، پاشان دهرک به وه
ده کات که تووړه بوونه که ی ناچاری ده کات که ۱۰۰ دینار
بدات به ژنه که ی.

له یلا به پیکه نینه وه ده ست دریژ ده کات بۆ میرده که ی
و ده ئی: ده ی ده ست بکه به گیرفانتدا و ۱۰۰ دینارم به ری،
(عادل) یش خه نده ده یگری و جیزدانه که ی دهر دینی و
پاره که ده دات به ژنه که ی و ده ئیت: بگره ئه وه سه د دینار
هه قی خۆته.

له یلاش به پیکه نینه وه ده ست ده کات به ژماردنی
پاره که و ده ئیت له زووه وه چاوه پروانی ئه و تووړه بوونه م...
عادل یش ووتی: بیگومان تۆ دلخۆش بوویت به تووړه
بووم، چونکه پاره ت ده ست کهوت، بروام پی بکه تۆ
زیاترت ده ست ده کهوت به ئارمگرتنت له سه ر

تووپه بوونه کانه پېش نه وهی په یمانت پېبدهم که پارهت به می.

عادل به رده وام بوو له سهر قسه کانی و ووتی: تو بهر نارامگرتنه ژنیکی چاک بوویت بو میرده کت و چاکیی تو بو من یه کسانه به هه موو نه و شتانه ی پیار دهستی ده که وی له پاداشت.. وهک پیغه مېهر عليه السلام مژده به هه موو ژنیکی موسلمان ددهات (حُسْنُ تَبَعْلِكَ لِزَوْجِكَ يَعْدُلُ كُلَّ هَذَا) چاکیه تی تو بو میرده کت یه کسانه به هه موو نه وانه .وه من ریژ له سوز و نارامی تو ده گرم له سه تووپه بوونه کانه و له ناخدا ریژی زوری لیده گرم و زور رازیم له تو، وه پیغه مېهر عليه السلام مژده بهر نافرته تانه ددهات که میرده کانیان لیان رازین و مژده ی به هه شتیان پیده دات و ده فهرمویت [أَيُّهَا امْرَأَةُ مَاثَتْ وَ زَوْجُهَا رَاضٍ عَنْهَا دَخَلَتْ الْجَنَّةَ] واته (هه نافرته ی بریت و میرده که ی لی رازی بیت دهراته به هه شته وه)

مجلة الاسرة ع: ١٠٥ - ذوالحجة ١٤٢٢

مردنی خاوه ن عه باکه

یه کئی له خوشکه نزیکه کانم بؤی گپرامه وه که له
دۆستیکیه وه بیستبووی ئه وانهی که هه لدهستن به شۆردنی
مردوه کان به خۆبه خشی، ئهم به سه رهاته خه مناکه ی بؤ
گپرامه وه: وتی جارێکیان ئافره تیکی مردوویان هینا،
کاتیك ویستمان بیشۆین، بینیمان که مه چه کی دهستی
چه پی لکاوه به شانی چه پیه وه ئیمه شه ویستمان
دوو ریخه ی نه وه له شانی، تاوه کو بتوانین بیشۆین، به لام
نه مانتوانی.. جارێکی تر هه ولماندا، به لام هه ر نه ماتوانی،
دوای چه ند جارێک توانیمان دهستی داگرین.. به لام (سبحان
الله) دوای ئه وه ی له شۆردنی بوینه وه دهستی رۆشته وه بؤ
شوینی پيشووی سه رشانی، ئیمه شه سه رسام بووین و
ترساین و تۆقین به هو ی ئه و دیمه نه وه، به په له هه ستاین
به ته واو کردنی رپوره سمی شۆردنه که ی و کفن کردنی،
پاشان دوای ئه وه کاتی ئه وه هات که دایه ی ئیلینه ناو
گۆره که وه، که سوکاره که ی ته ماشاین کرد که شیوه ی
مه یته که سه یر و نامۆیه بۆیه پرسیاریان له ئیمه کرد،

ئیمەشە رووداوە کە مان بو گێرانهوه، بۆیه ناچاربوون
گۆرە کە فراوان بکەن، تاووە کو جیگای مردووە کە بیتهوه،
دوای دفن کردنی پرسبیاری هۆکاری ئەوێمان لێ کەس
وکاری کرد؟ پێیان ووتین: هیچ شتی کمان لێ نەبینیووه
خراپ بیت، تەنها ئەو نەبیته عەبای داوێ بە شانییدا، بەلێ
عەبای داوێ بەسەر شانییدا.

المساحة العربية

ئەمىنە

بە خىرايى ھەنگاۋى دەنا بەلگۈ خەرىك بوو بازىدەدا،
وہ سەردانى ھەموو بەشە كانى کرد، ھەموو بەرھەمە كانى
بەسەر کردەوہ، تېبىنيہ وردە كانى سەبارەت بە بەشە كان
نووسى كە بىنيبوۋى، دلئارام نەبوو ھەتا لە ورد ودرشتى
كارە كانى كۆلئەوہ، پاشان خاتو ئەمىنە رۆشت بۆ ژوورى
ئىدارە، كاغەز و قەلەمىكى ھەلگرت و دەستىکرد بە
نووسىنى تېبىنيہ كان بۆ ھەلئاسىن بە شىۋازىكى گەورە و
روون لە سە كاغەزى جوان جوان.

نوسىنە كان جوان بوون، فائىلە كان ورد و رىك بوون،
بەلام شىرتە بىستراوہ كە شىرتىكى ھونەرى دروست بوو، لە
كاتى ئامادە كردندا تەنھا شىتەك مائەوہ كە بەو پەرى
ئارامىيەوہ چاۋەرۋانى بوو.. ئەوئش كاسىتى ئىدىيۋى بوو،
كە لە كاتى ئاھەنگى ئامادە كراۋى ئەمەردا نمايش
بكرىت.. لەسەر كورسىيە كەى ھەستايەوہ و خەندەيە كى
درىژى خستە سەر لىۋانى.. لە ژوورە كەى چوۋە دەرەوہ و بەو
پەرى فەخر و شانازىيەوہ راما لە تابلۆكان و لە ناخىدا
ھەندى جار يادگارى كۆن دەرھاتەوہ يادى كە ھىرشى بۆ
دەھىنا.

نهم ئیستا چهند سهرکه وتنی به ده ست هیڼاییت له وده دا
سهرکه وتوو نه بوو که راده کات له رابردوی نازاروی،
(سامی) نهو برینه ساریژنه بووه که به دریژایی ژیانی
نازاریکی ناخوش بوو، که میړده که ی ده یویست بو خوی
بیټ به تهنه، نه یده هیشت له مال بچیتته دهره و تا باوهش
به سهرکه وتنه کانی ژیاندا بکات و په یامیک پیشکesh به
نه ته وه که ی و کومه لگا بکات..

گوټکانی کهر بسون له ناست ناموژگاریه کانی
میړده که ی سه بارت به رولی دایک له په روره درده کردنی
منداله کانیدا، هه میشه رولی نافرته ی کاریگه ری دروستی
ناوکومه لگای دده به گویدا.. نهو نه یده توانی دوا هه مین
وتوو ټزه کانی نیوان خوی و میړده که ی له یاد بکات!!

حه ز نه کم به باشی له من بگه یت من دژی کار کردنی
نافرته نیم مه گهر پیچه وانه بیټ له گهل بهر پرسیاریه تی
یه که میدا، بهر پرسیاریه تی گسک دان و مه تبه خ و جل شتن
و وتوو کردن... هتد

نه خیر رولی نهو پیوژه هه رچه نده نهم کارانه به شیکن
له بهر پرسیاریه تیه که ی، ژنه کesh به گالتسه و تی:
ده ستانکرد به فله سه فله لیدان، فهرموو نازیزم فیرم بکه

بزائم رۆڵی من چیه... ئەویش زۆر بە لیپروانه وه لآمی
دایه وه:

- من ده پرسم چۆن مرقۆیک ده توانریت پهروه ده بکریت
که که سایه تیه کی به هیزی هه بیته و بیروباوه پرکی
چه سپاری هه بیته له کاتی که کدا که یه ک دایک نانه سیته
به لکو کۆمه لێ دایک ده نانه سیته؟

ئەویش به هه لچونه وه وه لآمی دایه وه:

+ مه به ستته چیه؟

- بۆ نمونه ته ماشای (سامر)ی کورمان بکه... دوینی
بانگی دایکی ده کرد به (زیزی) و پیشتر فری ده درایه
دامینی دایکه (ئیوه) و ته مرقۆش له پال دایکه (نان) دا
ده خه ویت، سبه یینیش نازانم!! ئەهی دایکه (ئه مینه) له
کوینه!!

ئەویش به ساردیه ک و سه سه ختیه که وه ده یوت: تو
باش ده زانیت که دایکه (ئه مینه) سه رۆکی کۆمه لیه کی
خیرخوازی ئافره تانه، ته وهش پیوستی به کاتی زۆر هه یه،
ئه میش له وه لآمدا ده یوت: ئەهی چی به ده ست دینیت و
مرقۆایه تی چی به ده ست دینیت ته گهر هه موو مندا لانی
ئه و کۆمه لانه وه ک (سامر) ده رچیت؟

تهویش پی پچری: سامر.. مندالیکي وریا و به توانایه و به هیزه، ماشه لالا له هیچی که م نیه.

میږده که ی بروکاني به رز کرده و به بیتا قه تیه و تهی:
- ته مه راسته قینه ی مهینه تیه که یه، که چاوی خو تهی
لیده نو قینیت، تهویش به هه لچوونه و تهی:
+ سه باره ت به چ مهینه تیه که قسه ده کهیت، بیگومان تو زور نه ندیشه داریت.

- تایا هه ست به وشه کانی سامر نه کرده و ناتوانی
گوزارشت له شته کان بکات، زمانی خو ی نازانیت،
ژنه که شی به گالته پی کرده و پی پچری:
- من نامه ویت بیته (سیبه ویه) ی سهرده می خو ی،
تهویش به گالته نامیزیکی ناشکرا و غه میکی شاراوه و
وه لایمی دایه و:

- ته گهر (سیبه ویه) یش دهر نه چیت با (جاهیلی) بیت، ته و
زمانه که ی خو ی نازانیت، زمانی قورئان!! نیت چو ن فیری
زانست ده بیت ته ی رو شنیر؟ ژنه که ش به ساردیه که و
وه لایمی دایه و:

+ گو ی مه دهر ی کاتی گه و ره ده بیت تیده کات.

میږده که شی بو ی ته و او کرد:

- وه ههروه ها راپابوونی له بریار داند و تهو که سایه تیه
لهرزۆک و ناجیگیره که شی باش ده بیټ.

ژنه که پی بری: ئایا حوکی کۆتاییت ده رکرد بۆ مندالیک
که تازه پی ناو ته پینج سالییه وه، کوا لۆجیکه
زانستیه که ت (سامی)؟

- به لکو تهو کرۆکی لۆجیکه، پهروه رشیاران هه موویان
کۆکن له سهر تهوه ی که پینج سالی یه که م مه تر سیدارترین
قوناغی پهروه رده یه و لهو ماوه یه دا بنه ماکانی که سایه تی
سه ربه خو دروست ده بیټ.

تهوانه قسه ی بی بنه مان، تهوه ترۆپکی فه لسه فه یه،
پی ده چیت هیشتا بۆچونه کانمان نه گه شتن به یه ک.
سامیش وتی: منیش ده خوازم که هه رگیز به یه ک
نه گهن.

سامی به دلشکاوی و غه مباریه وه له ژووره که ی هاته
دهروه، به لکو خویدا به سهر قه نه فه که دا و یاری به تاله
قژهکانی سامر ده کرد، هه زیه که یان که وتنه گه شتی خه ونه
تایبه تیهکانی خویانه وه، بۆشایی نیوانیان رۆژ به رۆژ
فراوانتر ده بوو، بۆشاییه کان ده بوونه تاریکستان.. هه ریه که
به شیوه یه کی جیاواز ده یانروانیه ژیان، با پیچه وانه ی
یه کتریش بووایه.

ژنه که نهو شهوهی به بیتاقه تی به سهر برد ، ههستی کرد
که ناتوانی موتا به عه ی قسه کانی سامر بکات، بویه داوای
کرد له خزمه تکاره که که مندا له که به ریت بؤ لای خو ی.
قه ده ر له چاوه پروانی سامردا بوو چایه گهرمه که رژا به
رووخساریدا، وه شوینه واریکی جیهیشت که سالانیش
نهیده سربیه وه.

سامی زؤر تووره بوو.. نهو فرسه ته ی قوسته وه تاوه کو
برپاری جیابونه وه بدات.. دوا ی نهوه ی له سهردانی پزیشک
هاته وه، به تووره بیه وه وتی: نیمه رازی بووین به شیواویه
په روه رده بیه کان!! نایا رازیش بسین به شیواویه
جهسته بیه کان؟

نه میش به هیمنیه کی ده سترده وه وتی: نهوه قه ده ری
خوایه .. نهویش به تووره بیه وه وتی: نایا هه موو
که مته رخه میه کان که له تووه دهرده چن دهیده یته پال
قه ده ر.. نه مهش بی عه قلی و خله فانیکی تره .. نهویش
وتی: نه خیر تو سنووری خو ت به زاند، من به مه رازی نا بم.
- وه منیش نایه لم ژیانم به م شیوه خراپه به رده وام بیت
+ که واته با... قسه که ی ته و او نه کرد... میرده که ی دوا ی
نهوه ی هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا وتی:
- به لئی با جیابینه وه!!!

کاتی گۆیی ئەو ووشە یەو بوو وای زانی که زللە یە کی گەورە دەردریت لە سەر دلی. هەستی بە مەلانییە کی سەخت کرد.

ئەو سالانی که بە دواي ئازادی خۆیدا دە گەپریت، لەو ساتە دا که دەستی کەوت وای هەست کرد بە ناو ئاسمانیکی فراواندا سەر گەردان بوو.. هەنگاوە کانی تەتە لەیان دە کرد و فرمی سکه کانی وشک بوو. وە .. ووشە کانی سەرزاری مردن .. بە لکو هەموو شتە کانی دەور بەری مردن و دەیی نیی بیگیان بوون.. خۆزگە ی دەخواست که سامی پاشگەز بێتەو.. هات بە خە یالیدا که دەستە کانی ماچ بکات، بە لām تیا دەبی فەرشی زەلیلی خۆی راجات؟ خۆ بە زلزانیه که ی ریگای ئەو ی پینە دا.. لە ژوورە که ی سامی چوو دەروە تا شتە کانی کۆ بکاتەو و دەست بکات بە ژیا نی داها تووی.

ئەو تا ئیستا بە ختیارە بە ژیا نی خۆی و سەر که و تنە کانی و بە شدار ی کردنە کۆمە لایە تیە کاری گەرە که ی، سامی دە یە ویست لە بیر بکریت، که چی ئیستا بە پەنجە ئامارهی بۆ دە کریت، بە لām ئەو شتە ی که بێتاقە تی دە کات سۆز و خوشە ویستیە تی بۆ (سامر) کورە خوشە ویستە که ی.

کۆنترۆلی ههست و سۆزی خۆیی کرد و چوو دهروه تا
ئهو کاسیته قیدیویی بپینیت که تایهته به موعتاد
بووانی ماده هۆشبه ره کانه وه.. سه ره تا کاسیته که باسی
گرنگترینی کیشه کۆمه لایه تیه کانی ده کرد که ده بیته هۆی
تیکیچوونی لاوانی کوپ و کچ.. له توژیینه وه که دا روون
بوویه وه که سه رگه ردانی مندا لآن به هۆی یه کالابوونه وهی
خیزانیه وه له گرنگترینی هۆکاره کانه.

وته بیژه که وتی: ئه وهی جیی داخه ئه وه یه که ماده
هۆشبه ره کان خه ریکه له ناو میرد مندا لآندا بلاوده بیته وه
له پپ وینه یه که له قوریانیه کان ده رکه وت رووخساری
(ئه مینه) گرژ بوو، دنیا له بهر چاری ده سوپایه وه وای
ههست کرد که پۆشاک زه لیلی و سوکایه تی له بهر کرد وه...
ئهو به په نجه ئاماژه ی بۆ ده کریت نه که ته نها ئه مرۆ به لکو
به درێژایی ژیا نی، نه یه توانی ته ماشای رووخساری
ئاماده بووان بکات، چونکه وا ههستی ده کرد که هه
چاوێک مندا له موعتاده که ی ده بیینیت ده یناسیته وه... وه که
چۆن خۆی ناسیه وه، به له رزه وه هه ستایه وه.. هه ستی کرد که
سه ری به رزی زۆر به رز نابیته وه له زهوی، که خه ریکه
سه ری ده نووسیته به زهویه وه... ئه م هه موو شتیکی له
فیکر و هه ول و عه قلی پێشکەش به نیشتمان ه که ی و

مرؤقايه تی کردووه، به لکو گرنګتريشی له وه پيشکesh
کردووه، له هه مو مه داليایه کی شهره ف له بونه کانه
به دهستی هیناوه دنیا له بهر چاوی ده سورايه وه.. وه سرنجی
له مه داليای شهره فی کوتایی نه یا که له لایه ن
به په رسانه وه به دهستی هیناوو.. یه کی له نافرته کانه که
نزيك بو لییه وه تا مه دالياکه ی پيشکesh بکات و به
نیمچه سه سامیه وه ووتی:

- من شایسته ی نه وه نیم.. سه په رشتیاره کی پی بړی و
ووتی:

+ نه مه خاکی بوونه له تووه به لام تو سه رکه ووتنی
سه رسورهینه رت به دهست هینا نه ی (نه مینه خاتون).
نه ویش به دهنگیکی زه لیل و هیواشه وه وتی: به لی... تازیم
..له راستیدا من دایکی (سامر)م نه و موعتاد بووه
بچوکه.. که نمایش ده کریت!!

أم إحسان حلو / موقع الاسلام اليوم

پۆزشم بۆ هێنايهوه

ئای چهنده له خۆبایی بوو، ئەوه بۆچوونی من بوو
بهرامبەر به ئافرهتییکی دراوسێمان له خانووه نوێکه ماندا،
له گهره که راقیه کهدا، من پێشبینیم ده کرد که ههولێ
یه کتر ناسین بدات له گهڵمدا و پێشهوازیکردم وهك
دراوسیییه کی نوێ، بهلام وای نه کرد، کاتێ له
بهرزکه رهوه (مصدق) کهدا یان له بهردهم ده رگای ماله وهدا
بیبینیمایه خهندهیه کی دهستکردی ئاراسته ده کردم، پاشان
به خیرایی ده رۆشت به لکو هه ندی جار پشگوویی ده خستم،
وهك ئەوهی هه رگیز نه یبینیم، قهیناکا خۆی به چی
ده زانی، منیش به هه مان شیوه مامه لهی له گه لدا
ده کهم و خراپتریش.

له پر بینیم له ده رگای مالمانی دا و به چاوی پر له
فرمیسکه وه داوای لێ کردم که موبایله کهم به کار بهیئت
بۆ په یوه ندی کردنیکی زۆر گه رنگ، له قسه کردنه که وه و
ئه وهی که بۆی باس کردم هه موو شتی تیگه یستم.

هه‌والی پێدام که می‌رده‌که‌ی نه‌خۆشه.. وه‌ تووش بوونی
به‌ نه‌خۆشیه‌که‌ کتوپرپوو بوو ئهم، وه‌ ئهم به‌ ته‌نها
به‌رپرسیاریه‌تی ماڵ و منداڵه‌کان و چاودیری می‌رده‌که‌ی و
حاله‌ته‌ ناره‌حه‌ته‌که‌ی هه‌لگرتوو، وه‌ ئهم رووداو
کو‌ده‌تایه‌کی سه‌ختی له‌ ژيانیدا دروست کردوو.

هه‌ستم به‌ شهرم کرد کاتی به‌ ناسکی و شکانه‌وه‌وه‌
دا‌ای لی‌بورده‌ی لی‌کردم که ناتوانی سه‌ردانم بکات، و
به‌خیرها‌تم بکات، منیش پیم ووت: به‌لکو من دانی به‌
خوشکیکی خۆت و هیچ جیاوازیه‌ کمان نیه...ئه‌گه‌ر نه‌و
هه‌لو‌سته‌ رووی نه‌دایه‌ و باسی بارودۆخی وردی خۆیی
نه‌کردایه‌ هه‌ر له‌سه‌ر گومانه‌ هه‌له‌که‌ی خۆم ده‌مامه‌وه‌...
بۆیه‌ ده‌ستم کر به‌ لۆمه‌کردنی خۆم، بۆچی من سه‌ره‌تا خۆم
نه‌ناساند پیتی؟ ئه‌ی بۆچی پۆزشم بو‌نه‌هینایه‌وه‌؟ بۆچی
گومانی خراپم پیش هه‌موو شتێک که‌وت؟ له‌ گه‌ل
هه‌موو ئه‌وانه‌دا له‌ نابه‌جییکردن به‌رامبه‌ر به‌
فه‌رمانه‌کانی ئیسلام و فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کوا
وه‌سیه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر به‌رامبه‌ر به‌ دراوسی له‌ چه‌ندین

فەرمووده؟ ﴿ما زال جبریل یوصینی بالجار حتی ظننت أنه یورثه﴾ واتە: (جوبەرئیل ئەوەندە وەسیەتی بۆکردووم بەرامبەر دراوسێ که چاک یم تا ئەو رادەیەکی که را گومانم دەبرد که میراتی یە کتری دەبن) وە دەفەرمووێت ﴿من کان یؤمن باللّٰه و الیوم الآخر فلیکرم ضیفه﴾ واتە: (ئەوێ که باوەری بە خوا و روژی دواي هەیە با ریزی میوانە کە ی بگریت).

بەرستی ژبانی مەدەنیەت و ژبانی نوی نیوانمانی دوور خستووێتەو و وای لە هەریە کەمان کردووێ که دەلێنی لە دوورگە یەکی دابراودا دەژین و لە ناوەراستی ژبانیکی جەنجاڵدا، هەریە کەمان سەرقالی خۆیەتی، گرنگی پێدانی بەرامبەر بە دەووروبەری لە سنووریکی زۆر تەسکدا یە، وە بە تەماشاکردنیکی بە پەلە و سارد و ناتەواو روانینە کەسانی تر، لە کاتی کدا ئەگەر هەر یە کەمان هەولبەدین بۆ پەییوەندی مرۆیی لە گەڵ دەووروبەیدا ئەوێ ژبان جوانتر و خوشتر دەبوو، ئەو کاتەش خۆشیە کانیان دوو بەرامبەر دەبوو، وە کەمتر هەستمان بە ماتەمینی دەکرد، و

ناخوشیه کان هیور ده بوونه وه.. پیغه مبهرد علیه السلام ده فهرمویت
 ﴿مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَ تَرَاحُمِهِمْ وَ تَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ
 الْجَسَدِ الْوَاحِدِ إِذَا اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْحُمَى
 وَ السَّهْرِ﴾ واته: (نمونه ی باوهداران له په یوهندی و رحم و
 سۆزیان بهرامبهرد به یه کتری وهك نمونه ی یهك جهسته وان،
 نه گهر نه ندایکی ئه وه جهسته یه ئازاری هه بیته هه موو
 جهسته تا ده یگریته و شه و غونی بۆ ده کیشن)

وه نه گهر هارکاری یه کتر بین له سهر چاکه و ته قوا و
 ده ست له ناو ده ست بکهین بۆ به رهنگاربوونه وه ی
 نارهحه تیه کان و به شداربووین له خوشیه کاند و
 ناخوشیه کانمان به شکرد ئه وه ژیان خوشتر و جوانتر ده کات و
 ئیمهش وه کو دیواریکی پته و مان لیدیت وهك
 پیغه مبهرد علیه السلام ده فهرمویت: ﴿الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ
 يَشُدُّ بَعْضُهُم بَعْضًا﴾ واته: (ئیماندار بۆ ئیماندار وهك دیوار
 و خانوو وان یه کتری پیکه وه توند و تۆل ده کهن)

ریهام ابراهیم / موقع اسلام الیوم

په یماندا به خۆم

من کچیکی که ندادی بووم، ته مه نم ۲۲ سال بوو
نافره تیکی بیئاگا بووم سه بارهت به کاروباری دنیاش و
جوانکاریه کانئ روچووبووم، گویم نه ده دا به وهی که ده یکه م
و له ته مه نم ته واو بووه که وام ههست ده کرد به خیرایی
تیپه ریووه تا قه ده ری خوا وا بوو که په یامی ریبه ری
رینوما یکاران گه شته پیگه نه له کترۆنیه که م، خواجه گیان
چۆن نه و ئاموژگاریانه ههستی وروژاندم و خبه ری
کردمه وه له بیئاگایی، ته نانهت و یژدانم لۆمه ی ده کردم،
هه رکاتیکی یادی کرده وه کانئ رابردووم ده کرده وه که به
پیچه وانهی ره زامه ندی خواجه.. له خۆم پرسى ئایا نه و
شتانه هیچ به خته وه ریبه کیان بؤ من به دیهینا؟ نه به خوا
له ناو نه و خۆشیه درۆینانه دا هیچ حه وانده یان سوودم له
دنیا نه بیینی.. نه وه روژی دواپی هه ر هیچ، نه گه ر بپرسن
ژیانم پیش نه وه ی خوا ی گه و ره رینوما یم بکات چۆن بوو؟
به دیانیان هه لده ستام و به په له ده چووم بؤ زانکۆ تا وانه کام

له کيس نه چيٽ، تاوه کو هه ميسه له سه رکه وتوان بم، وه هه ندي جاريش نويسي به يانيم ده کرد، به لام زۆريه ي رۆژه کان به داخه وه نويزم نه ده کرد بو ئه وه ي وانه کانم له کيس نه چيٽ... پاشان دواي ئه وه چي؟ به شه که تي ده گه پامه وه بو مائه وه و پاشان ده خه وتم و ده چوومه جيهاني ئينته ريسته وه، کاتي خۆم پي ده فه وتاند له شتاني کدا که خواي گه وه پيي رازي نيه، له قسه کردن له گه ل کوران و کچان سه باره ت به کاروباري دنيا و دواهه مين گوراني و ئه و جوړه شتانه، به وشيوه يه قسه کان دريژه يان ده کيشا تا بانگي عه سر ده درا، منيش بيناگا بووم له زيکري خواو نويز کردن... وه هه ندي جاريش ده چووم بو بازار، ئه وه باسي کات فه وتاندن هه ر مه که... کاتي ده چوومه ده ره وه جاونترين جلم ده پوشي و بۆم له خۆم ده دا و به زيپر خۆم ده رازانده وه، پاشان ده گه پامه وه بو مائه وه و ده خه وتم، به و شيوه يه زۆريه ي نويزه کانم ده فه وتان، خوايه گيان له و که مترخه ميانه ي رابردووم خوش بيت.

ته وه به هوی نیازی خراپه وه نه بووه له لایه ن منه وه،
به لام به هوی بیتاگایی ته و او مده بوو که زوری دی کچان
گرفتاری بوون، هه موو ته وانه به هوی که می
تاموژگاریده بوو، لیږه دا قسه کانم ناراسته ی خوشکه
پابه نده کانه، که کوا روئی خوازاوتان بو رزگارکردنی ته
خوشکانه ی که دهره تیان بو نه په خساوه که که سیڅ
دهستیان بگریټ و به ره و ریځای رینمایي بیانبات..

ته و روژه م له یاده که له ریځای ریبه ری رینماکارانه وه
په یامیځم بو هات به ناوی (له گه ل باوه په که تدا ده دویم) وه
هه روه ها په یامی (نامه یه ک بو گوزه رکه ری) ... که په یامیځ
بوو ناراسته ی نافرته ی موسلمان کرابوو که ئیمان و شهرم
دوو شتی پیکه وه گریډراون، هه روه ها چه ندين رینمایي
به پیڅی تیډابوو سه باره ت به بالا پوڅی و مه رجه کانی و
هو شیداریدا سه باره ت به عه پای جوانکاری که ناگاته پله ی
بالا پوڅی شهرعی که پیو یستی به عه پایه کی تر هه یه تا
دایپوڅی.

به راستی منیش رۆچووم له خویندنه وهیدا، له راستیدا ههستم به تهنگه تاوی دلم کرد، که نه مزانی بۆچی وام لیتهات!! به هه حال بهرده وام بسووم له خویندنه وهی، به خۆمم ووت ئایا ئەم وانانه و ئەم سههرکه وتنانه ی خویندن سوودم پیده گهینن له رۆژی دوایدا؟ چۆن ده بیته واز له نوێژ بهینم تاوه کو موحازه ره کانم له کیس نه چیت، چۆن ده بیته ته مه نم له شتی بی ته رزش و بی سووددا به سههر بهرم چ سوودیک ده کهم؟ ئەی ئاییندهم چۆن ده بیته له دنیا و ناخیه تدا؟؟.. سزا...!! بۆیه له ناخی خۆمدا بریارمدا واز لهو شتانه بینم که له رابردوودا ده مکرد، بۆیه به راستی وازم لهو کارانه هینا و دوورکه وتمه وه لییی.. ورده ورده دهستم کر به پارێزگاری نوێژه کان له کاتی خۆیدا و نه مه دهیشت له هیچ نوێژیک دوا بکهوم، ته نانه ت ته گهر وانه کانیشم له کیس بچوايه، یان هه ر شتی که نوێژم له کیس به ریت.. پاشان به لێنمدا به خۆم که به ریگای راستدا برۆم و واز له خۆشیه کانی دنیا بینم و ناگاداری ته مه نم و نهو سالانه ی بی سوود فه وتاوندومه بېم.

ئىستا سوپاس بۆ خوا هه موو نوێژه کانم ده که م و
بهرده وام قورئانیش ده خوینم و دوورده که ومه وه له هه موو
ئه و شتانه ی زیانم پیده که یین و وازم له گویگرتن له
گۆرانی و رۆشتن بۆ بازار هیناوه و وازم له عه بای
جوانکاری هیناوه و حیجابی پۆشته یم پۆشیوه که چون
خوا ی گه و ره ده یه ویت نه ک چون خاوه ن مۆدیله کان
ده یانه ویت...

• کۆتێبه جابێلر اووه کانی وهر گێڤر:

- ۱- (رۆشنیبری گشتی له (۶۰۰۰) پرسیار و وهلامدا).
- ۲- (لێکدانهوهی خهونه کان).
- ۳- (چۆن کۆبوونهوهی کورت و بهرهمدار دههستیت)
- ۴- (هونهری ههلسوکهوت کردن له گهڵ ههرزه کار)
- ۵- (قوربانیانی شهیتان).
- ۶- (چیرۆکه قورئانییه کان بۆ مندا لان)
- ۷- (خوشکم رنگاکهت ههله کرد)
- ۸- (چۆن سههرکهوتوو دهییت له خوێندندا)
- ۹- (پهرستشه کانی بیرکردنهوه)
- ۱۰- (چهکی کیمیایی)
- ۱۱- (چۆن نهری بهرز به دههست دینیت)
- ۱۲- (پلاندانان)
- ۱۳- (ژبانی پیغه مبهه) رووداوه کان و ژماره کان.
- ۱۴- (چیرۆکه کانی رێنمایی)
- ۱۵- (نموونهی بهرز).
- ۱۶- (قوربانیانی ماده هۆشبهه ره کان)
- ۱۷- (چیرۆکه کاریگهره کان بۆ لاوان)
- ۱۸- (بانکی زانیاری)
- ۱۹- (رهوشتی نیماندار)
- ۲۰- (کاره ساتی ههله بجه و که ناله کانی رۆژنارا)
- ۲۱- (گۆڤانی دهروونه کان)

ناوەرۇك

ژ	سەرە باس	لا
۱	پېشەكى	۴
۲	چى بېچىنىت نەوۋە دەدورىتەوۋە	۷
۳	ئاي كە مائىناۋايىيەكى جوان بوو.	۲۸
۴	ئافرىقىيىكى سانئى خواناس جەزى نە چاكەيە؟	۳۸
۵	بېنابى بۇ كچىك دەگەرېتەوۋە نە پەئاي كەعبەدا	۴۲
۶	ئافرىقىيىكى نە كۇتا ساتەكانى ژيانىدا	۴۴
۷	مەينەتەكانى سارە	۵۱
۸	يەك گورچىلە	۷۸
۹	دەستە پاكەكان	۹۰
۱۰	پىتقان ئاسانە	۹۶
۱۱	ئازانم گونرايەلى كى بىم	۱۰۳
۱۲	چىرۇكىيى خوشەويستى مروۇ دىنىتە گريان	۱۰۷
۱۳	چىرۇكىيە نە خەيالى و نەندىشەشدا نىە	۱۱۴
۱۴	رقم نە دايكەمە	۱۱۹
۱۵	نەزەتلىك كۇتاىيەكە تالە	۱۲۳
۱۶	زەينەب غەزالى نە شە پەوۋە بۇ حىجاب	۱۲۴
۱۷	نوسەيىيەكى كچى كەعب	۱۳۵
۱۸	(مەرىم جەمىلە) نەتەسكايى يەھودىيەوۋە بۇ بەرھىروانى ئىسلام	۱۵۳
۱۹	كۇتاىيى غەش (قۇيە)	۱۶۱
۲۰	نەزەمۇنم نە گەل كچەكەمدا	۱۶۴
۲۱	مىردى تەوۋرە	۱۶۷
۲۲	مردنى خامون غەباكە	۱۷۱
۲۳	نەمىنە	۱۷۳
۲۴	پۇزىشم بۇ ھىنايەوۋە	۱۸۲
۲۵	پەيما نىمدا بە خۇم	۱۸۶
۲۶	كەتتە چا پىكراوۋەكانى وىرگىز:	۱۹۰
۲۷	ناوەرۇك	۲۵

تەبیرنامە

هەمان ئادەری هەوایی

ایسزاین - چاپکردن - بڵاوکردنەدەر

hawlorchapi@gmail.com

066-2648968

066-2648907

عێراق - کوردستان - هەولێر

نرخه ٣٠٠٠ دیناره